

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 16. december 2020
(OR. en)

14088/20

**Interinstitutionel sag:
2020/0360(COD)**

**ENER 499
TRANS 606
RELEX 1013
ECOFIN 1156
ENV 810
CODEC 1355
IA 115**

FORSLAG

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	15. december 2020
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2020) 824 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om retningslinjer for den transeuropæiske energinfrastruktur og om ophævelse af forordning (EU) nr. 347/2013

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2020) 824 final.

Bilag: COM(2020) 824 final

Bruxelles, den 15.12.2020
COM(2020) 824 final

2020/0360 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur og om ophævelse af
forordning (EU) nr. 347/2013**

{SEC(2020) 431 final} - {SWD(2020) 346 final} - {SWD(2020) 347 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

I 2013 blev der etableret en ny ramme for grænseoverskridende energiinfrastrukturplanlægning med henblik på at modernisere og udvide Europas energiinfrastruktur for at afhjælpe de fragmenterede sammenkoblinger mellem medlemsstaterne, sætte en stopper for deres isolation fra gas- og elnettene, sikre og diversificere Unionens energiforsyning, -kilder og -ruter og øge integrationen af vedvarende energikilder. TEN-E-forordningen gjorde det muligt for Unionen at opfylde sine centrale energipolitiske mål ved at fastsætte regler for udpegning og rettidig udvikling af projekter af fælles interesse, som vil sikre interoperabilitet mellem de transeuropæiske energinet, et velfungerende indre energimarked, forsyningssikkerhed i Unionen og integration af vedvarende energikilder. Det kræver også, at medlemsstaterne strømliner tilladelsesprocedurerne for projekter af fælles interesse og fastsætter bestemmelser om lovgivningsmæssig bistand, regler og retningslinjer for grænseoverskridende fordeling af omkostninger og risikorelaterede incitamenter samt betingelserne for adgang til finansiering fra Connecting Europe-faciliteten (CEF).

Kommissionens formand har givet den europæiske grønne pagt højeste politiske prioritet med henblik på at omdanne Unionen til et retfærdigt og velstående samfund med en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi. Den klimaplan¹, som Kommissionen har foreslået, sætter Europa på en bæredygtig kurs i retning mod at gøre dette til virkelighed og opnå klimaneutralitet senest i 2050. Den grønne pagt understreger endvidere, at uundgåelige klimaændringer vil have betydelige indvirkninger på Europa på trods af afbødningsindsatsen. Det er derfor afgørende at styrke indsatsen inden for klimasikring, opbygning af modstandsdygtighed samt katastrofeforebyggelse og -beredskab.

Energiinfrastruktur er en vigtig katalysator for energiomstillingen som afspejlet i Kommissionens meddelelse om den europæiske grønne pagt og en ren planet for alle². Infrastruktur er aktiver med lang levetid og skal derfor leve op til målene om klimaneutralitet og andre miljømål såsom princippet i den grønne pagt om ikke at gøre skade for at muliggøre en hurtig og omkostningseffektiv dekarbonisering af energisystemet og økonomien mere generelt. Som sådan er TEN-E et centralt instrument i udviklingen af et indre energimarked og nødvendigt for at nå målene i den europæiske grønne pagt.

De nuværende klima- og energimål er ikke tilstrækkeligt ambitiøse til at nå et klimamål for 2030 om en reduktion af drivhusgasemissionerne på mindst 55 % som foreslået af Kommissionen³ i dens bestræbelser på at skabe forudsætninger for klimaneutralitet. Vejen til at opnå denne reduktion af drivhusgasemissionerne kræver en gennemgribende omlægning af det europæiske energisystem på såvel udbuds- som efterspørgselssiden.

Unionen vil være nødt til i betydelig grad at øge produktionen af elektricitet fra vedvarende energikilder for senest i 2050 at nå op på en andel på mere end 80 % af elproduktionen fra vedvarende energikilder, der i stigende grad stammer fra offshorelokaliteter⁴. Kapaciteten for offshorevindenergi i

¹ Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 — Investering i en klimaneutral fremtid til gavn for borgerne (COM(2020) 562 final).

² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:52018DC0773>.

³ Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 — Investering i en klimaneutral fremtid til gavn for borgerne (COM(2020) 562 final).

⁴ En ren planet for alle. En europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi (COM(2018) 773 final).

Europa bør øges til 300 GW og for havenergi til 40 GW senest i 2050 for at leve op til målet om klimaneutralitet. Det svarer til 25 gange den nuværende situation⁵, hvilket udløser et betydeligt behov for koordinering i den langsigtede planlægning og udvikling af offshore- og onshore-elnet i overensstemmelse med EU-strategien for havenergi⁶. Opskaleringen af havenergi i Europa frem til 2050 anslås at koste 800 mia. EUR, heraf to tredjedele til den tilknyttede netinfrastruktur. For at reducere omkostningerne mest muligt er det afgørende med et stærkt fokus på rationel netudvikling.

Det mål, der blev aftalt i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Barcelona i marts 2002, om, at medlemsstaterne skal have en grad af sammenkobling af elnet svarende til mindst 10 % af deres installerede produktionskapacitet, er endnu ikke nået. Det Europæiske Råd tilsluttede sig i sine konklusioner af 23. og 24. oktober 2014 et mål for sammenkobling af elnet på mindst 15 %. I Kommissionens meddelelse af 23. november 2017 om styrkelse af EU's energinet vurderes det, at der er sket fremskridt i retning af opfyldelse af målet om en sammenkobling på 10 %, og der foreslås måder, hvorpå målet om en sammenkobling på 15 % i 2030 kan realiseres.

En anslået gennemsnitlig årlig investering på 50,5 mia. EUR i eltransmissions- og distributionsnet er nødvendig alene for at nå 2030-målene. Elektricitetens styrkede rolle vil blive suppleret med en relativ forøgelse af den rolle, som vedvarende og kulstoffattige gasser spiller i det dekarboniserede energimiks, som anført i alle scenarier, der modellerer veje til klimaneutralitet⁷. Ud fra det nuværende lave niveau for produktion, transport og forbrug forventes brint at tegne sig for ca. 46-49 % af alle vedvarende og kulstoffattige gasser i 2050. I 2030 anslås det samlede behov for investeringer i brintelektrolysatorer til mellem 24 og 42 mia. EUR. Der vil være behov for ca. 65 mia. EUR til brinttransport, -distribution og -lagring⁴⁷.

Selv om målene i den nuværende forordning fortsat stort set er gyldige, afspejler den nuværende TEN-E-ramme endnu ikke fuldt ud de forventede ændringer af energisystemet, som vil følge af den nye politiske kontekst og navnlig de opgraderede 2030-mål samt 2050-målet om klimaneutralitet under den europæiske grønne pagt.

Navnlig er typen og omfanget af den grænseoverskridende infrastrukturudvikling som følge af den nuværende TEN-E utilstrækkelig, idet den ikke omfatter alle infrastrukturkategorier, der er relevante for energiomstillingen, og heller ikke i tilstrækkelig grad afspejler den teknologiske udvikling. TEN-E i sin nuværende form er derfor ikke egnet til at støtte opfyldelsen af målet om klimaneutralitet. Intelligente netløsninger, herunder prisfleksibelt elforbrug, har udviklet sig betydeligt i de seneste år på grund af fremskyndelsen af den digitale omstilling af elektricitetssektoren. Integration mellem intelligente el- og gassystemer samt med andre sektorer såsom transport og industri giver yderligere muligheder for at dekarbonisere gasnettet og forvalte elsystemet mere effektivt, f.eks. gennem produktion af brint og syntetiske gasser fra vedvarende energikilder. Den nuværende systemnetplanlægning er i for høj grad baseret på en sektorbaseret tilgang og matcher derfor ikke behovet for integration af intelligente systemer, da investeringsbehovene vurderes for gas- og elektricitetssektorerne i forskellige processer. Den forventede udvidelse af offshorenettet skal også i tilstrækkelig grad afspejles i den fremtidige netplanlægning. Desuden vil distributionssystemniveauet

⁵ ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE — KONSEKVENSANALYSE — Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 (SWD(2020) 176 final).

⁶ En EU-strategi for udnyttelse af potentialet i vedvarende offshoreenergi med en klimaneutral fremtid for øje (COM(2020) 741 final).

⁷ Disse scenarier omfatter scenarierne i EU's langsigtede strategi (2018), TYNDP 2020-scenarierne udviklet af ENTSO'en for gas og ENTSO'en for elektricitet (2020), Eurelectrics "dekarboniseringsveje" (2018) eller dem, der er udviklet for GD for Energi inden for rammerne af undersøgelsen "Impact of the use of the biomethane and hydrogen potential on trans-European infrastructure" (2019).

spille en vigtigere rolle i planlægningen af energiinfrastrukturen, også fordi en væsentlig del af kapaciteten til produktion af vedvarende energi er forbundet til lav- og mellemspændingsnettet. Evalueringen af den nuværende TEN-E-ramme har desuden vist, at der er forsinkelser i gennemførelsen af projekter af fælles interesse, som er blevet udpeget som nødvendige for at nå Unionens klima- og energipolitiske mål. I 2020 blev 27 % af projekter af fælles interesse vedrørende elektricitet i gennemsnit forsinket med 17 måneder i forhold til den oprindeligt planlagte idriftsættelsesdato.

Med henblik herpå vil den reviderede TEN-E navnlig tage sigte på at:

- gøre det muligt at udpege grænseoverskridende projekter og investeringer i hele Unionen og med nabolandene, som er nødvendige for energiomstillingen og opfyldelsen af klimamålene
- forbedre infrastrukturplanlægningen med henblik på integration af energisystemer og offshoren
- forkorte godkendelsesprocedurer for projekter af fælles interesse for at undgå forsinkelser i projekter, der fremmer energiomstillingen
- sikre hensigtsmæssig brug af værktøjer til omkostningsdeling og lovgivningsmæssige incitamenter.

Dette initiativ vurderede og identificerede en række foranstaltninger til forenkling og forbedring af TEN-E-forordningens effektivitet og nedbringelse af efterlevelsels- og reguleringsomkostninger, hvor det var muligt. Initiativet vil gøre det muligt *i) at strømline rapporterings- og overvågningsforpligtelserne, ii) at fravælge krav om forudgående høring, hvis det allerede er omfattet af de nationale regler i henhold til samme eller højere standarder som i TEN-E-forordningen, og iii) at forenkle inddragelsen af projekter af fælles interesse i TYNDP*. Forenklingsforanstaltningerne vil skabe direkte fordele gennem reducerede tilbagevendende direkte omkostninger i forbindelse med den administrative byrde som følge af reducerede overvågnings- og rapporteringsforpligtelser. Disse direkte fordele er hovedsagelig private fordele for visse interessenter såsom projektivrksættere.

• **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

I den evaluering af TEN-E-forordningen, som Kommissionen har gennemført for at vurdere dens hidtidige resultater, blev det konkluderet, at den nuværende ramme ikke har været i stand til at udvise tilstrækkelig fleksibilitet til at tilpasse sig ændrede politiske mål i Unionen over tid. Dette er særlig relevant i lyset af udviklingen i Unionens energi- og klimapolitik — navnlig den øgede vægt på og ambition i forhold til dekarboniseringsmålene. Parisaftalen og den europæiske grønne pagt kræver en betydelig omlægning af de nuværende energiinfrastrukturer for at muliggøre et fuldt integreret kulstofneutralt energisystem inden 2050. Mens de oprindelige målsætninger i TEN-E-forordningen — forsyningssikkerhed, markedsintegration, konkurrence og bæredygtighed — fortsat er relevante, indfører den reviderede TEN-E-forordning ændringer, der sikrer overensstemmelse med dekarboniseringsmålene og tilpasning til målet om klimaneutralitet og princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" som defineret i klassificeringsforordningen⁸.

De overordnede principper i den reviderede TEN-E-forordning imødekommer behovet for overensstemmelse med de forskellige mål og målsætninger, der er fastsat i pakken om ren energi,

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

navnlig eldirektivet og -forordningen, forvaltningsforordningen og direktivet om fremme af vedvarende energi, navnlig ved at muliggøre en omfattende udbredelse og integration af vedvarende energikilder og støtte en styrkelse af distributionssystemoperatørernes (DSO) rolle.

Den grønne pagt og de relevante emissionsreduktionsmål fører transportsektoren ind på en mere dynamisk dekarboniseringsvej end tidligere mål. Efterspørgslen efter olie forventes således at falde drastisk, og alt uformindsket olieforbrug forventes at blive udfaset. I overensstemmelse med målene i den grønne pagt er olieforsyningsinfrastruktur derfor ikke omfattet af denne forordning.

Selv om evalueringen ikke pegede på nogen direkte uoverensstemmelse mellem den nuværende TEN-E-forordning og de specifikke foranstaltninger i direktivet om energieffektivitet, styrker de reviderede bestemmelser princippet om energieffektivitet først i den fremtidige tværsektorielle infrastrukturplanlægning.

Connecting Europe-faciliteten supplerer TEN-E-forordningen ved at afhjælpe finansieringsgab for projekter af fælles interesse med stor socioøkonomisk og samfundsmæssig værdi, men som ikke er kommercielt levedygtige. Berettigelsen til finansiel støtte under CEF er knyttet til anvendelsesområdet for de infrastrukturkategorier, der er omfattet af den reviderede TEN-E, eftersom det er en forudsætning for, at grænseoverskridende infrastrukturprojekter kan få finansiering fra CEF, at de har status som projekter af fælles interesse under TEN-E.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Ved at styrke den eksisterende bæredygtighedsvurdering af projekter af fælles interesse i den reviderede TEN-E sigter Kommissionen også mod at forbedre sammenhængen mellem initiativet og de relevante aspekter af EU-klassificeringssystemet for bæredygtige investeringer. Klassificeringsforordningen⁹ fastlægger rammerne for at definere kriterier, der afgør, om en økonomisk aktivitet kan betragtes som miljømæssigt bæredygtig, og pålægger således oplysningspligt for finansielle og ikke-finansielle virksomheder i den private sektor, hvorved kapital føres i retning af (mere) bæredygtige økonomiske aktiviteter defineret under hensyntagen til seks miljømål.

Projekter af fælles interesse vil efterleve princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" som udtrykt i den grønne pagt og i overensstemmelse med artikel 17 i klassificeringsforordningen. For at begrænse indvirkningen på miljøet vil infrastrukturplanlægningen og kortlægningen af infrastrukturmangler følge princippet om energieffektivitet først og starte med at overveje alle relevante ikke-infrastrukturrelaterede løsninger for at afhjælpe de konstaterede mangler baseret på en omfattende høring af interessenter. Desuden bør projektivrærksætterne under projektgennemførelsen rapportere om overholdelsen af miljølovgivningen for at sikre, at projekterne ikke forårsager væsentlig skade på miljøet. Denne rapportering er et vigtigt element i overvågningsprocessen og i forbindelse med ansøgninger om efterfølgende EU-liste. Desuden indfører forordningen et krav om, at projekter af fælles interesse skal integrere klimatilpasningsforanstaltninger. Artikel 171, stk. 3, i TEUF giver mulighed for, at Unionen kan beslutte at samarbejde med tredjelande for at fremme projekter af gensidig interesse¹⁰ og sikre interoperabilitet mellem nettene i Unionens naboskabsområde. Et sådant samarbejde kan være med til at reducere drivhusgasemissionerne i Unionen og i tredjelande og dermed bidrage til at nå målene i den grønne pagt. Medtagelsen af projekter af gensidig interesse i den

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

¹⁰ Artikel 171, stk. 3, i TEUF: "Unionen kan beslutte at samarbejde med tredjelande for at fremme projekter af gensidig interesse og sikre nettenes interoperabilitet".

reviderede TEN-E-forordning vil tage hensyn til den voksende rolle, som sammenkoblinger med tredjelande spiller, og gøre det muligt at udvide omfanget af de fordele, der følger af gennemførelsen af EU's regelsæt ud over Unionens grænser. Der vil blive taget behørigt hensyn til Kommissionens meddelelse om en økonomisk plan og investeringsplan for Vestbalkan¹¹.

Den reviderede TEN-E-forordning har til formål at løse nogle af de vedvarende problemer såsom forsinkelser i projektgennemførelsen og adgang til finansiering for grænseoverskridende infrastrukturprojekter, der forstærkes af sundhedskrisen, hvilket viser overensstemmelse med genopretnings- og resiliensfacilitetens mål. Afhængigt af medlemsstaternes mål vil finansieringen af grænseoverskridende intelligente og bæredygtige energisammenkoblinger kun i begrænset omfang ske under genopretnings- og resiliensfaciliteten.

Specifikke støtteforanstaltninger, som medlemsstaterne kunne vælge at yde til projekter af fælles interesse, kunne betragtes som statsstøtte. Sådanne foranstaltninger kræver en særlig vurdering i henhold til statsstøttere reglerne. Status som projekt af fælles interesse er relevant i henhold til statsstøttere reglerne, både i henhold til den generelle gruppefritagelsesforordning fra 2014¹² og retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020¹³. Det er vigtigt at minde om, at nationale foranstaltninger, der træffes for at støtte projekter af fælles interesse ud over den grænseoverskridende krydsfordeling og de investeringsincitament, der er omhandlet i TEN-E-forordningen, kan udgøre statsstøtte og kan blive underkastet vurdering i henhold til statsstøttere reglerne. Dette er især relevant for elektrolysatorer og oplagringsprojekter, som kan have en mere direkte indvirkning på markederne for energiproduktion.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

I henhold til artikel 170 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal Unionen bidrage til etablering og udvikling af transeuropæiske net, herunder inden for energiinfrastruktur. Unionen vil være nødt til at fremme sammenkobling af nationale net. TEN-E-forordningen er baseret på artikel 172 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som fastlægger retsgrundlaget for vedtagelse af retningslinjer, der omfatter mål, prioriteter og hovedlinjerne i de foranstaltninger, der påtænkes gennemført inden for transeuropæiske net, jf. artikel 171. Retningslinjerne skal benyttes til at udpege projekter af fælles interesse, som er nødvendige for at nå TEN-E's politiske mål. Retningslinjerne fastsætter også de vilkår, hvorunder Unionen kan yde finansiel støtte til projekter af fælles interesse.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Energitransmissionsinfrastruktur (herunder et sammenkoblet offshoren et og intelligent netinfrastruktur) har en europæisk merværdi på grund af dens grænseoverskridende virkninger og er afgørende for at opnå et klimaneutralt energisystem. TEN-E-forordningen har givet værdi og bidraget til at opnå

¹¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: En økonomisk plan og investeringsplan for Vestbalkan (SWD(2020) 223 final).

¹² Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1).

¹³ Meddelelse fra Kommissionen — Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 (EUT C 200 af 28.6.2014, s. 1).

resultater med hensyn til integration af energimarkedet samt konkurrence og forsyningssikkerhed i EU. Udvikling af grænseoverskridende energiinfrastruktur kræver en ramme for regionalt samarbejde på tværs af medlemsstaterne. De enkelte medlemsstaters lovgivning og foranstaltninger er utilstrækkelige til at gennemføre disse infrastrukturprojekter som helhed.

Det indre energimarked kræver grænseoverskridende infrastruktur, og udviklingen heraf kræver samarbejde mellem to eller flere medlemsstater med hver deres lovgivningsmæssige rammer. TEN-E-forordningen har givet en merværdi i forhold til, hvad der kunne være opnået alene på nationalt eller regionalt plan. Gennemførelsen af mere end 40 vigtige energiinfrastrukturprojekter siden dens ikrafttræden har hjulpet de fleste medlemsstater med at nå sammenkoblingsmålet på 10 % for 2020 og opnå et velsammenkoblet og modstandsdygtigt gasnet. EU's energimarked er mere integreret og konkurrencedygtigt end i 2013, og EU's energisikkerhed er blevet forbedret. Adgang til målrettet finansiering under CEF har gjort det muligt at gennemføre 95 projekter af fælles interesse, som ellers har haft svært ved at få adgang til finansiering i henhold til markedsreglerne.

Ovennævnte fremskridt kunne ikke være opnået alene med en indsats fra medlemsstaternes side. Forskellige interessenter bekræftede TEN-E-forordningens merværdi og påpegede betydningen af regionalt samarbejde i forbindelse med gennemførelsen af grænseoverskridende projekter, gennemsigtighed i lovgivningen og adgang til finansiering.

- **Proportionalitetsprincippet**

Initiativet er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Det falder inden for anvendelsesområdet for indsatsen med hensyn til de transeuropæiske energinet som defineret i artikel 170 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Det politiske indgreb står i et rimeligt forhold til omfanget og arten af de definerede problemer og opfyldelsen af de fastsatte mål.

Forslaget går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det overordnede mål om at fremme rettidig udvikling af tilstrækkelige energiinfrastrukturer i hele Unionen og i dens nabolande med henblik på at gøre det muligt at opfylde Unionens energi- og klimamål i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt, navnlig med hensyn til 2030/2050-målene, herunder målet om klimaneutralitet, overholdelse af princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" samt markedsintegration, konkurrenceevne og forsyningssikkerhed.

På grundlag af resultaterne af evalueringen vurderede Kommissionen flere politiske løsningsmodeller inden for fire områder, der påvirkes af den nuværende TEN-E-ramme, såsom anvendelsesområde, forvaltning/infrastrukturplanlægning, tilladelser og offentlig deltagelse samt lovgivningsmæssig behandling.

Vurderingen og sammenligningen af løsningsmodellerne (se navnlig afsnit 7 og 8 i den ledsagende konsekvensanalyse) viser, at ingen enkelt løsning er tilstrækkelig til at opfylde de fastsatte mål. Indkredsningen af den pakke med politiske løsningsmodeller, som er bedst egnet til at nå de specifikke mål, er baseret på en vurdering, der inddrager proportionalitetsprincippet.

Pakken har til formål at "fremtidssikre" TEN-E-forordningen. Løsningsmodellerne vedrørende forordningens fremtidige anvendelsesområde omfatter alle de teknologier, der er nødvendige for energiomstillingen og klimamålene. Definitionerne er på samme tid specifikke og tilstrækkeligt brede til i videst muligt omfang at tage højde for den teknologiske udvikling. Rammen for udvælgelse af projekter af fælles interesse og den nye tilgang til tværsektoriel infrastrukturplanlægning fastlægger de centrale elementer med hensyn til mål og kriterier. Den fremtidige ramme vil bevare de regionale gruppers rolle i udvælgelsesprocessen med henblik på yderligere at præcisere og tilpasse disse elementer til nye politiske prioriteter og den teknologiske udvikling, også under hensyntagen til den regionale kontekst.

- **Valg af retsakt**

På grundlag af den generelt positive evaluering af den nuværende forordning er det valgte instrument en forordning, et effektivt instrument, der har direkte virkning og er bindende i alle enkeltheder, hvilket sikrer ensartet gennemførelse og retssikkerhed.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Som led i den delvise politiske aftale mellem Europa-Parlamentet og Rådet om Connecting Europe-faciliteten for perioden 2021-2027 nåede Europa-Parlamentet og Rådet i marts 2019 til enighed om behovet for at evaluere effektiviteten af og sammenhængen i politikkerne i forordning (EF) nr. 347/2013 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur (TEN-E-forordningen) senest den 31. december 2020¹⁴. I december 2019 henviste Kommissionen i sin meddelelse om den europæiske grønne pagt¹⁵ udtrykkeligt til behovet for en revision af TEN-E-forordningen for at sikre overensstemmelse med målene om klimaneutralitet.

I betragtning af tidsplanen for evaluering og revision af TEN-E-forordningen valgte Kommissionen en "back-to-back-evaluering og -konsekvensanalyse". Evalueringen af TEN-E-forordningen fandt sted mellem januar 2019 og september 2020. Under evalueringen blev det vurderet, i hvilket omfang TEN-E-forordningen indtil videre har opfyldt de opstillede mål, og der blev peget på faktorer, der har bidraget til eller hindret opfyldelsen af dem. Mere specifikt blev forordningens effektivitet i forhold til et referencescenarie (dvs. situationen uden forordningen) vurderet for at tage bestik af, om den har haft en betydelig indvirkning og merværdi.

Kort sagt så evalueringen på:

- hvordan og hvorfor den nuværende TEN-E-forordning har fungeret godt eller mindre godt, og hvilke faktorer der har bidraget til eller hindret opfyldelsen af dens mål
- forordningens virkninger, navnlig med hensyn til fremskridt i forhold til at nå dens mål.

"Back to back"-tilgangen sikrede, at formativ viden kunne uddrages af evalueringsresultaterne for at drage konklusioner om, i hvilket omfang forordningen fortsat vil være formålstjenlig og relevant i fremtiden i betragtning af de vedtagne eller planlagte politiske initiativer, som vil fremskynde dekarboniseringen på mellemlang og lang sigt. De fremadrettede elementer så på, hvordan man kan sikre eksistensen af en understøttende energiinfrastruktur, som matcher ambitionerne om øget dekarbonisering og anvendelse af vedvarende energi, og peger på indsatsområder.

I overensstemmelse med TEN-E-forordningens omfang og anvendelsesområde omfattede evalueringen alle medlemsstater. I overensstemmelse med retningslinjerne for bedre regulering blev der anvendt fem kriterier til evaluering af TEN-E-forordningens resultater: virkningsfuldhed, effektivitet, relevans, sammenhæng og EU-merværdi.

Evalueringen har vist, at der er blevet flere energisammenkoblinger i hele Unionen siden 2013 som følge af gennemførelsen af TEN-E-forordningen og projekter af fælles interesse i alle regioner. Øget sammenkobling har effektivt forbedret integrationen af medlemsstaternes net, hvilket igen har gjort

¹⁴ <https://www.consilium.europa.eu/media/38507/st07207-re01-en19.pdf>.
http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2019-0420_DA.pdf.

¹⁵ COM(2019) 640.

EU's energimarked mere integreret og konkurrencedygtigt, end det var før gennemførelsen af TEN-E-forordningen. Engrospriserne for elektricitet er konvergeret i næsten alle medlemsstater. Også gaspriserne er konvergeret. Gasforsyningssikkerheden er forbedret betydeligt siden 2013 i kraft af nye sammenkoblinger og LNG-terminaler. Projekter af fælles interesse har bidraget til at opfylde de nuværende mål i TEN-E-forordningen, således som den blev udformet i 2013. Infrastrukturkategorierne i den nuværende TEN-E-forordning afspejler imidlertid hverken de nye klimaambitioner og målet om klimaneutralitet eller den seneste teknologiske udvikling. Der bør tages hensyn til disse fremskridt i de infrastrukturkategorier, der er omfattet af forordningen, udvælgelseskriterierne for projekter af fælles interesse samt de prioriterede korridorer og tematiske områder.

Processen for udpegning og udvælgelse af projekter af fælles interesse i de regionale grupper har vist sig at være effektiv med hensyn til at forbedre samarbejdet og gøre det muligt at træffe beslutninger om grænseoverskridende projekter på grundlag af en regional og europæisk tilgang. TYNDP-processen har vist sig at være effektiv som et første skridt til at udpege projekter af fælles interesse. Men selv om ENTSO'erne og TSO'erne spiller en vigtig rolle i processen, er der behov for større inddragelse og bedre kontrol af de vigtigste bidrag og antagelser for at øge tilliden til processen.

Den grænseoverskridende omkostningsfordelingsmekanisme er en vigtig katalysator for projektgennemførelsen. I mange tilfælde førte den grænseoverskridende omkostningsfordeling imidlertid ikke som tilsigtet til en reduktion i projektets finansieringsgab.

Selv om godkendelsesprocedurerne er blevet forkortet, er de i nogle tilfælde fortsat lange. De underliggende årsager vedrører imidlertid hovedsagelig national gennemførelse og falder uden for TEN-E-forordningens anvendelsesområde.

Finansiell bistand fra CEF til 95 projekter var en effektiv katalysator for deres gennemførelse. Tilskud til undersøgelser har hjulpet projekter med at reducere risici i deres tidlige udviklingsfaser, mens tilskud til anlægsarbejder har støttet projekter, der tager fat på vigtige flaskehalse, som markedsbaseret finansiering ikke i tilstrækkelig grad har været i stand til at afhjælpe.

Evalueringen viste, at fordelene ved forordningen opvejer omkostningerne, hvilket beviser dens effektivitet. TEN-E-forordningen har affødt samfundsøkonomiske fordele gennem øget forsyningssikkerhed og mere integrerede og konkurrencedygtige energimarkeder. Forordningen bidrog også til at forbedre oplysningers tilgængelighed, koordinering og gennemsigtighed.

TEN-E-forordningens oprindelige mål — forsyningssikkerhed, markedsintegration, konkurrence og bæredygtighed — er fortsat relevante. De styrkede klimaambitioner i Parisaftalen og den europæiske grønne pagt kræver imidlertid en afbalancering af målene med henblik på at opfylde dekarboniseringsmålene og bidrage til klimaneutralitet.

Evalueringen afslørede, at der var begrænset dokumentation til støtte for betænkeligheder vedrørende den interne sammenhæng i TEN-E-forordningen bortset fra potentielle mekanistiske ændringer og manglende fleksibilitet med hensyn til tilpasning til politikområder i hastig udvikling.

TEN-E-forordningen har givet resultater, som ellers ikke kunne være opnået ved foranstaltninger på medlemsstatsplan, hvilket beviser EU-merværdi.

- **Høringer af interesserede parter**

I overensstemmelse med retningslinjerne for bedre regulering om "back-to-back-evalueringer og konsekvensanalyser" gennemførte Kommissionen en omfattende høring af interessenter baseret på en høringsstrategi, der omfattede en række metoder og værktøjer. Høringsstrategien havde til formål at sikre, at der blev taget hensyn til al relevant dokumentation, herunder data om omkostninger, samfundsmæssige virkninger og de potentielle fordele ved initiativet. Strategien blev udformet i

overensstemmelse med interventionslogikken og kombinerede både bagud- og fremadrettede og elementer. Der blev anvendt flere høringsværktøjer: en offentlig onlinehøring, en målrettet onlineundersøgelse, dybdegående interviews og (fire) onlinewebinarer for interessenter.

Kommissionen modtog 215 svar på den åbne offentlige høring og de målrettede spørgeskemaer og yderligere 169 bidrag via e-mail, hovedsagelig fra borgere, projektiværksættere og brancheforeninger. Med støtte fra en konsulent blev der gennemført ca. 80 dybdegående interviews med centrale interessenter i TEN-E-forordningen for at indhente detaljerede oplysninger og dokumentation om centrale aspekter, som ikke kunne behandles i detaljer i det målrettede spørgeskema. Fire webinarer for interessenter med deltagelse af mere end 40 paneldeltagere og 300 deltagere behandlede hovedelementerne i revisionen.

Generelt bekræfter interessenterne i det store og hele de fordele, som TEN-E hidtil har givet med hensyn til at nå de overordnede mål: Den har bidraget til integration af energimarkedet, opnået et tilstrækkeligt forsyningssikkerhedsniveau og bidraget til konkurrenceevnen på EU's energimarked. Hvad angår bidraget til opfyldelsen af klima- og energimålene for 2020, er holdningerne delt mellem positive udtalelser fra transmissionssystemoperatørerne og de nationale kompetente myndigheder, i mange tilfælde fra Central- og Østeuropa, og negative synspunkter, som en række NGO'er har givet udtryk for, navnlig vedrørende gassens rolle.

Generelt mener interessenterne i det store og hele, at processen for projekter af fælles interesse gør det muligt at udvælge de projekter af fælles interesse, som er mest relevante for opfyldelsen af TEN-E-målene ved hjælp af regionalt samarbejde inden for de regionale grupper. Selv om udvælgelseskriterierne i princippet anses for at være hensigtsmæssige, opfordrede interessenterne til overensstemmelse med klimamålene gennem en grundig bæredygtighedskontrol. Nogle NGO'er og interessenter fra sektoren anser ligeledes kriterierne for at være for restriktive for projekter vedrørende intelligente net.

Interessenterne gav udtryk for det synspunkt, at TEN-E-forordningen ikke fuldt ud behandler centrale spørgsmål som f.eks. en dybere integration af vedvarende energi, forbedring af energieffektiviteten og modvirkning af klimaændringer. Bidragene pegede på visse uoverensstemmelser mellem TEN-E-forordningen og andre politikker eller initiativer på EU-plan såsom den europæiske grønne pagt/langsigtede strategi for dekarbonisering. Som reaktion på disse udfordringer blev følgende infrastruktur kategorier anset for relevante med hensyn til yderligere inddragelse i TEN-E-rammen: brintinfrastrukturer og intelligente gasdistributionsnet, el til gas, energinet til støtte for infrastruktur til opladning/hydrogenoptankning og energinet som led i hybride offshorevindkraftprojekter. En særlig brintinfrastruktur, intelligente gasnet og el-til-gas-teknologier modtog imidlertid blandet støtte, navnlig fra NGO'er. Der er udtrykt ret begrænset støtte fra interessenter, navnlig civilsamfundet, NGO'er og sammenslutninger inden for elindustrien, til CO₂-net og navnlig CO₂-lagring. En yderligere analyse af de modtagne bidrag vedrørende medtagelse af CO₂-net som en infrastruktur kategori viste imidlertid, at der kun var begrænset dokumentation til støtte for at fjerne CO₂-net fra TEN-E-forordningen.

Med hensyn til forskellige aktørers rolle og forvaltning opfordrede interessenterne til at begrænse ENTSO'ernes rolle og samtidig styrke DSO'ernes og andre interessenters rolle, herunder NGO'ers.

Selv om tilladelsesprocedurerne er blevet kortere siden TEN-E-forordningens ikrafttræden, afhænger deres effektivitet i høj grad af den nationale gennemførelse som anført af forskellige interessenter. Selv om vedvarende komplekse nationale procedurer er en af årsagerne hertil, er miljøspørgsmål i forbindelse med projekter af fælles interesse og offentlig modstand, der forårsager langvarige retssager mod projekterne, andre grunde til langtrukne behandlingstider for godkendelser. Kravene om offentlige høringer under TEN-E synes at have øget bevidstheden om projekter af fælles interesse og styrket

offentlighedens deltagelse i og tillid til processen. Bestemmelserne synes dog at have begrænset virkning i forhold til at øge accepten i offentligheden, hovedsagelig på grund af den opfattede mangel på (ajourførte) oplysninger om infrastrukturbehovene og den manglende feedback om udformningen af projekterne.

Den tilgang, der blev indført i TEN-E med henblik på at dele omkostningerne mellem medlemsstaterne for at muliggøre projekter med fordele på tværs af grænserne, ordningen for grænseoverskridende omkostningsfordeling, blev i vid udstrækning vurderet til at have afhjulpet de på forhånd eksisterende asymmetrier mellem omkostninger og fordele. Grænseoverskridende omkostningsfordelinger har vist sig at være effektive i nogle tilfælde, selv om vurderingen af ordningen og kompleksiteten forbundet med at indhente data, den ekstra tid, der går, før der kan træffes en investeringsbeslutning, og manglen på entydige resultater, der kan danne grundlag for beslutningen, er faktorer, der mindsker interessenternes tilfredshed med processen.

Der er bred enighed blandt interessenterne om, at TEN-E-forordningen har EU-merværdi, og at dens resultater ikke kunne være opnået individuelt af medlemsstaterne. Et tilsvarende flertal anførte, at de områder, som TEN-E-forordningen beskæftiger sig med, fortsat kræver handling på EU-plan. Desuden mener flertallet af respondenterne, at fordelene ved TEN-E-forordningen opvejer omkostningerne.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Forslaget og den tilhørende konsekvensanalyse bygger på dokumentation fra evalueringen af forordning (EU) nr. 347/2013 vedrørende retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur, fra interessenters bidrag under de omfattende høringer, der er gennemført i denne forbindelse, foruden litteraturgennemgang samt analyse og modellering af porteføljen af projekter af fælles interesse. Litteraturgennemgangen omfattede resultaterne af en række aktuelle undersøgelser af centrale elementer i TEN-E-forordningen, resultaterne af en midtvejsevaluering af TEN-E-forordningen samt evalueringer og vurderinger foretaget inden for rammerne af andre relevante initiativer fra Kommissionen.

Formelle konklusioner vedtaget inden for rammerne af interessentfora om energiinfrastruktur og relaterede politikker blev også taget i betragtning i analysen. ACER's årlige konsoliderede overvågningsrapporter om fremskridt for projekter af fælles interesse inden for elektricitet og gas, projekter for ny kapacitet og virtuelle sammenkoblingspunkter samt andre ajourføringer af afgørelser om grænseoverskridende omkostningsfordeling og projektspecifikke risikobaserede incitamenter blev ligeledes taget i betragtning.

- **Konsekvensanalyse**

I overensstemmelse med retningslinjerne for bedre regulering har Kommissionen gennemført en konsekvensanalyse af flere politiske løsningsmodeller. Dette arbejde blev underbygget af strukturerede høringer inden for Kommissionens tjenestegrene gennem en tværtjenstlig styringsgruppe.

Konsekvensanalysen blev forelagt og drøftet med Udvalget for Forskriftskontrol. De anbefalinger, som Udvalget for Forskriftskontrol fremsatte i sin første (negative) udtalelse af 25. september 2020, blev der navnlig taget højde for ved: i) yderligere at præcisere baggrunden for og centrale elementer i den nuværende TEN-E-forordning, ii) at fremhæve de vigtigste konklusioner fra evalueringen af den nuværende TEN-E-forordnings succeser og mangler og systematisk at knytte dem til problemdefinitionen, iii) yderligere at præcisere problemdefinitionen for bedre at forklare, hvordan TEN-E-rammen passer ind i den nye politiske kontekst for den grønne pagt, og hvordan målene og

løsningsmodellerne hænger sammen med problemerne og de underliggende problemkilder, iv) bedre at forklare, hvorfor pakken af foretrukne løsningsmodeller anses for at være bedst egnet til at løse de konstaterede problemer (og fremhæve mulige alternativer), og v) at angive succesindikatorer. Den anden udtalelse fra Udvalget for Forskriftskontrol fra den 1. december var positiv med forbehold, som der navnlig blev taget højde for ved: i) yderligere at præcisere TEN-E-forordningens og klassificeringsforordningens forskellige anvendelsesområde og formål, ii) at forklare, at de kombinerede virkninger af de foreslåede ændringer vil bringe udvælgelsen af projekter af fælles interesse i overensstemmelse med EU's politiske mål, herunder den grønne pagt, iii) yderligere at præcisere, hvorfor pakken af foretrukne løsningsmodeller anses for at være "fremtidssikret", og iv) bedre at forklare, at national gennemførelse og håndhævelse er et centralt element i forhold til at afhjælpe forsinkelser i forbindelse med udstedelse af tilladelser, og hvordan den foretrukne løsningsmodel kan bidrage til rettidig gennemførelse af projekter af fælles interesse.

Under hele arbejdet med konsekvensanalysen blev der overvejet en række foranstaltninger på alle områder for at afhjælpe de konstaterede problemer og problemkilder med henblik på at nå initiativets mål. Efter en vurdering af deres effektivitet, virkningsfuldhed, sammenhæng og proportionalitet er en pakke af foretrukne løsningsmodeller blevet fundet bedst egnet til at bidrage til opfyldelsen af de fastsatte mål. Pakken af foretrukne løsningsmodeller omfatter følgende hovedforanstaltninger:

- ajourføring af kriterierne for støtteberettigelse for intelligente elnet
- udelukkelse af naturgasinfrastruktur og medtagelse af brint, el til gas og intelligente gasnet
- medtagelse af projekter af gensidig interesse
- planer for integreret offshoreudvikling
- styrket forvaltning og bæredygtighed
- fremskyndelse af projektgennemførelsen
- en one-stop-shop pr. havområde for projekter vedrørende havenergi
- medtagelse af de fulde investeringsomkostninger.

Med hensyn til TEN-E's fremtidige anvendelsesområde er et centralt spørgsmål, om naturgasinfrastrukturen skal forblive en støtteberettiget infrastrukturkategori eller ej. På grundlag af analysen i konsekvensanalysens afsnit 6 og 7 synes udelukkelsen af infrastruktur til metangas at være den mest effektive og sammenhængende tilgang. Samtidig forekom det berettiget at medtage brintinfrastruktur i TEN-E-rammens anvendelsesområde i betragtning af dens forventede voksende rolle i dekarboniseringen af visse sektorer og potentialet for grænseoverskridende udvekslinger. Samlet set vil disse ændringer sikre, at den fremtidige TEN-E omfatter alle de infrastrukturkategorier, der er nødvendige for at opfylde Unionens energi- og klimamål i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt, navnlig med hensyn til 2030/2050-målene. Hvad angår den fremtidige tilgang til infrastrukturplanlægning, forekommer en radikal ændring af infrastrukturplanlægningen uberettiget i betragtning af de begrænsede ekstra fordele og den betydelige stigning i transaktionsomkostningerne, som mindsker effektiviteten og kan gøre instrumentet mindre effektivt sammenlignet med en styrkelse af den nuværende tilgang. I betragtning af de særlige forhold både med hensyn til den nuværende situation og det forventede bidrag til de langsigtede klima- og energimål synes en mere radikal ændring at være berettiget for offshoren.

Løsningsmodellerne vedrørende "offshoren" og "tværsektoriel infrastrukturplanlægning" forbedrer forvaltningen og rammen for infrastrukturplanlægning for at gøre det muligt at udpege de projekter, der er nødvendige for energiomstillingen og klimamålene i overensstemmelse med det enkelte havområdes

potentiale for havenergi, miljøbeskyttelse og andre anvendelser af havet. Der er to vigtige forbedringer: for det første indførelsen af en integreret netudviklingsplan for offshoreinfrastruktur på grundlag af medlemsstaternes fælles forpligtelser med hensyn til omfanget af udbredelsen af havenergi for hvert havområde (top-down-tilgang til offshoreplanlægning) for det andet tilpasninger af rollerne for de centrale aktører, der er involveret i udviklingen af TYNDP, med styrket tilsyn med ENTSO'erne fra Kommissionens og ACER's side. Løsningsmodellerne vedrørende "tilladelse" og "lovgivningsmæssig behandling" vil supplere disse forbedringer for at fremme rettidig udvikling af de udpegede projekter af fælles interesse: a) indførelse af en one-stop-shop for offshoreinfrastruktur pr. havområde, b) adgang til hastebehandling ved domstolene, hvor det er muligt, og c) medtagelse af fulde investeringsomkostninger i den grænseoverskridende omkostningsfordeling. Bortset fra de ændringer, der gælder specifikt for offshoren, vil ændringerne gælde for hele den reviderede TEN-E-forordnings anvendelsesområde og alle støtteberettigede infrastrukturkategorier. Endelig vil ovennævnte fordele blive udvidet til projekter, der forbinder Unionen med tredjelande (projekter af gensidig interesse) i betragtning af deres forventede voksende rolle med hensyn til at nå klimamålene.

Desuden er flere tekniske muligheder (jf. bilag 9 til konsekvensanalysen) en del af forslagspakken: fremskyndelse af godkendelsesprocessen, forøgelse af gennemsigtigheden af projekter af fælles interesse, mulighed for at berettige projekter vedrørende intelligente net til grænseoverskridende omkostningsfordeling, præcisering af bestemmelserne for grænseoverskridende omkostningsfordeling og ajourføring af investeringsincitamenter. Desuden vil olierørledninger og elmotorveje blive fjernet som infrastrukturkategorier og tematiske områder.

Vurderingen af virkningerne bygger i vid udstrækning på en kvalitativ tilgang. Det har ikke været muligt at kvantificere virkningerne for alle løsningsmodeller på grund af manglen på projektspecifikke data, navnlig for nye infrastrukturkategorier. Desuden er de foreslåede ændringer hovedsagelig gradvise forbedringer af den nuværende ramme, som vurderes at fungere forholdsvis godt.

En tilpasning af instrumentets anvendelsesområde ved at sikre, at infrastrukturkategorierne er i overensstemmelse med målet om klimaneutralitet, vil reducere drivhusgasemissionerne understøttet af optimal og effektiv integreret infrastrukturplanlægning, hvilket også minimerer potentielle miljøpåvirkninger. En fremskyndet tilladelsesproces vil også give mulighed for en hurtigere gennemførelse af centrale projekter og dermed fremrykke de miljømæssige og socioøkonomiske fordele.

I konsekvensanalysen blev der peget på følgende centrale målgrupper, som vil blive berørt af dette initiativ: europæiske borgere og forbrugere, ikkestatslige organisationer, EU-tilsynsmyndigheder, nationale regulerende myndigheder, nationale kompetente myndigheder og deres lokale og regionale repræsentanter, det europæiske net af transmissionssystemoperatører (ENTSO for elektricitet og ENTSO for gas), brancheorganisationer for DSO'er, projektivrærksættere, herunder transmissionssystemoperatører, energiproducenter/-industrien, akademikere og tematiske eksperter.

De *direkte fordele* ved pakken af foretrukne politiske løsningsmodeller vedrører primært besparelser i drivhusgasemissioner og effektivitetsforbedringer i stor skala gennem en mere koordineret tilgang til infrastrukturplanlægning på europæisk plan og strømlinet adgang til offshoreudvikling. Disse direkte fordele omfatter både samfundsmæssige fordele, f.eks. at samfundet generelt drager fordel af reducerede drivhusgasemissioner og opfyldelsen af målet om klimaneutralitet, og private fordele, f.eks. reducerede administrative omkostninger som følge af kortere godkendelsesprocedurer.

Forenklingsforanstaltningerne vil skabe direkte fordele ved at reducere eksisterende tilbagevendende direkte omkostninger knyttet til den administrative byrde som følge af reducerede overvågnings- og

rapporteringsforpligtelser. Disse direkte fordele er hovedsagelig private fordele for visse interessenter såsom projektiværksættere.

De *indirekte fordele* omfatter sektorspecifikke fordele ved at stimulere markedsefterspørgslen efter visse innovative teknologier og dermed bidrage til potentielt højere beskæftigelsesfrekvenser.

Vurderingen af de foretrukne løsningsmodeller viste positive virkninger med hensyn til social velfærd og økonomi for forskellige kategorier af interessenter. Sådanne virkninger for pakken af foretrukne politiske løsningsmodeller kunne imidlertid ikke værdisættes eller kvantificeres fuldt ud, da dette ville have krævet oplysninger om udnyttelsesgraden for fremtidige projekter af fælles interesse eller opskalering af markedet for nye eller fremspirende infrastruktur kategorier, hvilket ikke er tilgængeligt og ikke kan estimeres med tilstrækkelig sikkerhed.

Det er vigtigt at understrege, at et generelt udvælgelseskriterium for hvert projekt af fælles interesse er, at dets potentielle samlede fordele opvejer omkostningerne, herunder på længere sigt¹⁶.

TEN-E-forordningen indfører ikke nogen regulerende afgifter såsom gebyrer, afgifter, skatter osv. Pakken med foretrukne politiske løsningsmodeller medfører *direkte omkostninger* i form af overholdelsesomkostninger og administrative byrder for virksomheder (primært projektiværksættere) og forvaltninger (nationale kompetente myndigheder, nationale regulerende myndigheder, Kommissionen og ACER) i forbindelse med opfyldelsen af væsentlige forpligtelser eller krav deri. Anvendelsen af pakken af foretrukne løsningsmodeller medfører *indirekte omkostninger* for borgere/forbrugere, virksomheder og forvaltninger som følge af en stigning i nettariffrer for at finansiere investeringer i den regulatoriske aktivbase (RAB). Finansiell støtte fra CEF kan imidlertid afbøde indvirkningen på nettariffrer, hvis et projekt af fælles interesse viser betydelige eksterne virkninger med hensyn til forsyningssikkerhed, solidaritet eller innovation.

Det har ikke været muligt at anslå disse omkostninger for alle foranstaltninger på nuværende tidspunkt, men de betragtes som ubetydelige. Ekstraomkostningerne vil være marginale i forhold til de nuværende omkostninger¹⁷. Yderligere *håndhævelsesomkostninger* på nationalt plan og EU-plan vil afhænge af gennemførelsen.

- **Måltrettet regulering og forenkling**

Den reviderede TEN-E-forordning vil sigte mod at mindske rapporteringsforpligtelserne ved at finde synergier mellem de kompetente myndigheder og projektiværksætternes rapportering. For at beskytte gennemsigtigheden af og adgangen til den mest opdaterede status for projektgennemførelsen for de regionale grupper og samtidig opnå tilbagevendende omkostningsbesparelser kan de kompetente myndigheders årlige rapport indarbejdes i projektiværksætternes rapport. For det andet vil ACER's overvågningsforpligtelser blive reduceret til rapportering hvert andet år inden vurderingen af de nye kandidater til projekter af fælles interesse¹⁸, hvilket vil udløse effektivitetsgevinster på ca. 20 % af ACER's rapporteringsbyrde svarende til årlige besparelser på 60 000 EUR (eller 0.4 fuldtidsækvivalenter pr. år). For det tredje vil den reviderede TEN-E-forordning tillade, at det gøres frivilligt, om der skal foretages en forudgående høring inden igangsættelsen af tilladelsesproceduren for projekter af fælles interesse, hvis den allerede er omfattet af nationale regler i henhold til de samme

¹⁶ TEN-E-forordningen, artikel 4, stk. 1, litra b).

¹⁷ Ecorys et al. (2020): Support to the evaluation of Regulation (EU) No 347/2013 on guidelines for trans-European energy infrastructure, udkast til endelig rapport, s. 122.

¹⁸ Denne løsningsmodel svarer til ACER's bidrag til høringen af interessenter.

eller højere standarder som TEN-E-forordningen. Offentlig deltagelse og dialog med lokalsamfund og interessenter, der berøres af opbygningen af et projekt af fælles interesse, vil blive sikret, samtidig med at forpligtelser, der udvider eksisterende nationale procedurer, undgås. For det fjerde og sidste anbefales det i de nye bestemmelser at forenkle medtagelsen af eksisterende projekter af fælles interesse i de tiårige netudviklingsplaner (TYNDP'er), hvor projekter på EU-listen over projekter af fælles interesse, der allerede har leveret de nødvendige administrative og tekniske data til TYNDP-processen, kan drage fordel af automatisk medtagelse i de efterfølgende planer, forudsat at dataene forbliver uændrede.

Der er ikke konstateret nogen direkte virkninger i form af omkostninger til overholdelse eller administration for SMV'er. SMV'er kan drage fordel af øget konkurrenceevne på de teknologiområder, der indgår i eller styrkes i den fremtidige TEN-E-ramme (f.eks. industrien for havenergi, digitale tjenester eller brint).

Initiativet er i overensstemmelse med det digitale indre marked og i overensstemmelse med Unionens datastrategi.

- **Grundlæggende rettigheder**

Initiativet forventes ikke at have nogen indvirkning på grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslagets budgetmæssige virkning vedrører ACER's (Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder) ressourcer. ACER vil blive pålagt yderligere ansvarsområder i forbindelse med tilsynet med den tiårige netudviklingsplan. Dette kræver et begrænset antal ekstra ressourcer (yderligere 1 fuldtidsækvivalent, jf. finansieringsoversigten).

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

På grundlag af de eksisterende processer for overvågning af data fra regelmæssige rapporter udarbejdet af projektiværksættere og nationale regulerende myndigheder er der udviklet en række indikatorer til måling af opfyldelsen af hvert af de specifikke mål i den reviderede TEN-E-forordning. Lovgivningens faktiske virkninger vil blive overvåget og evalueret i forhold til et sæt indikatorer, som er skræddersyet til de specifikke politiske mål, der skal nås ved hjælp af lovgivningen. Desuden vil fire operationelle mål i forbindelse med pakken af politiske løsningsmodeller blive målt i forhold til et sæt indikatorer. Alle data vil blive overvåget på grundlag af regelmæssige rapporter fra projektiværksættere og nationale myndigheder.

Der bør foretages en revision af effektiviteten af den nye lovgivning i 2026, hvor den anden udvælgelsesproces for projekter af fælles interesse under den nye ramme burde være afsluttet.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Forordningen gennemføres direkte og ensartet i medlemsstaterne og kræver derfor ikke et forklarende dokument.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Kapitel I i den reviderede forordning skitserer de generelle bestemmelser, navnlig genstanden og anvendelsesområdet for de nye infrastrukturkategorier, der er blevet revideret for at afspejle det generelle mål om at fremme rettidig udvikling af passende energiinfrastrukturer i hele Unionen og i dens nabolande for at gøre det muligt at opfylde Unionens energi- og klimamål i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt, navnlig for så vidt angår 2030/2050-målene, herunder målet om klimaneutralitet, samt markedsintegration, konkurrenceevne og forsyningssikkerhed med færrest mulige omkostninger for forbrugere og virksomheder.

Den gældende udgave af artikel 2, nr. 7), artikel 4, stk. 2, litra c), artikel 4, stk. 4, og bilag I, II og IV, der definerer kriterierne for intelligente elnet, er blevet ajourført for at afspejle den teknologiske udvikling og medtage elementer vedrørende innovation og digitale aspekter, som kan overvejes blandt udstyret til eller installationerne af intelligente net. Det udvidede anvendelsesområde for intelligente elnet er afspejlet i tilpasningen af udvælgelseskriterierne. Desuden er projektiværksætternes rolle blevet yderligere præciseret. Teknologier til intelligente net bør også bidrage til at forbedre energinetrelateret understøttelse af opladning med høj kapacitet med henblik på at støtte dekarboniseringen af transportsektoren.

Bestemmelserne om medtagelse af naturgaselementer i TEN-E's anvendelsesområde, navnlig artikel 4 og bilag I, II og IV, afspejler nu de betydelige forbedringer af forsyningssikkerheden takket være den hidtidige gennemførelse af TEN-E-politikken. I begyndelsen af 2020'erne, hvor de gasprojekter af fælles interesse, der i øjeblikket er under opførelse, vil være i drift, bør Europa opnå et velforbundet og modstandsdygtigt gasnet, og alle medlemsstater vil have adgang til mindst tre gaskilder. I betragtning af at den fremtidige efterspørgsel efter naturgas skønnes at aftage betydeligt i overensstemmelse med målene i den grønne pagt, har naturgasinfrastrukturen ikke længere behov for støtte gennem TEN-E-politikken.

På den anden side afspejler den reviderede TEN-E de ændringer, der finder sted i gaslandskabet, med en øget rolle for vedvarende og kulstoffattige gasser i artikel 2 og 4 og i bilag I, II og IV ved at skabe en ny infrastrukturkategori for intelligente gasnet. Dette vil støtte investeringer på distributions- og/eller transmissionsniveau med henblik på at integrere grønne gasser (typisk biogas og biometan, men også brint) i nettet og bidrage til at forvalte et deraf følgende mere komplekst system baseret på innovative teknologier. Kandidatprojekterne vil bestå af en række investeringer rettet mod at gøre et givet gasnet mere intelligent og dekarboniseret.

For at støtte dekarboniseringsbehovene i de sektorer, hvor det er vanskeligt at nedbringe emissionerne, vil TEN-E omfatte dedikerede nye brintnet og nye anvendelser for eksisterende brintnet med grænseoverskridende relevans (herunder rørledninger til transport af brint og tilknyttet udstyr såsom kompressorer, oplagringsfaciliteter og faciliteter til flydende brint) og el-til-gas-anlæg over en vis tærskel med grænseoverskridende relevans (dvs. med henblik på at forsyne mindst to medlemsstater). Brintnet vil blive behørigt afspejlet i de tiårige europæiske netudviklingsplaner (TYNDP'er), der udarbejdes af det europæiske net af transmissionssystemoperatører for gas.

Der tilføjes nye generelle udvælgelseskriterier i artikel 4, stk. 2, for at afspejle medtagelsen af projekter af gensidig interesse i forordningens anvendelsesområde, hvis der kan påvises betydelige socioøkonomiske nettofordele ved dem for mindst to EU-medlemsstater og mindst et tredjeland. Sådanne projekter vil kunne optages på EU-listen på betingelse af tilnærmelse af tredjelandets lovgivningsmæssige rammer til Unionen og efter påvisning af et bidrag til Unionens overordnede energi- og klimamål med hensyn til forsyningssikkerhed og dekarbonisering.

På grund af deres manglende tilpasning til de langsigtede dekarboniseringsmål og den grønne pagt vil grænseoverskridende olierørledninger ikke længere være omfattet af forordningen.

Kapitel II skitserer bestemmelserne for udarbejdelse af EU-lister over projekter af fælles interesse i de regionale grupper, udvælgelseskriterier og overvågning af projektgennemførelsen.

Kriterierne for udvælgelse af projekter omfatter nu et obligatorisk bæredygtighedskriterium for alle infrastruktur kategorier med mindst ét andet kriterium (markedsintegration, forsyningssikkerhed, konkurrence) i projektudvælgelsesfasen for at sikre sammenhæng med udviklingen i Unionens infrastrukturbehov og dekarboniseringsmålene. I forbindelse med udvælgelsen af projekter af fælles interesse vil den regionale gruppe nu desuden tage hensyn til fremskridt i gennemførelsen af projektet samt dokumentation for gennemsigtighed og rapporteringsforpligtelser.

De nye bestemmelser i kapitel II og IV har til formål at forbedre infrastrukturplanlægningen med henblik på integration af energisystemet. Med henblik herpå styrker den reviderede TEN-E forvaltningen af den tiårige europæiske netudviklingsplan, som danner grundlag for udpegning af projekter af fælles interesse inden for kategorierne elektricitet og gas. Selv om ENTSO'erne og transmissionssystemoperatørerne spiller en vigtig rolle i processen, er der behov for tættere kontrol for at øge tilliden til processen, navnlig med hensyn til at fastlægge scenarier for fremtiden, identificere langsigtede infrastruktur mangler og flaskehalse og vurdere individuelle projekter. På grund af behovet for uafhængig validering vil Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder ("agenturet") og Kommissionen derfor spille en større rolle i processen.

Bestemmelserne i kapitel III har til formål at afkorte godkendelsesprocedurerne for projekter af fælles interesse for at undgå forsinkelser i projekter, der fremmer energiomstillingen. Den reviderede TEN-E medfører således behov for, at de kompetente myndigheder koordinerer og finder synergier med nabolandene i forbindelse med udarbejdelsen af deres procedurehåndbog, undgår yderligere krav eller lovændringer under tilladelsesprocessen og udviser fleksibilitet i anvendelsen af tilladelsesfaserne afhængigt af infrastruktur kategorien for at fremskynde eller afkorte den samlede godkendelsesperiode. Med den reviderede TEN-E indføres der en "offshore-one-stop-shop", der skal forenkle og fremskynde tilladelsesprocessen for offshoren et for vedvarende energi og fungere som depot for eksisterende havområdeundersøgelser og -planer med det formål at lette godkendelsesprocessen for individuelle projekter af fælles interesse og træffe samlede afgørelser om sådanne projekter. For at undgå behovet for flere høringer på et tidligt tidspunkt bør den forudgående høring være frivillig, hvis den allerede er omfattet af nationale regler efter de samme eller højere standarder som i den nuværende TEN-E-forordning. I henhold til den reviderede TEN-E skal medlemsstaterne sikre, at fremskyndede sagsbehandlingsprocedurer finder anvendelse for projekter af fælles interesse i henhold til national lovgivning (hvor sådanne findes).

De nye bestemmelser styrker ligeledes gennemsigtighedsforpligtelsen for projektivrærksætterne, da ejeren af oplysningerne om gennemførelsen af projekter af fælles interesse er forpligtet til at offentliggøre og ajourføre særlige websider på sprogene i alle de medlemsstater, som krydses eller påvirkes af projekterne af fælles interesse. Desuden er projektivrærksætteren forpligtet til at tage hensyn til de synspunkter, der kommer til udtryk under de offentlige høringer, og dokumentere, hvordan dette er sket.

Projektivrærksætteren skal på sit websted offentliggøre en rapport, der viser, hvordan der er taget hensyn til de synspunkter, som er kommet til udtryk under de offentlige høringer, ved at vise, hvilke ændringer der er foretaget i projektets placering, forløb og udformning, eller ved at begrunde, hvorfor der ikke er taget hensyn til de pågældende synspunkter.

Bestemmelserne i kapitel V underbygger behovet for at udvikle det net, der er nødvendigt for at kunne opnå den forventede betydelige forøgelse af elproduktionen fra offshoren et til vedvarende energikilder.

TEN-E vil sikre en koordineret langsigtet planlægning og udvikling af offshore- og onshore-elnet og dermed bevæge sig væk fra den projektbaserede tilgang og samtidig minimere miljø- og klimapåvirkningen.

For at sikre en hensigtsmæssig anvendelse af værktøjerne til omkostningsdeling og de lovgivningsmæssige incitament reviderer kapitel VI de eksisterende bestemmelser med henblik på at øge tydeligheden af og gennemsigtigheden i omkostningsfordelingen på tværs af grænserne og fremskynde investeringer i grænseoverskridende infrastruktur. TEN-E indeholder således en forpligtelse til fuldt ud at medtage investeringsomkostninger i tarifferne efterfulgt af en rimelighedsvurdering for forbrugere. For konkrete projekter, der sandsynligvis vil indebære større risici, såsom innovative transmissionsteknologier for elektricitet, som muliggør omfattende integration af vedvarende energi, distribuerede energiressourcer eller prisleksibelt elforbrug i sammenkoblede net, og energiteknologi- og digitaliseringsprojekter eller projekter med høje driftsomkostninger bør de lovgivningsmæssige rammer give forholdsmæssige og passende incitament til investeringer.

De nye bestemmelser i kapitel VII ajourfører projekternes berettigelse til finansiel støtte fra Unionen til de nye infrastruktur kategorier. Mens projekter af gensidig interesse vil være berettigede til finansiel støtte fra Unionen, er det kun investeringer på Unionens område, der vil være berettiget til finansiel støtte fra Unionen fra Connecting Europe-faciliteten i form af tilskud til anlægsarbejder på særlige betingelser.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur og om ophævelse af forordning (EU) nr. 347/2013**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 172,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁹,
 under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²⁰,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har i sin meddelelse "Den europæiske grønne pagt"²¹ af 11. december 2019 fastlagt en ny vækststrategi, der sigter mod at omstille EU til et retfærdigt og velstående samfund med en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, hvor der i 2050 ikke længere sker nogen nettoemission af drivhusgasser, og hvor den økonomiske vækst er afkoblet fra ressourceanvendelsen. Kommissionens meddelelse om klimaplanen²², hvori det foreslås at øge reduktionen af drivhusgasemissionerne til mindst 55 % senest i 2030 — en ambition, der blev godkendt af Det Europæiske Råd den 11. december 2020 — og den tilgrundliggende konsekvensanalyse bekræfter, at fremtidens energimiks vil være meget forskelligt fra nutidens, og understreger nødvendigheden af at gennemgå og om nødvendigt revidere energilovgivningen. De nuværende investeringer i energiinfrastruktur er klart utilstrækkelige til at omstille til og opbygge fremtidens energiinfrastruktur. Det betyder også, at der skal være infrastruktur på plads, som kan understøtte den europæiske energiomstilling, herunder hurtig elektrificering, opskalering af elproduktion fra vedvarende energikilder, øget anvendelse af vedvarende og kulstoffattige gasser, integration af energisystemet og en større udbredelse af innovative løsninger.
- (2) Efter Kommissionens forslag som led i pakken om ren energi til alle europæere blev der opnået enighed om et bindende mål på EU-plan for vedvarende energi for 2030 på mindst 32 % af det endelige energiforbrug og et overordnet mål på EU-plan for energieffektivitet på mindst 32,5 %.

¹⁹ EUT C , , s. .

²⁰ EUT C , , s. .

²¹ Meddelelse fra Kommissionen — Den europæiske grønne pagt (COM(2019) 640 final/3 af 11.12.2019).

²² Meddelelse fra Kommissionen — Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030, investering i en klimaneutral fremtid til gavn for borgerne (COM(2020) 562 final af 17.9.2020).

- (3) Parisaftalen om klimaændringer fra 2015 efter den 21. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer ("Parisaftalen") fastsætter et langsigtet mål om at holde den globale temperaturstigning et godt stykke under 2 °C over det førindustrielle niveau og fortsætte bestræbelserne på at holde den på 1,5 °C over det førindustrielle niveau og understreger betydningen af at tilpasse sig de negative virkninger af klimaændringer og bringe finansieringsstrømmene i overensstemmelse med en vej hen imod lave drivhusgasemissioner og en klimarobust udvikling. Den 12. december 2019 godkendte Det Europæiske Råd målsætningen om at opnå en klimaneutral Union senest i 2050 i overensstemmelse med målene i Parisaftalen.
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013²³, den nuværende TEN-E-forordning, fastsætter regler for rettidig udvikling af og interoperabilitet mellem de transeuropæiske energinet med henblik på at nå de energipolitiske mål i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde om at sikre et velfungerende indre energimarked, forsyningssikkerheden og konkurrencedygtige energimarkeder i Unionen og fremme energieffektivitet, energibesparelser, udvikling af nye og vedvarende energikilder samt sammenkobling af energinet. Forordning (EU) nr. 347/2013 fastsætter en ramme for, at medlemsstaterne og de relevante interessenter kan samarbejde på regionalt plan om at udvikle bedre forbundne energinet med det formål at forbinde regioner, der i øjeblikket er isoleret fra de europæiske energimarkeder, styrke eksisterende grænseoverskridende sammenkoblinger og bidrage til at integrere vedvarende energi. Ved at forfølge disse mål bidrager forordning (EU) nr. 347/2013 til en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, ligesom den medfører positive virkninger for hele Unionen for så vidt angår konkurrenceevne og økonomisk, social og territorial samhørighed.
- (5) Evalueringen af forordning (EU) nr. 347/2013 har klart vist, at rammen effektivt har forbedret integrationen af medlemsstaternes net og stimuleret handelen med energi og dermed bidraget til Unionens konkurrenceevne. Projekter af fælles interesse på el- og gasområdet har i høj grad bidraget til forsyningssikkerheden. Hvad angår gas, er infrastrukturen nu godt forbundet, og forsyningsrobustheden er blevet væsentligt forbedret siden 2013. Regionalt samarbejde i regionale grupper og gennem grænseoverskridende omkostningsfordeling er en vigtig katalysator for projektgennemførelsen. I mange tilfælde førte den grænseoverskridende omkostningsfordeling imidlertid ikke som tilsigtet til en reduktion i projektets finansieringsgab. Selv om de fleste godkendelsesprocedurer er blevet forkortet, er de i nogle tilfælde fortsat lange. Den finansielle bistand fra Connecting Europe-faciliteten (CEF) har været en vigtig faktor, da tilskud til undersøgelser har været med til at reducere risici i projekters tidlige udviklingsfaser, mens tilskud til anlægsarbejder har støttet projekter, der tager fat på vigtige flaskehalse, som markedsbaseret finansiering ikke i tilstrækkelig grad har været i stand til at afhjælpe.
- (6) TEN-E-politikken er et centralt instrument i udviklingen af et indre energimarked og nødvendig for at nå målene i den europæiske grønne pagt. For at opnå klimaneutralitet senest i 2050 og større reduktioner af drivhusgasemissionerne senest i 2030 skal Europa have et mere integreret energisystem, der beror på en højere grad af elektrificering baseret på vedvarende energikilder og dekarbonisering af gassektoren. TEN-E-politikken kan sikre, at udviklingen af Unionens

²³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 af 17. april 2013 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1364/2006/EF og ændring af forordning (EF) nr. 713/2009, (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009 (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 39).

energiinfrastruktur støtter den påkrævede energiomstilling til klimaneutralitet i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først.

- (7) Selv om målene i forordning (EU) nr. 347/2013 fortsat stort set er relevante, afspejler den nuværende TEN-E-ramme endnu ikke fuldt ud de forventede ændringer af energisystemet, som vil følge af den nye politiske kontekst og navnlig de opgraderede 2030-mål og 2050-målet om klimaneutralitet under den europæiske grønne pagt. Ud over den nye politiske kontekst og de nye mål er den teknologiske udvikling gået stærkt i det seneste årti. Denne udvikling bør tages i betragtning i de infrastrukturkategorier, der er omfattet af denne forordning, i udvælgelseskriterierne for projekter af fælles interesse samt i de prioriterede korridorer og tematiske områder.
- (8) Europa-Parlamentets og Rådets direktiver (EU) 2019/944²⁴ og 2009/73/EF²⁵ indeholder bestemmelser om et indre marked for energi. Selv om der er gjort betydelige fremskridt med gennemførelsen af det indre marked for energi, er der stadig plads til forbedringer gennem bedre udnyttelse af den eksisterende energiinfrastruktur, integration af de stigende mængder vedvarende energi og systemintegration.
- (9) Unionens energiinfrastruktur bør opgraderes for at forebygge tekniske sammenbrud og øge dens modstandsdygtighed over for sådanne sammenbrud, naturkatastrofer, menneskeskabte katastrofer, de negative virkninger af klimaændringerne og trusler mod dens sikkerhed, navnlig for så vidt angår europæisk kritisk infrastruktur i henhold til Rådets direktiv 2008/114/EF²⁶.
- (10) Unionens energiinfrastruktur bør være modstandsdygtig over for de uundgåelige virkninger, som klimaændringerne skønnes at medføre i Europa trods afbødningsindsatsen. Det er derfor afgørende at styrke indsatsen inden for klimatilpasning, opbygning af modstandsdygtighed samt katastrofeforebyggelse og -beredskab.
- (11) Som en af hoveddrivkræfterne bag forordning (EU) nr. 347/2013 er forsyningssikkerheden blevet væsentligt forbedret gennem projekter af fælles interesse. Desuden udtrykkes der i Kommissionens konsekvensanalyse af klimamålene²⁷ en forventning om, at forbruget af naturgas reduceres betydeligt, fordi ikke-reduceret anvendelse heraf ikke er forenelig med kulstofneutralitet. På den anden side vil forbruget af biogas, vedvarende og kulstoffattig brint og syntetiske gasformige brændstoffer stige betydeligt frem mod 2050. Derfor har naturgasinfrastrukturen ikke længere behov for støtte gennem TEN-E-politikken. Planlægningen af energiinfrastrukturen bør afspejle dette ændrede gaslandskab.
- (12) Intelligente elnets betydning med hensyn til at nå Unionens energi- og klimapolitiske mål anerkendes i Kommissionens meddelelse om integration af energisystemet²⁸. Kriterierne for kategorien bør omfatte den teknologiske udvikling med hensyn til innovation og digitale aspekter. Desuden bør projektiværksætternes rolle præciseres. I betragtning af den forventede betydelige stigning i efterspørgslen efter elektricitet fra transportsektoren, navnlig til elektriske køretøjer langs hovedveje og i byområder, bør teknologier til intelligente net også bidrage til at

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 125).

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 94).

²⁶ EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75.

²⁷ SWD(2020) 176 final.

²⁸ COM(2020) 299 final.

forbedre energinetrelateret støtte til grænseoverskridende elopladning med høj kapacitet for at fremme dekarboniseringen af transportsektoren.

- (13) Kommissionens meddelelse om integration af energisystemet understreger behovet for integreret energiinfrastrukturplanlægning på tværs af energibærere, infrastrukturer og forbrugssektorer. En sådan systemintegration tager udgangspunkt i at anvende princippet om energieffektivitet først og anlægge en holistisk tilgang, der rækker ud over de enkelte sektorer. Den tager også fat på dekarboniseringsbehovene i sektorer, hvor det er vanskeligt at nedbringe emissionerne, såsom dele af industrien eller visse transportformer, hvor direkte elektrificering på nuværende tidspunkt er teknisk eller økonomisk udfordrende. Sådanne investeringer omfatter brint og elektrolysatorer, som udvikler sig i retning af kommerciel udbredelse i stor skala. Kommissionens brintstrategi prioriterer brintproduktion fra vedvarende elektricitet, hvilket er den reneste løsning og bedst foreneligt med EU's mål om klimaneutralitet. I en overgangsfase er der imidlertid behov for andre former for kulstoffattig brint for hurtigere at erstatte den nuværende form for brint og opnå stordriftsfordele.
- (14) Desuden konkluderede Kommissionen i sin brintstrategi²⁹, at med henblik på den nødvendige udbygning af brint er et storstilet infrastrukturnet et vigtigt element, som kun Unionen og det indre marked kan tilbyde. Der findes i øjeblikket meget begrænset dedikeret infrastruktur til transport og handel med brint på tværs af grænserne. Den bør i betydeligt omfang bestå af aktiver, der er konverteret fra anvendelse til naturgas, suppleret med nye aktiver bygget specifikt til brug med brint. Desuden fastsætter brintstrategien et strategisk mål om at øge den installerede elektrolysekapacitet til 40 GW senest i 2030 for at øge produktionen af vedvarende brint og fremme dekarboniseringen af sektorer, der er afhængige af fossile brændstoffer, såsom industrien og transportsektoren. TEN-E-politikken bør derfor omfatte både nye infrastrukturer til transport og oplagring af brint og eksisterende infrastrukturer, der konverteres til brug med brint, såvel som elektrolyseanlæg. Infrastrukturer til transport og oplagring af brint bør også medtages i den tiårige europæiske netudviklingsplan for at muliggøre en omfattende og konsekvent vurdering af deres omkostninger og fordele for energisystemet, herunder deres bidrag til sektorintegration og dekarbonisering, med det formål at skabe en basisinfrastruktur for brint i Unionen.
- (15) Desuden bør der oprettes en ny infrastrukturkategori for intelligente gasnet for at støtte investeringer, der integrerer vedvarende og kulstoffattige gasser såsom biogas, biometan og brint i nettet og bidrager til forvaltningen af et deraf følgende mere komplekst system ved at bygger videre på innovative digitale teknologier.
- (16) I henhold til forordning (EU) nr. 347/2013 skal et kandidatprojekt af fælles interesse dokumentere et væsentligt bidrag til mindst ét kriterium ud af et sæt kriterier i processen for udarbejdelse af EU-listen, som kan, men ikke skal omfatte bæredygtighed. Dette krav gjorde det i overensstemmelse med det indre energimarkeds særlige behov på daværende tidspunkt muligt at udvikle projekter af fælles interesse, som kun vedrørte forsyningssikkerhedsrisici, selv om de ikke kunne demonstrere fordele med hensyn til bæredygtighed. I betragtning af udviklingen i Unionens infrastrukturbehov og i dekarboniseringsmålene bør konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i juli 2020, ifølge hvilke Unionens udgifter bør være i overensstemmelse med Parisaftalens mål og princippet om "ikke at gøre skade" i den europæiske grønne pagt, bæredygtigheden med hensyn til integration af vedvarende energikilder i nettet eller reduktionen af drivhusgasemissioner, alt efter hvad der er relevant,

²⁹

En strategi for brint med henblik på et klimaneutralt Europa (COM(2020) 301 final).

vurderes for at sikre, at TEN-E-politikken er i overensstemmelse med Unionens energi- og klimapolitiske mål. CO₂-transportnettenes bæredygtighed opfyldes i kraft af deres formål, som er at transportere kuldioxid.

- (17) Unionen bør fremme infrastrukturprojekter, der forbinder Unionens energinet med tredjelandes net, og som er gensidigt fordelagtige og nødvendige for energiomstillingen og opfyldelsen af klimamålene, og som også opfylder de specifikke kriterier for de relevante infrastruktur kategorier i henhold til denne forordning, navnlig med nabolande og med lande, med hvilke Unionen har etableret et specifikt energisamarbejde. Derfor bør denne forordnings anvendelsesområde omfatte projekter af gensidig interesse, som er bæredygtige og i stand til at påvise betydelige socioøkonomiske nettofordele for mindst to medlemsstater og mindst ét tredjeland. Sådanne projekter vil kunne optages på EU-listen på betingelse af lovgivningsmæssig tilnærmelse til Unionen og efter påvisning af et bidrag til Unionens overordnede energi- og klimamål med hensyn til forsyningssikkerhed og dekarbonisering. En sådan lovgivningsmæssig tilpasning eller konvergens bør antages for de kontraherende parter i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde eller Energifællesskabet. Desuden bør det tredjeland, som Unionen samarbejder med om udvikling af projekter af gensidig interesse, fremme en lignende tidsplan for fremskyndet gennemførelse og andre politiske støtteforanstaltninger som fastsat i denne forordning. Derfor bør projekter af gensidig interesse i denne forordning betragtes på samme måde som projekter af fælles interesse, således at alle bestemmelser vedrørende projekter af fælles interesse også finder anvendelse på projekter af gensidig interesse, medmindre andet er angivet.
- (18) For at opfylde Unionens klima- og energimål for 2030 og 2050 og målet om klimaneutralitet er Europa desuden nødt til at øge produktionen af elektricitet fra vedvarende energikilder betydeligt. De eksisterende infrastruktur kategorier for transmission og lagring af elektricitet er afgørende for integrationen af den betydelige stigning i produktionen af elektricitet fra vedvarende energikilder i elnettet. Dette kræver desuden øgede investeringer i havenergi³⁰. Koordinering af langsigtet planlægning og udvikling af offshore- og onshore-elnet bør også tages op. Navnlig bør planlægning af offshoreinfrastruktur bevæge sig væk fra den projektbaserede tilgang og hen imod en koordineret, samlet tilgang, der sikrer bæredygtig udvikling af integrerede offshoren et i overensstemmelse med potentialet for havenergi i hvert havområde, miljøbeskyttelse og andre anvendelser af havet.
- (19) De relevante medlemsstater bør være i stand til at vurdere fordele og omkostninger ved offshoren et til vedvarende energi i tilstødende havområder og foretage en foreløbig analyse af omkostningsdelingen for hvert enkelt havområde for at understøtte fælles politiske tilsagn om udvikling af havenergi på havbasis. Kommissionen bør derfor udvikle ensartede principper for en cost/benefit- og omkostningsdelingsmetode til udbredelse af planerne for udvikling af integrerede offshoren et, som burde gøre det muligt for medlemsstaterne at foretage en passende vurdering.
- (20) Processen for udarbejdelse af den tiårige europæiske netudviklingsplan har vist sig at være effektiv som grundlag for udpegning af projekter af fælles interesse inden for kategorierne elektricitet og gas. Selv om det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet og for gas (ENTSO'erne) og transmissionssystemoperatørerne spiller en vigtig rolle i processen, er der imidlertid behov for mere kontrol, navnlig med hensyn til at fastlægge scenarier for fremtiden, identificere langsigtede infrastruktur mangler og flaskehalse og vurdere individuelle

³⁰ Meddelelse om offshorestrategi.

projekter for at øge tilliden til processen. På grund af behovet for uafhængig validering bør Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder ("agenturet") og Kommissionen derfor spille en større rolle i processen, herunder i processen for udarbejdelse af den tiårige europæiske netudviklingsplan i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943³¹ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009³².

- (21) Det er vigtigt at sikre, at kun infrastrukturprojekter, for hvilke der ikke findes rimelige alternative løsninger, får status som projekter af fælles interesse. Med henblik herpå vil identificeringen af infrastruktur mangler følge princippet om energieffektivitet først og starte med at overveje alle relevante ikke-infrastrukturrelaterede løsninger, der kan afhjælpe de konstaterede mangler. Desuden bør projektiværksætterne under projekt gennemførelsen rapportere om overholdelsen af miljølovgivningen og påvise, at projekterne ikke skader miljøet væsentligt, jf. artikel 17 i forordning (EF) nr. 2020/852³³. For eksisterende projekter af fælles interesse, der har nået en tilstrækkelig modenhed, vil der blive taget hensyn hertil, når de regionale grupper udvælger projekter til efterfølgende EU-liste.
- (22) For at sikre spændings- og frekvensstabilitet bør der lægges særlig vægt på det europæiske elnets stabilitet under de skiftende forhold, navnlig i betragtning af den stigende andel af elektriciteten, som stammer fra vedvarende energikilder.
- (23) Kommissionen har i tæt samråd med alle medlemsstaterne og interessenter fastlagt 13 strategiske prioriteter for den transeuropæiske energiinfrastruktur, hvis gennemførelse er afgørende for at nå Unionens energi- og klimapolitiske mål for 2030 og 2050. Disse prioriteter dækker forskellige geografiske regioner eller tematiske områder inden for eltransmission og -oplagring, offshoren et til vedvarende energi, transport og oplagring af brint, elektrolysatorer, intelligente gasnet, intelligente elnet og transport af kuldioxid.
- (24) Projekter af fælles interesse bør opfylde fælles, gennemsigtige og objektive kriterier i betragtning af deres bidrag til de energipolitiske mål. For at være berettiget til optagelse på EU-listerne bør elektricitets- og brintprojekter indgå i den seneste tilgængelige tiårige europæiske netudviklingsplan. Da brintinfrastruktur på nuværende tidspunkt ikke er omfattet af den tiårige europæiske netudviklingsplan, bør dette krav for brintprojekter først finde anvendelse fra den 1. januar 2024 med henblik på den anden EU-liste, der udarbejdes i henhold til denne forordning.
- (25) Der bør oprettes regionale grupper, som foreslår og gennemgår projekter af fælles interesse, på hvilken baggrund der opstilles regionale liste over projekter af fælles interesse. For at sikre bred konsensus bør de regionale grupper sikre et tæt samarbejde mellem medlemsstaterne, de nationale regulerende myndigheder, projektiværksættere og relevante interesseparter. I forbindelse med dette samarbejde bør de nationale regulerende myndigheder, hvor det er nødvendigt, rådgive de regionale grupper, blandt andet om gennemførligheden af de reguleringsmæssige aspekter af de foreslåede projekter og om gennemførligheden af den foreslåede tidsplan for myndighedsgodkendelsen.

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943 af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 54).

³² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for adgang til naturgas transmissionsnet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1775/2005 (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 36).

³³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

- (26) Der bør udarbejdes en ny EU-liste over projekter af fælles interesse ("EU-listen") hvert andet år. Projekter af fælles interesse, der er færdiggjort eller ikke længere opfylder de relevante kriterier og krav som fastsat i denne forordning, bør ikke fremgå af den næste EU-liste. Af denne grund bør igangværende projekter af fælles interesse, som skal opføres på den næste EU-liste, underlægges den samme udvælgelsesproces for opstilling af regionale lister og EU-listen som foreslåede projekter. Den deraf følgende administrative byrde bør dog begrænses mest muligt, f.eks. ved i videst muligt omfang at anvende tidligere indsendte oplysninger og ved at tage de årlige rapporter fra projektiværksætterne i betragtning. Med henblik herpå bør eksisterende projekter af fælles interesse, som har gjort betydelige fremskridt, drage fordel af en strømlinet proces til medtagelse i den tiårige europæiske netudviklingsplan.
- (27) Projekter af fælles interesse bør gennemføres så hurtigt som muligt og omhyggeligt overvåges og evalueres, samtidig med at den administrative byrde for projektiværksættere holdes på et minimum. Kommissionen bør udpege EU-koordinatorer for projekter, som står over for særlige vanskeligheder. Fremskridtene i gennemførelsen af de specifikke projekter samt opfyldelsen af forpligtelserne i henhold til denne forordning bør tages i betragtning i forbindelse med udvælgelsen af efterfølgende EU-lister for de pågældende projekter.
- (28) Tilladelsesprocesserne bør hverken føre til administrative byrder, som er uforholdsmæssigt store i forhold til størrelsen eller kompleksiteten af et projekt, eller skabe hindringer for udviklingen af de transeuropæiske net og markedsadgangen.
- (29) Planlægningen og gennemførelsen af EU-projekter af fælles interesse inden for energi-, transport- og telekommunikationsinfrastruktur bør samordnes for at skabe synergier, når det er muligt ud fra et overordnet hensyn til den økonomiske, tekniske, miljømæssige, klimamæssige eller fysiske planlægning og under behørig hensyntagen til de relevante sikkerhedsaspekter. I forbindelse med planlægningen af de forskellige europæiske net bør det derfor være muligt at prioritere integration af transport-, kommunikations- og energinet for at sikre, at det mindst mulige areal optages, samtidig med at det så vidt muligt sikres, at eksisterende eller nedlagte ruter genbruges, således at eventuelle negative sociale, økonomiske, miljømæssige, klimamæssige og finansielle virkninger begrænses mest muligt.
- (30) Projekter af fælles interesse bør prioriteres på nationalt plan for at sikre en hurtig administrativ behandling og bør af de kompetente myndigheder betragtes som værende i offentlighedens interesse. På grund af bydende nødvendigt hensyn til væsentlige samfundsinteresser bør projekter, der har en negativ indvirkning på miljøet, godkendes, hvis alle betingelserne i Rådets direktiv 92/43/EØF³⁴ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF³⁵ er opfyldt.
- (31) Projekter af fælles interesse bør også have "prioriteret status" på nationalt plan for at sikre hastebehandling i alle retslige procedurer og tvistbilæggelsesprocedurer, der vedrører dem.
- (32) For at mindske kompleksiteten, øge effektiviteten og gennemsigtigheden og bidrage til at styrke samarbejdet mellem medlemsstaterne bør der være en eller flere kompetente myndigheder, der integrerer eller koordinerer alle tilladelsesprocedurer (en "one-stop-shop").
- (33) For at forenkle og fremskynde tilladelsesprocessen for offshorenets vedvarende energi bør medlemsstaterne omkring et givet havområde oprette et unikt kontaktpunkt, en såkaldt

³⁴ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EUT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

"offshore-one-stop-shop", i betragtning af de særlige regionale og geografiske forhold med henblik på at lette og koordinere processen for udstedelse af tilladelser til sådanne projekter. Desuden bør oprettelsen af en one-stop-shop pr. havområde for offshoren til vedvarende energi mindske kompleksiteten, øge effektiviteten og fremskynde tilladelsesprocessen for offshoretransmissionsaktiver, der ofte krydser mange jurisdiktioner.

- (34) Selv om der findes etablerede standarder for offentlighedens deltagelse i beslutningsprocedurer på miljøområdet, som fuldt ud finder anvendelse på projekter af fælles interesse, er der stadig behov for yderligere foranstaltninger i henhold til denne forordning for at sikre de højest mulige standarder for gennemsigtighed og offentlig deltagelse i alle relevante spørgsmål i tilladelsesprocessen for projekter af fælles interesse. Hvis den forudgående høring forud for tilladelsesproceduren allerede er omfattet af nationale regler med samme eller højere standarder som i denne forordning, bør høringen gøres frivillig og overlappende retlige krav undgås.
- (35) En korrekt og koordineret gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiver 2011/92/EU³⁶ og 2001/42/EF³⁷ og, hvor det er relevant, af konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, undertegnet i Århus den 25. juni 1998³⁸, ("Århuskonventionen") og af konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne ("Esbokonventionen") burde sikre harmonisering af hovedprincipperne for vurdering af miljø- og klimavirkninger, herunder i en grænseoverskridende sammenhæng. Kommissionen har udstedt en vejledning til støtte for medlemsstaterne i deres indkredsning af tilstrækkelige lovgivnings- og ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger til effektivisering af miljøvurderingsprocedurerne for energiinfrastrukturer og til at sikre en sammenhængende gennemførelse af miljøvurderingsprocedurerne som krævet i EU-retten for projekter af fælles interesse³⁹. Medlemsstaterne bør samordne deres vurderinger af projekter af fælles interesse og gennemføre fælles vurderinger, hvor det er muligt. Medlemsstaterne bør tilskyndes til at udveksle bedste praksis og administrativ kapacitetsopbygning i tilladelsesprocesserne.
- (36) Det er vigtigt at få effektiviseret og forbedret tilladelsesprocessen, samtidig med at nationale kompetencer og procedurer for etablering af ny infrastruktur i videst muligt omfang respekteres med behørig hensyn til nærhedsprincippet. I betragtning af hvor meget det haster at få udviklet energiinfrastrukturer, må en forenkling af tilladelsesprocessen ledsages af fastsættelsen af en klar frist for de respektive myndigheders afgørelse om projektets opførelse. Denne frist bør fremme en mere effektiv fastlæggelse og håndtering af procedurer og bør under ingen omstændigheder svække de høje standarder for miljøbeskyttelse i overensstemmelse med miljølovgivningen og offentlighedens deltagelse. Denne forordning bør fastsætte maksimale tidsfrister, men medlemsstaterne kan bestræbe sig på at opnå kortere frister, hvor det er muligt, og navnlig for så vidt angår projekter som intelligente net, der ikke kræver komplekse tilladelsesprocesser, som transmissionsinfrastruktur gør. De kompetente myndigheder bør være ansvarlige for at sikre, at fristerne overholdes.

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30).

³⁸ EUT L 124 af 17.5.2005, s. 4.

³⁹ Vejledende dokument "Streamlining environmental assessment procedures for energy infrastructure 'Projects of Common Interest' (PCIs)", https://ec.europa.eu/environment/eia/pdf/PCI_guidance.pdf.

- (37) Medlemsstaterne kan, hvor de anser det for hensigtsmæssigt, lade deres samlede afgørelser omfatte beslutninger, der er truffet i forbindelse med forhandlinger med individuelle jordejere om adgang til, ejerskab af eller råderet over fast ejendom, fysisk planlægning, der fastsætter den overordnede arealanvendelse i en afgrænset region, herunder anden udvikling såsom landeveje, jernbaner, bygninger og naturbeskyttelsesområder, og som ikke iværksættes specifikt til det planlagte projekts formål, samt udstedelse af driftstilladelser. Inden for rammerne af tilladelsesproceduren kan et projekt af fælles interesse omfatte tilhørende infrastruktur i den udstrækning, den er af afgørende betydning for opførelsen eller driften af projektet. Denne forordning, navnlig bestemmelserne om tilladelsesprocessen, offentlighedens deltagelse og gennemførelse af projekter af fælles interesse, bør gælde med forbehold af international ret og EU-ret, herunder bestemmelser vedrørende beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed og bestemmelser, som er vedtaget i henhold til den fælles fiskeri- og havpolitik, i særdeleshed Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU⁴⁰.
- (38) Udgifterne til udvikling, anlægsarbejder, drift og vedligeholdelse af projekter af fælles interesse bør som hovedregel udelukkende afholdes af brugerne af infrastrukturen. Projekter af fælles interesse bør være berettiget til grænseoverskridende omkostningsfordeling, hvis en vurdering af markedsefterspørgslen eller af den forventede indvirkning på tariffene indikerer, at udgifterne ikke kan forventes at blive dækket af indtægterne fra de tariffen, der betales af brugerne af infrastrukturen.
- (39) Drøftelsen af en passende fordeling af omkostningerne bør baseres på en analyse af omkostninger og fordele ved et infrastrukturprojekt, der foretages på grundlag af en harmoniseret metode til analyse af energisystemet som helhed under anvendelse af det samme scenario, som blev anvendt på det tidspunkt, hvor projektet blev optaget på EU-listen over projekter af fælles interesse, inden for rammerne af de tiårige europæiske netudviklingsplaner, der er udarbejdet af de europæiske net af transmissionssystemoperatører i henhold til forordningerne (EU) 2019/943 og (EF) nr. 715/2009 og revideret af agenturet. Denne analyse kan tage indikatorerne og de hertil knyttede referenceværdier for sammenligning af investeringsomkostninger pr. enhed med i betragtning.
- (40) I et stadig mere integreret indre marked for energi er der brug for klare og gennemsigtige regler for grænseoverskridende omkostningsfordeling for at fremskynde investeringer i grænseoverskridende infrastruktur. Det er vigtigt at sikre en stabil finansieringsramme for udviklingen af projekter af fælles interesse og samtidig minimere behovet for finansiel støtte. Når de nationale regulerende myndigheder træffer afgørelse om grænseoverskridende omkostningsfordeling, bør de fordele investeringsomkostningerne på tværs af grænserne i deres helhed og medtage dem i de nationale tariffen og derefter afgøre, om deres indvirkning på nationale tariffen kan udgøre en uforholdsmæssig stor byrde for forbrugerne. De nationale regulerende myndigheder bør også forebygge risikoen for dobbelt støtte til projekter ved, at de tager de faktiske eller anslåede udgifter og indtægter i betragtning. Disse udgifter og indtægter bør kun tages i betragtning, hvis de vedrører projekterne og er beregnet til at dække de pågældende omkostninger.
- (41) Lovgivningen om det indre energimarked kræver, at tariffen for adgang til gas- og elnet skaber passende incitamenter til investeringer. Flere typer projekter af fælles interesse vil dog sandsynligvis medføre eksternaliteter, som muligvis ikke fuldt ud kan opfanges af og inddrives

⁴⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU af 23. juli 2014 om rammerne for maritim fysisk planlægning (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 135).

gennem det almindelige tarifsysteem. Ved anvendelsen af lovgivningen for det indre energimarked bør de nationale regulerende myndigheder sikre en stabil og forudsigelig reguleringsmæssig og finansiel ramme med incitamenter til projekter af fælles interesse, herunder langsigtede incitamenter, der står i et rimeligt forhold til projektets specifikke risici. Dette bør navnlig gælde for grænseoverskridende projekter, innovative transmissionsteknologier for elektricitet, der muliggør omfattende integration af vedvarende energi, af distribuerede energiressourcer eller af prisfleksibelt elforbrug i sammenkoblede net, og energiteknologi- og digitaliseringsprojekter, som sandsynligvis vil indebære større risici end lignende projekter, der befinder sig i en enkelt medlemsstat, eller give Unionen større fordele. Desuden bør projekter med høje driftsudgifter også have adgang til passende incitamenter til investeringer. Navnlig vil offshoren et til vedvarende energi med en dobbelt funktion som elsammenkoblinger og forbindelse mellem projekter til produktion af havenergi sandsynligvis indebære større risici end sammenlignelige onshore-infrastrukturprojekter på grund af deres iboende forbindelse til produktionsaktiver, som medfører lovgivningsmæssige risici, finansieringsrisici såsom behovet for foregribende investeringer, markedsrisici og risici i forbindelse med anvendelsen af nye innovative teknologier.

- (42) Denne forordning bør kun finde anvendelse på udstedelse af tilladelser til projekter af fælles interesse, offentlig deltagelse heri og reguleringsmæssige behandling heraf. Medlemsstaterne kan ikke desto mindre vedtage nationale bestemmelser om at anvende de samme eller lignende regler på andre projekter, der ikke har status som projekter af fælles interesse inden for denne forordnings anvendelsesområde. For så vidt angår de lovgivningsmæssige incitamenter kan medlemsstaterne vedtage nationale bestemmelser om anvendelse af de samme eller lignende regler på projekter af fælles interesse i kategorien oplagring af elektricitet.
- (43) Medlemsstater, der på nuværende tidspunkt ikke tillægger energiinfrastrukturprojekter den størst mulige nationale betydning i forhold til tilladelsesprocessen, bør tilskyndes til at overveje at indføre en sådan stor national betydning, navnlig ved at vurdere, om dette vil føre til en hurtigere tilladelsesproces.
- (44) Medlemsstater, der ikke på nuværende tidspunkt har fremskyndede eller hurtige retlige procedurer for energiinfrastrukturprojekter, bør tilskyndes til at overveje at indføre sådanne procedurer, navnlig ved at vurdere, om dette vil føre til en hurtigere gennemførelse af sådanne projekter.
- (45) Forordning (EU) nr. 347/2013 har vist merværdien ved at mobilisere privat finansiering gennem betydelig finansiel støtte fra Unionen for at muliggøre gennemførelsen af projekter af europæisk betydning. I betragtning af den økonomiske og finansielle situation og de budgetmæssige begrænsninger bør målrettet støtte gennem tilskud og finansielle instrumenter fortsætte under den flerårige finansielle ramme for at tiltrække nye investorer til prioriterede energiinfrastrukturkorridorer og -områder, samtidig med at Unionens budgetmæssige bidrag holdes på et minimum.
- (46) Projekter af fælles interesse bør være berettigede til at modtage finansiel støtte fra Unionen til undersøgelser og på visse betingelser til anlægsarbejder i henhold til forordning (EU) ... [om Connecting Europe-faciliteten som foreslået i COM(2018) 438] i form af tilskud eller i form af innovative finansielle instrumenter for at sikre, at der kan ydes skræddersyet støtte til projekter af fælles interesse, som ikke er levedygtige under de eksisterende lovgivningsmæssige rammer og markedsvilkår. Det er vigtigt at undgå konkurrenceforvridning, navnlig mellem projekter, som bidrager til opnåelsen af samme EU-prioriterede korridor. En sådan finansiel bistand bør sikre de nødvendige synergier med strukturfondene med henblik på at finansiere intelligente

energidistributionsnet og med Unionens finansieringsmekanisme for vedvarende energi i henhold til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 2020/1294⁴¹. Der bør gælde en tretrinsmodel for investeringer i projekter af fælles interesse. For det første bør markedet have prioritet til at investere. For det andet, hvis investeringerne ikke foretages af markedet, bør reguleringsmæssige løsninger forsøges anvendt, om nødvendigt ved at de relevante reguleringsmæssige rammer justeres, og den korrekte anvendelse af de relevante reguleringsmæssige rammer bør sikres. For det tredje bør der, hvis de to første trin ikke er i stand til at udløse de fornødne investeringer i projekter af fælles interesse, kunne ydes finansiel støtte fra Unionen, hvis projektet af fælles interesse opfylder de gældende kriterier for berettigelse. Projekter af fælles interesse kan også være støtteberettigede under InvestEU-programmet, som supplerer tilskudsfinansiering.

- (47) Tilskud til anlægsarbejder vedrørende projekter af gensidig interesse bør kun være til rådighed for investeringer på Unionens område og kun i tilfælde, hvor mindst to medlemsstater bidrager finansielt på en betydelig måde til projektets investeringsomkostninger i betragtning af dets fordele.
- (48) Europa-Parlamentets og Rådets forordninger (EF) nr. 715/2009, (EU) 2019/942⁴² og (EU) 2019/943⁴³ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiver 2009/73/EF og (EU) 2019/944 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (49) Forordning (EU) nr. 347/2013 bør derfor ophæves.
- (50) For at sikre, at sammensætningen af de prioriterede korridorer og tematiske områder på den bedst mulige måde afspejler udviklingen i energiinfrastruktur, og at antallet af kandidatprojekter i hver gruppe fortsat er passende og rimeligt med henblik på at muliggøre en omfattende grundig vurdering, og for at sikre, at EU-listen over projekter af fælles interesse begrænses til projekter, der bidrager mest til gennemførelsen af de prioriterede strategiske energiinfrastrukturkorridorer og tematiske områder, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde:

— med henblik på at supplere denne forordning ved at revidere omfanget og sammensætningen af de prioriterede korridorer og tematiske områder og vedtage nye lister over prioriterede korridorer og tematiske områder

— med henblik på at ændre bilagene til denne forordning med det formål at vedtage og revidere EU-listen over projekter af fælles interesse, samtidig med at medlemsstaternes og tredjelandes ret til at godkende projekter af fælles interesse eller projekter af gensidig interesse vedrørende deres område respekteres.

Under hensyntagen til behovet for at sikre, at målene i denne forordning nås, og i betragtning af antallet af projekter på EU-listerne indtil videre bør det samlede antal projekter af fælles interesse forblive håndterbart og bør derfor ikke overstige 220. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af de relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

⁴¹ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1294 af 15. september 2020 om Unionens finansieringsmekanisme for vedvarende energi (EUT L 303 af 17.9.2020, s. 1).

⁴² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/942 af 5. juni 2019 om oprettelse af Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 22).

⁴³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943 af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 54).

Europa-Parlamentet og Rådet kan, hvis de anser det for nødvendigt, hver især sende eksperter til møder i Kommissionens ekspertgrupper, som beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter, og som medlemsstaternes eksperter indbydes til. Drøftelserne i de regionale grupper er afgørende for, at Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter om opstilling af lister over projekter af fælles interesse. Det er derfor hensigtsmæssigt i det omfang, det er muligt og foreneligt med rammerne for denne forordning, at Europa-Parlamentet og Rådet underrettes om og kan sende eksperter til møderne i de regionale grupper i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning fra 2016⁴⁴.

- (51) For at sikre ensartede vilkår for gennemførelsen af denne forordning for så vidt angår procedurer for grænseoverskridende omkostningsfordeling og sætte medlemsstaterne i stand til at vurdere fordele og omkostninger ved offshoren et til vedvarende energi i tilstødende havområder, også med henblik på markedet og de finansielle ordninger for produktionsstederne såsom allerede ydet støtte, og foretage en foreløbig analyse af omkostningsdelingen for hver enkelt havområde bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med artikel 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁴⁵. Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelse af disse gennemførelsesretsakter.
- (52) Eftersom målet for denne forordning, nemlig udvikling af og interoperabilitet for de transeuropæiske energinet og forbindelser til sådanne net, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor bedre kan nås på EU-plan, kan Unionen vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

1. Denne forordning fastlægger retningslinjer for rettidig udvikling af og interoperabilitet for de prioriterede korridorer og områder i den transeuropæiske energiinfrastruktur, der er anført i bilag I ("prioriterede energiinfrastrukturkorridorer og -områder"), og som bidrager til Unionens klima- og energimål for 2030 og målet om klimaneutralitet senest i 2050.
2. Denne forordning:
 - a) vedrører udpegelsen af projekter af fælles interesse, der er nødvendige for at gennemføre prioriterede korridorer og områder, som er omfattet af de energiinfrastrukturkategorier for el,

⁴⁴ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1. Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning.

⁴⁵ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

intelligente gasnet, brint, elektrolysatorer og kuldioxid, der er anført i bilag II ("energiinfrastrukturkategorier")

b) fremmer rettidig gennemførelse af projekter af fælles interesse ved at effektivisere, samordne tættere og fremskynde tilladelsesprocessen og styrke offentlighedens deltagelse

c) fastlægger regler og vejledning for den grænseoverskridende fordeling af omkostninger og risikorelaterede incitamenter for projekter af fælles interesse

d) fastlægger betingelserne for, hvornår projekter af fælles interesse kan komme i betragtning til finansiel støtte fra Unionen

e) vedrører udpegelse af projekter af fælles interesse.

Artikel 2

Definitioner

Ud over definitionerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF, (EU) 2018/2001⁴⁶ og (EU) 2019/944 og i forordning (EF) nr. 715/2009, (EU) 2019/942 og (EU) 2019/943 forstås i nærværende forordning ved:

- (1) "energiinfrastruktur": fysisk udstyr eller anlæg henhørende under energiinfrastrukturkategorierne, som er beliggende inden for Unionen eller forbinder Unionen og et eller flere tredjelande
- (2) "samlet afgørelse": den endelige afgørelse eller samling af afgørelser truffet af en medlemsstats myndighed eller myndigheder, dog ikke domstole, der fastslår, hvorvidt en projektiværksætter gives tilladelse til at bygge den til realiseringen af et projekt af fælles interesse nødvendige energiinfrastruktur ved at have mulighed for at påbegynde eller anskaffe og påbegynde det nødvendige bygge- og anlægsarbejde ("byggeklar status"), med forbehold af afgørelser, som træffes i forbindelse med en administrativ klageprocedure
- (3) "projekt": en/et eller flere ledninger, rørledninger, faciliteter, udstyr eller anlæg henhørende under energiinfrastrukturkategorierne
- (4) "projekt af fælles interesse": et projekt, som er nødvendigt for at gennemføre de prioriterede energiinfrastrukturkorridorer og -områder, der er anført i bilag I, og som er optaget på EU-listen over projekter af fælles interesse, jf. artikel 3
- (5) "projekt af gensidig interesse": et projekt, der fremmes af Unionen i samarbejde med tredjelande
- (6) "energiinfrastruktur-flaskehals": begrænsning af de fysiske strømme i et energisystem forårsaget af utilstrækkelig transmissionskapacitet, hvilket bl.a. omfatter fraværet af infrastruktur
- (7) "projektiværksætter": en af følgende:
 - (a) en transmissionssystemoperatør (TSO), distributionssystemoperatør (DSO) eller anden aktør eller investor, som udvikler et projekt af fælles interesse, eller

⁴⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

- (b) hvis der er flere TSO'er, DSO'er, andre operatører, investorer eller en sammenslutning deraf, den enhed med status som juridisk person i henhold til gældende national ret, som er udpeget ved en kontraktlig aftale, der er indgået mellem parterne, og som er beføjet til at indgå retlige forpligtelser og påtage sig det økonomiske ansvar på kontraktparternes vegne
- (8) "intelligent elnet": et elnet, hvor netoperatøren kan overvåge de tilsluttede brugeres handlinger digitalt, og informations- og kommunikationsteknologier (IKT) til kommunikation med tilknyttede netoperatører, producenter, forbrugere og/eller producent-forbrugere med henblik på at overføre elektricitet på en bæredygtig, omkostningseffektiv og sikker måde
- (9) "intelligent gasnet": et gasnet, hvori innovative digitale løsninger udnyttes til på en omkostningseffektiv måde at integrere en mangfoldighed af kulstoffattige og vedvarende gaskilder alt efter forbrugernes behov og kravene til gaskvalitet med henblik på at reducere kulstofaftrykket fra det pågældende gasforbrug, muliggøre en øget andel af vedvarende og kulstoffattige gasser og skabe forbindelser til andre energibærere og -sektorer
- (10) "berørte myndigheder": myndigheder, der i henhold til national ret er kompetente til at udstede forskellige tilladelser og godkendelser vedrørende planlægning, udformning og opførelse af fast ejendom, herunder energiinfrastruktur
- (11) "anlægsarbejde": indkøb, levering og anvendelse af komponenter, systemer og tjenesteydelser, herunder software, udførelse af udviklings-, bygge- og anlægsaktiviteter vedrørende et projekt, overtagelsen af anlægget og iværksættelsen af et projekt
- (12) "undersøgelser": de aktiviteter, der er nødvendige for at forberede projektets gennemførelse, såsom forberedende undersøgelser, gennemførligheds-, evaluerings-, afprøvnings- og valideringsundersøgelser, herunder software, og alle andre tekniske hjælpeforanstaltninger, inklusive forudgående skridt, der er nødvendige for at definere og udvikle et projekt og træffe beslutning om finansieringen heraf, f.eks. rekognoscering af de pågældende lokaliteter og udarbejdelse af en finansieringspakke
- (13) "national regulerende myndighed": en national regulerende myndighed, der er udpeget i henhold til artikel 39, stk. 1, i direktiv 2009/73/EF eller artikel 57, stk. 1, i direktiv (EU) 2019/944
- (14) "ibrugtagning": processen til at tage et projekt i drift, når det er blevet bygget
- (15) "relevante nationale regulerende myndigheder": de nationale regulerende myndigheder i de medlemsstater, hvor projektet har en betydelig positiv virkning
- (16) "klimatilpasning": en proces, hvormed det sikres, at energiinfrastrukturens modstandsdygtighed over for de potentielle negative virkninger af klimaændringer sikres gennem en vurdering af klimasårbarhed og -risici, herunder gennem relevante tilpasningsforanstaltninger.

KAPITEL II

PROJEKTER AF FÆLLES INTERESSE OG PROJEKTER AF GENSIDIG INTERESSE

Artikel 3

EU-liste over projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse

1. Der oprettes regionale grupper (herefter "grupper"), jf. bilag III, afsnit 1. Medlemskab af hver gruppe baseres på hver prioriteret korridor og område og deres respektive geografiske dækning, jf. bilag I. Beslutningsdygtigheden inden for grupperne er begrænset til medlemsstaterne og Kommissionen, der med henblik herpå betegnes som gruppernes beslutningstagende instans.

I overensstemmelse med artikel 20 tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at supplere denne forordning vedrørende anvendelsesområdet for og sammensætningen af de prioriterede korridorer og områder.

2. Hver gruppe vedtager sin egen forretningsorden under hensyntagen til bestemmelserne i bilag III.

3. Hver gruppes beslutningstagende instans vedtager en regional liste over forslag til projekter af fælles interesse udarbejdet i henhold til den proces, der er beskrevet i bilag III, afsnit 2, idet hvert projekts bidrag til gennemførelsen af de prioriterede energiinfrastrukturkorridorer og -områder og deres opfyldelse af kriterierne er beskrevet i artikel 4.

I forbindelse med en gruppes udarbejdelse af sin regionale liste:

a) skal hvert enkelt forslag til et projekt af fælles interesse godkendes af de stater, hvis territorium projektet vedrører — hvis en stat ikke giver sin godkendelse, fremlægger den en behørig begrundelse herfor for den relevante gruppe

b) inddrager den i sine betragtninger rådgivning fra Kommissionen, som har til formål at tilsikre et håndterbart samlet antal projekter af fælles interesse.

4. I overensstemmelse med artikel 20 i denne forordning tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter om ændring af bilagene til denne forordning med henblik på at opstille EU-listen over projekter af fælles interesse ("EU-listen"), jf. dog artikel 172, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Kommissionen sikrer i forbindelse med udøvelsen af sine beføjelser, at EU-listen opstilles hvert andet år på grundlag af de regionale lister, der er vedtaget af gruppernes beslutningstagende instanser, jf. bilag III, afsnit 1, punkt 2, efter den i stk. 3 i nærværende artikel fastsatte procedure.

Den første EU-liste i henhold til denne forordning vedtages senest den 30. november 2023.

5. Kommissionen skal ved vedtagelsen af EU-listen på grundlag af de regionale lister

a) sikre, at kun projekter, der opfylder kriterierne i artikel 4, optages på listen

b) sikre tværregional sammenhæng under hensyntagen til udtalelsen fra Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder ("agenturet"), jf. bilag III, afsnit 2, punkt 12

c) tage medlemsstaternes udtalelser, jf. bilag III, afsnit 2, punkt 9, i betragtning

d) bestræbe sig på at tilsikre et håndterbart samlet antal projekter af fælles interesse på EU-listen.

6. Projekter af fælles interesse, der er optaget på EU-listen i henhold til denne artikels stk. 4 i henhold til de energiinfrastrukturkategorier, der er fastsat i bilag II, punkt 1, litra a), b), c) og e), integreres i de relevante regionale investeringsplaner, jf. artikel 34 i forordning (EU) 2019/943 og artikel 12 i forordning (EF) nr. 715/2009, i de relevante nationale tiårige netudviklingsplaner, jf. artikel 51 i direktiv (EU) 2019/944 og artikel 22 i direktiv 2009/73/EF, og i givet fald i andre nationale infrastrukturplaner. Disse projekter skal have den højest mulige prioritering i hver af disse planer. Dette stykke finder ikke anvendelse på projekter af gensidig interesse.

Kriterier for projekter af fælles interesse og projekter af gensidig interesse

1. Projekter af fælles interesse skal opfylde følgende generelle kriterier:

- a) Projektet er nødvendigt for mindst én af de prioriterede energiinfrastrukturkorridorer og -områder.
- b) De potentielle, samlede fordele ved projektet som vurderet i henhold til de respektive specifikke kriterier i stk. 3 overstiger omkostningerne, herunder også på lang sigt.
- c) Projektet opfylder ét eller flere af følgende kriterier:
 - i) Det involverer mindst to medlemsstater ved direkte at passere grænsen mellem to eller flere medlemsstater.
 - ii) Det er beliggende på en medlemsstats område og har en betydelig grænseoverskridende virkning, jf. bilag IV, punkt 1.

2. Projekter af gensidig interesse skal opfylde følgende generelle kriterier:

- (a) Projektet bidrager væsentligt til Unionens og tredjelandets dekarboniseringsmål og til bæredygtighed, herunder gennem integration af vedvarende energi i nettet og transmission af energi produceret fra vedvarende energikilder til større forbrugscentre og oplagingssteder.
- (b) De potentielle samlede fordele ved projektet som vurderet i henhold til de respektive specifikke kriterier i stk. 3 overstiger omkostningerne, herunder på lang sigt.
- (c) Projektet er beliggende på mindst én medlemsstats område og på mindst ét tredjelandets område og har en betydelig grænseoverskridende virkning, jf. punkt 2 i bilag IV.
- (d) For så vidt angår den del, der er beliggende på Unionens område, er projektet i overensstemmelse med direktiv 2009/73/EF og (EU) 2019/944, hvis det er omfattet af de infrastruktur kategorier, der er beskrevet i punkt 1 og 3 i bilag II.
- (e) Det eller de berørte tredjelande har et højt niveau af lovgivningsmæssig tilpasning eller konvergens til støtte for Unionens overordnede politiske mål, navnlig for at sikre
 - i) et velfungerende indre energimarked
 - ii) energiforsyningssikkerhed baseret på samarbejde og solidaritet
 - iii) et energisystem, herunder produktion, transmission og distribution, på en kurs hen imod dekarbonisering i overensstemmelse med Parisaftalen og Unionens klimamål og navnlig at undgå kulstoflækage.
- (f) Det eller de involverede tredjelande støtter projektets prioriterede status, jf. artikel 7, og forpligter sig til at overholde en lignende tidsplan for fremskyndet gennemførelse og andre politiske og reguleringsmæssige støtteforanstaltninger, der finder anvendelse på projekter af fælles interesse i Unionen.

3. Følgende specifikke kriterier finder anvendelse på projekter af fælles interesse, der er omfattet af specifikke energiinfrastrukturkategorier:

a) For så vidt angår projekter vedrørende eltransmission og -oplagring, der er omfattet af de energiinfrastruktorkategorier, som er fastsat i bilag II, punkt 1, litra a), b), c) og e), skal projektet bidrage væsentligt til bæredygtighed gennem integration af vedvarende energi i nettet og transmission af energi produceret fra vedvarende energikilder til store forbrugscentre og oplagringssteder samt mindst ét af følgende specifikke kriterier:

- i) markedsintegration, bl.a. ved at ophæve isolationen for mindst én medlemsstat og ved at reducere energiinfrastruktur-flaskehalse, samt konkurrence og systemfleksibilitet
- ii) forsyningssikkerhed, bl.a. gennem interoperabilitet, systemfleksibilitet, cybersikkerhed, hensigtsmæssige forbindelser og sikker og pålidelig systemdrift.

b) For så vidt angår projekter vedrørende intelligente elnet, der er omfattet af energiinfrastruktorkategorien i bilag II, punkt 1, litra d), skal projektet bidrage væsentligt til bæredygtighed gennem integration af vedvarende energi i nettet samt mindst to af følgende specifikke kriterier:

- i) forsyningssikkerhed, bl.a. gennem effektivitet og interoperabilitet af eltransmissionen og -distributionen i den daglige drift af nettet, undgåelse af overbelastning og integration og inddragelse af netbrugerne
- ii) markedsintegration, bl.a. gennem effektiv systemdrift og brug af sammenkoblinger
- iii) netsikkerhed, fleksibilitet og forsyningskvalitet, bl.a. gennem øget anvendelse af innovation inden for balancering, cybersikkerhed, overvågning, systemkontrol og fejlkorrektion.

c) For så vidt angår kuldioxidtransportprojekter, der er omfattet af energiinfrastruktorkategorierne i bilag II, punkt 5, skal projektet bidrage væsentligt til samtlige følgende specifikke kriterier:

- i) undgåelse af kuldioxidmissioner og samtidig opretholdelse af energiforsyningssikkerheden
- ii) styrkelse af kuldioxidtransports robusthed og sikkerhed
- iii) effektiv anvendelse af ressourcerne ved at muliggøre sammenkobling af flere kuldioxidkilder og -lagringssteder via fælles infrastruktur og minimering af miljøbelastningen og risici.

d) For så vidt angår brintprojekter, der er omfattet af de energiinfrastruktorkategorier, som er fastsat i bilag II, punkt 3, skal projektet bidrage væsentligt til bæredygtighed, bl.a. ved at reducere drivhusgasemissioner, fremme udbredelsen af vedvarende brint og støtte variabel elproduktion fra vedvarende energikilder ved at tilbyde fleksibilitet og/eller lagringsløsninger. Desuden skal projektet bidrage væsentligt til mindst ét af følgende specifikke kriterier:

- i) markedsintegration, bl.a. ved at forbinde eksisterende eller nye brintnet i medlemsstaterne eller på anden måde bidrage til etableringen af et EU-dækkende net til transport og lagring af brint, og sikring af interoperabilitet mellem forbundne systemer
- ii) forsyningssikkerhed og fleksibilitet, bl.a. gennem hensigtsmæssige forbindelser og fremme af sikker og pålidelig systemdrift

iii) konkurrence, bl.a. ved at give adgang til flere forsyningskilder og netbrugere på et gennemsigtigt og ikke-diskriminerende grundlag.

e) For elektrolysatorer, der er omfattet af kategorien i bilag II, punkt 4, skal projektet bidrage væsentligt til alle følgende specifikke kriterier:

i) bæredygtighed, bl.a. ved at reducere drivhusgasemissioner og fremme udbredelsen af vedvarende brint

ii) forsyningssikkerhed, bl.a. ved at bidrage til sikker, effektiv og pålidelig systemdrift eller ved at tilbyde lagrings- og/eller fleksibilitetsløsninger såsom prisfleksibelt elforbrug og balancerings-tjenester

iii) fremme af intelligent integration af energisektoren gennem sammenkobling af forskellige energibærere og -sektorer.

f) For så vidt angår projekter vedrørende intelligente gasnet, der er omfattet af energiinfrastrukturkategorien i bilag II, punkt 2, skal projektet bidrage væsentligt til bæredygtighed ved at muliggøre og lette integrationen af vedvarende og kulstoffattige gasser såsom biometan eller vedvarende brint i gasdistributions- og transmissionsnettene med henblik på at reducere drivhusgasemissionerne. Desuden skal projektet bidrage væsentligt til mindst ét af følgende specifikke kriterier:

i) netsikkerhed og forsyningskvalitet ved at forbedre effektiviteten og interoperabiliteten af gastransmission og -distribution i den daglige drift af nettet ved bl.a. at tackle de udfordringer, der opstår som følge af indsprøjtning af gasser af forskellig kvalitet, gennem udbredelse af innovative teknologier og cybersikkerhed

ii) markedets funktion og kundeservice

iii) fremme af intelligent integration af energisektoren gennem etablering af forbindelser til andre energibærere og -sektorer og mulighed for efterspørgselsreaktion.

4. For så vidt angår projekter, der er omfattet af energiinfrastrukturkategorierne i bilag II, punkt 1-4, vurderes bidraget til kriterierne i stk. 3 i denne artikel i overensstemmelse med de indikatorer, der er anført i bilag IV, punkt 3-7.

5. Med henblik på at lette vurderingen af alle projekter, der vil kunne udvælges som projekter af fælles interesse, og som vil kunne optages på en regional liste, vurderer hver gruppe projektets bidrag til gennemførelsen af samme prioriterede korridor eller område på gennemsigtig og objektiv vis. Hver gruppe skal fastlægge sin vurderingsmetode på grundlag af det akkumulerede bidrag til kriterierne omhandlet i stk. 3. Denne vurdering skal munde ud i en rangordning af projekterne til gruppens interne brug. Hverken den regionale liste eller EU-listen skal omfatte nogen rangorden, ej heller skal rangordenen anvendes til noget efterfølgende formål andet end som fastsat i bilag III, afsnit 2, punkt 14.

I forbindelse med vurderingen af projekterne skal hver gruppe endvidere tage behørigt hensyn til:

a) hvor hastende det enkelte foreslåede projekt er med sigte på opfyldelsen af Unionens energipolitiske mål for dekarbonisering, markedsintegration, konkurrence, bæredygtighed og forsyningssikkerhed

b) dets komplementaritet med andre foreslåede projekter

- c) for foreslåede projekter, der på det pågældende tidspunkt er projekter af fælles interesse, fremskridtene med gennemførelsen af projektet og dets overholdelse af rapporterings- og gennemsigtighedsforpligtelserne.

For så vidt angår projekter vedrørende intelligente elnet og intelligente gasnet, der er omfattet af energiinfrastrukturkategorien i bilag II, punkt 1, litra d), og punkt 2, rangordnes de projekter, der påvirker de samme to medlemsstater, ligesom der også tages behørigt hensyn til antallet af brugere, som berøres af projektet, det årlige energiforbrug og andelen af produktion fra ikke-regulerbare ressourcer i det område, hvor disse brugere befinder sig.

Artikel 5

Gennemførelse og overvågning

1. Projektiværksættere udarbejder en gennemførelsesplan for projekter af fælles interesse, hvori bl.a. indgår en tidsplan for:

- a) gennemførligheds- og projekteringsundersøgelser, herunder for så vidt angår klimatilpasning og overholdelse af miljølovgivningen og princippet om "ikke at gøre væsentlig skade"
- b) godkendelse fra nationale regulerende myndigheder eller enhver anden berørt myndighed
- c) anlægsarbejder og ibrugtagning
- d) den tidsplan for tilladelsesprocessen, der er omhandlet i artikel 10, stk. 5, litra b).

2. TSO'er, DSO'er og andre operatører samarbejder med hinanden med det formål at lette udviklingen af projekter af fælles interesse inden for deres område.

3. Agenturet og de berørte grupper overvåger, hvilke fremskridt der gøres med gennemførelsen af projekter af fælles interesse, og fremsætter de nødvendige anbefalinger til foranstaltninger beregnet til at lette gennemførelsen af projekter af fælles interesse. Grupperne kan anmode om, at yderligere oplysninger fremsendes i overensstemmelse med stk. 4, 5 og 6, indkalde til møder med relevante parter og opfordre Kommissionen til at kontrollere de fremsendte oplysninger på stedet.

4. Senest den 31. december i året efter det år, hvor et projekt af fælles interesse optages på EU-listen i henhold til artikel 3, fremsender projektiværksætteren en årsrapport for hvert projekt, der er omfattet af kategorierne i bilag II, punkt 1-4, til den kompetente myndighed, der er omhandlet i artikel 8.

Rapporten skal indeholde nærmere oplysninger om:

- a) fremskridtene for så vidt angår udvikling, bygning og ibrugtagning af projektet, navnlig med hensyn til tilladelses- og høringsprocedurer, overholdelse af miljølovgivningen og af princippet om, at projektet "ikke gør væsentlig skade" på miljøet, samt de klimatilpasningsforanstaltninger, der er truffet
- b) eventuelle forsinkelser i forhold til gennemførelsesplanen, årsagerne til disse forsinkelser og eventuelle andre vanskeligheder
- c) hvor det er relevant, en revideret plan for afhjælpning af forsinkelser.

5. De i artikel 8 omhandlede kompetente myndigheder forelægger senest den 31. januar hvert år Agenturet og den respektive gruppe den i denne artikels stk. 4 omhandlede rapport suppleret med oplysninger om fremskridt og, hvis det er relevant, forsinkelser i gennemførelsen af projekter af fælles interesse, som er placeret på deres respektive område, for så vidt angår tilladelsesprocesserne, og om

årsagerne til disse forsinkelser. De kompetente myndigheders bidrag til rapporten skal være tydeligt mærket som sådan og udarbejdet uden at ændre den tekst, som projektiværksætteren har fremlagt.

6. Senest den 30. april hvert år, hvor en ny EU-liste skal vedtages, forelægger agenturet grupperne en samlet rapport om de projekter af fælles interesse, der henhører under de nationale regulerende myndigheders kompetence, hvori de nåede fremskridt evalueres, og hvori der, hvis det er hensigtsmæssigt, fremsættes anbefalinger til afhjælpning af opståede forsinkelser og vanskeligheder. Denne konsoliderede rapport omfatter i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EU) nr. 2019/942 også en evaluering af den konsekvente gennemførelse af de EU-dækkende netudviklingsplaner for de prioriterede energiinfrastrukturkorridorer og -områder.

7. Er ibrugtagningen af et projekt af fælles interesse forsinket i forhold til gennemførelsesplanen af andre end tungtvejende årsager, der ligger uden for projektiværksætterens kontrol, finder følgende foranstaltninger anvendelse:

a) For så vidt at de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 51, stk. 7, litra a), b) eller c), i direktiv (EU) 2019/944 og artikel 22, stk. 7, litra a), b) eller c), i direktiv 2009/73/EF, finder anvendelse i henhold til den pågældende nationale ret, sikrer de nationale regulerende myndigheder, at investeringen gennemføres.

b) Hvis foranstaltningerne truffet af de nationale regulerende myndigheder i henhold til litra a) ikke finder anvendelse, vælger projektiværksætteren en tredjepart til at finansiere eller bygge hele eller en del af projektet. Projektiværksætteren skal gøre dette, inden forsinkelsen i forhold til datoen for ibrugtagningen i gennemførelsesplanen overstiger to år.

c) Er der ikke valgt en tredjepart i henhold til litra b), kan medlemsstaten eller den nationale regulerende myndighed, hvis medlemsstaten har truffet bestemmelse herom, senest to måneder efter udløbet af fristen i litra b) udpege en tredjepart til at finansiere eller bygge projektet, som skal accepteres af projektiværksætteren.

d) Hvis forsinkelsen i forhold til datoen for ibrugtagning i gennemførelsesplanen overstiger to år og to måneder, kan Kommissionen på de i aftalen fastsatte betingelser og i fuld samarbejde med de berørte medlemsstater, iværksætte en indkaldelse af forslag, som er åben for enhver tredjepart, der er i stand til at blive projektiværksætter, med det formål at færdiggøre projektet i henhold til en aftalt tidsplan.

e) Hvor litra c) eller d) finder anvendelse, giver den systemoperatør, i hvis område investeringen er beliggende, de gennemførende operatører eller investorer eller tredjeparter alle de oplysninger, der er nødvendige for at realisere investeringen, tilslutter nye aktiver til transmissionsnettet og overordnet set gør sit bedste for at lette gennemførelsen af investeringen og befordre sikker, pålidelig og effektiv drift og vedligeholdelse af projektet af fælles interesse.

8. Et projekt af fælles interesse kan fjernes fra EU-listen i henhold til proceduren i artikel 3, stk. 4, hvis optagelsen på listen skete på grundlag af forkerte oplysninger, som var afgørende for optagelsen, eller hvis projektet ikke er i overensstemmelse med EU-retten.

9. Projekter, der ikke længere er opført på EU-listen, mister alle rettigheder og forpligtelser, der er knyttet til den status som projekt af fælles interesse, der følger af denne forordning.

Dog gælder, at et projekt, som ikke længere er opført på EU-listen, men for hvilken en ansøgning er blevet godtaget til undersøgelse af en kompetent myndighed, bibeholder de rettigheder og forpligtelser, der følger af kapitel III, undtagen i tilfælde hvor projektet ikke længere er opført på EU-listen af de grunde, der er fastsat i stk. 8.

10. Denne artikel berører ikke eventuel finansiel støtte fra Unionen, der er ydet til et projekt af fælles interesse inden dets fjernelse fra EU-listen.

Artikel 6

EU-koordinatorer

1. Får et projekt af fælles interesse betydelige vanskeligheder med gennemførelsen, kan Kommissionen efter aftale med de pågældende medlemsstater udpege en EU-koordinator for en periode på op til et år, og denne periode kan forlænges to gange.
2. EU-koordinatoren har til opgave at:
 - a) fremme projekter, for hvilke vedkommende er udpeget som EU-koordinator, og fremme den grænseoverskridende dialog mellem projektiværksætterne og alle berørte interesseparter
 - b) bistå alle parter efter behov i forbindelse med høring af berørte interesseparter og fremskaffe de nødvendige tilladelser til projekter
 - c) rådgive projektiværksætterne om finansiering af projektet, hvor det er relevant
 - d) sikre, at de berørte medlemsstater sørger for passende støtte og strategisk ledelse i forbindelse med forberedelsen og gennemførelsen af projekterne
 - e) forelægge Kommissionen en rapport hvert år og, hvor det er relevant, ved udløbet af sit mandat, om de fremskridt, der er gjort med projekterne, og om eventuelle vanskeligheder og hindringer, der sandsynligvis vil føre til en betydelig forsinkelse af ibrugtagningsdatoen for projekterne. Kommissionen fremsender rapporten til Europa-Parlamentet og de berørte grupper.
3. EU-koordinatoren vælges ud fra vedkommendes erfaringer med de særlige opgaver, koordinatoren pålægges i forbindelse med de pågældende projekter.
4. Afgørelsen om udpegelse af en EU-koordinator fastlægger de nærmere betingelser for udpegelsen, herunder dens varighed, de specifikke opgaver med tilhørende frister og hvilke metoder der skal anvendes. Koordineringsindsatsen skal stå i rimeligt forhold til projekternes kompleksitet og anslåede omkostninger.
5. De berørte medlemsstater samarbejder fuldt ud med EU-koordinatoren under dennes udførelse af de opgaver, der er nævnt i stk. 2 og 4.

KAPITEL III

TILLADELSESPROCESSEN OG OFFENTLIGHEDENS DELTAGELSE

Artikel 7

Prioriteret status for projekter af fælles interesse

1. Vedtagelsen af EU-listen over projekter af fælles interesse fastslår med henblik på eventuelle beslutninger truffet under tilladelsesprocessen nødvendigheden af projekterne set i et energipolitisk perspektiv uden at berøre projektets nøjagtige beliggenhed, rutelægning eller teknologi.
2. For at sikre en effektiv administrativ behandling af ansøgninger vedrørende projekter af fælles interesse sørger alle projektiværksættere og alle berørte myndigheder for, at disse sager gives den hurtigst mulige behandling.

3. I tilfælde, hvor en sådan status eksisterer i national ret, gives projekter af fælles interesse status som projekter af størst mulig national betydning og behandles som sådanne i tilladelsesprocessen og, hvis national ret tillader det, i den fysiske planlægning, herunder dem, der vedrører miljøvurdering, i det omfang og på den måde, det er fastsat i national ret for den pågældende type energinfrastruktur, uden at det berører de forpligtelser, der følger af EU-retten.

4. Alle procedurer for tvistbilæggelse, retstvister, behandling af ankesager samt domstolsprøvelser i forbindelse med projekter af fælles interesse ved de nationale domstole, retter, paneler, herunder mægling eller voldgift, hvor disse findes i national ret, behandles som presserende, i overensstemmelse med hasteprocedurerne i national ret.

5. Medlemsstaterne vurderer under behørig hensyntagen til den omhandlede vejledning, der er udstedt af Kommissionen om effektivisering af miljøvurderingsprocedurerne for projekter af fælles interesse, hvilke lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger der er påkrævet for at effektivisere miljøvurderingsprocedurerne og sikre en sammenhængende gennemførelse af disse procedurer, og underretter Kommissionen om resultaterne.

6. Senest den [1. september 2022] træffer medlemsstaterne de ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger, de har udpeget, jf. stk. 5.

7. Senest den [1. januar 2023] træffer medlemsstaterne de lovgivningsmæssige foranstaltninger, de har udpeget, jf. stk. 5. Disse foranstaltninger berører ikke de forpligtelser, der følger af EU-retten.

8. For så vidt angår de miljøvirkninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 4, i direktiv 92/43/EØF og artikel 4, stk. 7, i direktiv 2000/60/EF, betragtes projekter af fælles interesse som værende i den offentlige interesse ud fra et energipolitisk synspunkt og kan anses for at være af væsentlig samfundsinteresse, forudsat at alle betingelserne i de nævnte direktiver er opfyldt.

Kræves der en udtalelse fra Kommissionen i henhold til direktiv 92/43/EF, sikrer Kommissionen og den kompetente myndighed omhandlet i artikel 9 i denne forordning, at afgørelsen med hensyn til et projekts væsentlige samfundsinteresse træffes inden for den frist, der er fastsat i denne forordnings artikel 10, stk. 1.

Artikel 8

Tilrettelæggelse af tilladelsesprocessen

1. Senest inden den [1. januar 2022] udpeger hver medlemsstat en national kompetent myndighed, der er ansvarlig for at lette og koordinere tilladelsesprocessen for projekter af fælles interesse.

2. Den kompetente myndigheds ansvar, jf. stk. 1, og/eller de opgaver, der er knyttet til myndigheden, kan uddelegeres eller udføres af en anden myndighed, enten pr. projekt af fælles interesse eller pr. kategori af projekt af fælles interesse, forudsat at:

a) den kompetente myndighed underretter Kommissionen om uddelegeringen og at oplysningerne heri offentliggøres af enten den kompetente myndighed eller projektiværksætteren på det websted, der er omhandlet i artikel 9, stk. 7

b) kun én myndighed er ansvarlig for hvert projekt af fælles interesse, og fungerer som det eneste kontaktpunkt for projektiværksætteren i forløbet op til, at den samlede afgørelse for et givent projekt af fælles interesse træffes, og samordner fremlæggelsen af alle relevante dokumenter og oplysninger.

Med forbehold af de tidsfrister, der er fastsat i henhold til artikel 10, kan den kompetente myndighed bibeholde ansvaret for at fastsætte tidsfrister.

3. Den kompetente myndighed tager, uden at dette berører de relevante krav i henhold til international ret og EU-retten, skridt til at lette udstedelsen af den samlede afgørelse. Den samlede afgørelse er det endelige bevis for, at projektet af fælles interesse har opnået status som klar til realisering, og der er ingen andre krav til yderligere tilladelser eller bemyndigelser i den henseende. Den samlede afgørelse udstedes inden for den frist, der er nævnt i artikel 10, stk. 1 og 2, og i henhold til en af følgende ordninger:

- a) Den integrerede ordning : Den samlede afgørelse træffes af den kompetente myndighed og er som resultatet af den lovpligtige tilladelsesproces den eneste retligt bindende afgørelse. Berøres andre myndigheder af projektet, kan de i overensstemmelse med national ret fremsætte deres holdninger som input til proceduren, og den kompetente myndighed tager hensyn til dem.
- b) Den koordinerede ordning : Den samlede afgørelse omfatter en række individuelle retligt bindende afgørelser fra flere berørte myndigheder, som samordnes af den kompetente myndighed. Den kompetente myndighed kan nedsætte en arbejdsgruppe, hvori alle de berørte myndigheder er repræsenterede, med henblik på at udarbejde en tidsplan for tilladelsesprocessen i henhold til artikel 10, stk. 4, litra b), og til at overvåge og samordne gennemførelsen heraf. Den kompetente myndighed skal i samråd med de øvrige berørte myndigheder, og i nødvendigt omfang i overensstemmelse med national ret, og uden at det tilsidesætter de i artikel 10 fastsatte tidsfrister, i hver individuel sag fastsætte en rimelig tidsfrist, inden for hvilken de individuelle afgørelser skal udstedes. Den kompetente myndighed kan træffe en individuel afgørelse på vegne af en anden berørt national myndighed, hvis en afgørelse fra den pågældende myndighed ikke foreligger inden for den fastsatte tidsfrist, og hvis forsinkelsen ikke er behørigt begrundet; eller den kompetente myndighed kan, såfremt der er fastsat bestemmelse herom i national ret, og i det omfang dette er i overensstemmelse med EU-retten, anlægge den betragtning, at en anden national myndighed enten har givet tilladelse til eller afslag på projektet, hvis afgørelsen fra denne myndighed ikke foreligger inden for tidsfristen. Er der fastsat bestemmelse herom i en medlemsstats nationale ret, kan den kompetente myndighed tilsidesætte en individuel afgørelse, der træffes af en anden berørt national myndighed, hvis den finder, at afgørelsen ikke er fyldestgørende begrundet ud fra den tilgrundliggende dokumentation, der forelægges af den pågældende nationale myndighed; den kompetente myndighed påser i forbindelse hermed, at de relevante krav i international ret og EU-retten overholdes, og begrundet behørigt sin afgørelse.
- c) Samarbejdsordning : Den samlede afgørelse koordineres af den kompetente myndighed. Den kompetente myndighed skal i samråd med de øvrige berørte myndigheder, og i nødvendigt omfang i overensstemmelse med national ret, og uden at det tilsidesætter de

i artikel 10 fastsatte tidsfrister, i hver individuel sag fastsætte en rimelig tidsfrist, inden for hvilken de individuelle afgørelser skal udstedes. Myndigheden fører tilsyn med de berørte myndigheders overholdelse af tidsfristerne.

De berørte myndigheders kompetence kunne enten indarbejdes i den udpegede nationale kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, eller de kunne i et vist omfang bevare deres uafhængige kompetence i overensstemmelse med den respektive tilladelsesordning, som medlemsstaten har valgt i overensstemmelse med dette stykke for at lette udstedelsen af den samlede afgørelse og samarbejde med den nationale kompetente myndighed herom.

Forventes den berørte myndigheds individuelle afgørelse ikke truffet inden tidsfristens udløb, skal den pågældende myndighed straks underrette den kompetente myndighed og inkludere en begrundelse for forsinkelsen. Den kompetente myndighed fastsætter derefter en ny tidsfrist for, hvornår den individuelle afgørelse skal træffes, under overholdelse af de overordnede tidsfrister, der er fastsat i artikel 10.

I anerkendelse af de nationale særtræk ved planlægnings- og tilladelsesprocesserne kan medlemsstaterne vælge blandt de tre ordninger i første afsnit, litra a), b) og c), til at lette og samordne deres procedurer og skal vælge at gennemføre den mest virkningsfulde ordning. Vælger en medlemsstat samarbejdsordningen, skal den underrette Kommissionen om begrundelsen for sit valg.

4. Medlemsstaterne kan anvende forskellige ordninger som fastsat i stk. 3 til onshore- og offshoreprojekter af fælles interesse.

5. Forudsætter et projekt af fælles interesse, at der træffes afgørelser i to eller flere medlemsstater, tager de respektive kompetente myndigheder alle nødvendige skridt for at sikre et effektivt samarbejde og indbyrdes koordinering, herunder hvad angår bestemmelserne i artikel 10, stk. 5. Medlemsstaterne bestræber sig på at etablere fælles procedurer, især med hensyn til vurderingen af virkningerne for miljøet.

6. Senest den [31. juli 2022] og for hver specifik regional gruppe pr. prioriteret offshorenetskorrridor, jf. bilag I, opretter de nationale kompetente myndigheder i medlemsstaterne, som tilhører den pågældende gruppe, i fællesskab unikke kontaktpunkter, "offshore one-stop shops", for projektivrærksættere, der er ansvarlig for at lette og koordinere tilladelsesprocessen for offshorenetskorrider for projekter vedrørende vedvarende energi af fælles interesse, også under hensyntagen til behovet for koordinering mellem tilladelsesprocessen for energiinfrastrukturen samt processen for produktionsaktiver. Disse offshore one-stop shops fungerer som en database for eksisterende havområdeundersøgelser og planer, der har til formål at lette tilladelsesprocessen for individuelle projekter af fælles interesse og koordinere de relevante nationale kompetente myndigheders udstedelse af de samlede afgørelser for sådanne projekter. Hver regional gruppe pr. prioriteret offshorenetskorrridor opretter med bistand fra de nationale kompetente myndigheder, der tilhører gruppen, offshore one-stop shops afhængig af de regionale særtræk og geografi og fastlægger deres beliggenhed, fordeling af ressourcer samt specifikke regler for deres funktionsmåde.

Artikel 9

Gennemsigtighed og offentlighedens deltagelse

1. Seneste den [1. maj 2023] offentliggør medlemsstaten eller den kompetente myndighed, og hvor det er relevant i samarbejde med de andre berørte myndigheder, en ajourført håndbog om tilladelsesprocesserne for projekter af fælles interesse, der mindst skal omfatte de oplysninger, der er

anført i bilag VI, punkt 1. Håndbogen er ikke juridisk bindende, men kan indeholde henvisning til eller uddrag af relevante juridiske bestemmelser. De nationale kompetente myndigheder koordinerer og finder synergier med de tilstødende lande ved udarbejdelsen af deres håndbog om processerne.

2. Med forbehold af miljølovgivningen og kravene i Århuskonventionen og Espookonventionen og relevant EU-ret, følger alle parter, der er involveret i tilladelsesprocessen, principperne for offentlighedens deltagelse i bilag VI, punkt 3.

3. Projektiværksætteren skal inden for en vejledende periode på tre måneder efter påbegyndelsen af tilladelsesprocessen i henhold til artikel 10, stk. 1, litra a), udarbejde og forelægge den kompetente myndighed et koncept for offentlighedens deltagelse efter det forløb, der er skitseret i den i stk. 1 omhandlede håndbog, og i overensstemmelse med de retningslinjer, der er opstillet i bilag VI. Den kompetente myndighed anmoder om ændringer eller godkender konceptet for offentlighedens deltagelse inden for tre måneder efter modtagelsen. I forbindelse hermed tager den kompetente myndighed enhver form for offentlig deltagelse og høring, som fandt sted forud for indledningen på tilladelsesprocessen, i betragtning af det omfang, denne offentlige deltagelse og høring opfylder kravene i nærværende artikel

I tilfælde af, at projektiværksætteren agter at foretage væsentlige ændringer af et godkendt koncept, underretter vedkommende den kompetente myndighed herom. Den kompetente myndighed kan i så fald anmode om modifikation.

4. Der gennemføres, hvis dette ikke allerede er fastsat i henhold til national ret efter de samme eller højere standarder, mindst én offentlig høring tilrettelagt af projektiværksætteren eller, hvis dette er fastsat i national ret, af den kompetente myndighed, før den endelige og fuldstændige ansøgning indgives til den kompetente myndighed, jf. artikel 10, stk. 1, litra a). Dette berører ikke en offentlig høring, som skal gennemføres efter indgivelsen af ansøgningen om tilladelse, jf. artikel 6, stk. 2, i direktiv 2011/92/EU. Den offentlige høring har til formål at informere de interesseparter, der er omhandlet i bilag VI, punkt 3, litra a), om projektet på et tidligt tidspunkt og bidrage til at fastslå den bedst egnede placering eller linjeføring og de relevante spørgsmål, der skal behandles i ansøgningen. Mindstekravene gældende for denne offentlige høring er præciseret i bilag VI, punkt 5. Projektiværksætteren offentliggør på det websted, der er omhandlet i stk. 7 i nærværende artikel, en rapport, som forklarer, hvordan der er blevet taget hensyn til udtalelserne, der er givet udtryk for under de offentlige høringer ved at vise ændringer, der er foretaget med hensyn til projektets placering, linjeføring og udformning eller ved at begrunde, hvorfor der ikke er taget hensyn til sådanne udtalelser.

Projektiværksætteren udarbejder en rapport, som sammenfatter resultaterne af aktiviteter i forbindelse med offentlighedens deltagelse forud for indgivelsen af ansøgningen, herunder de aktiviteter der fandt sted inden indledningen af tilladelsesprocessen.

Projektiværksætteren indgiver rapporten sammen med ansøgningen til den kompetente myndighed. Der tages behørigt hensyn til disse resultater i den samlede afgørelse.

5. For projekter, der passerer to eller flere medlemsstaters grænser, afholdes de offentlige høringer i henhold til stk. 4 i hver berørt medlemsstat inden for en periode på to måneder fra den dato, hvor den første offentlige høring begynder.

6. For projekter, der i en eller flere tilstødende medlemsstater sandsynligvis får betydelige negative grænseoverskridende virkninger, for hvilke artikel 7 i direktiv 2011/92/EU og Espookonventionen finder anvendelse, stilles de relevante oplysninger til rådighed for den kompetente myndighed i de tilstødende medlemsstater. Den kompetente myndighed i de tilstødende medlemsstater meddeler, hvis hensigtsmæssigt i forbindelse med anmeldelsesprocessen, om den eller en anden berørt myndighed ønsker at deltage i de relevante offentlige høringsprocedurer.

7. Projektiværksætteren opretter og ajourfører regelmæssigt et websted med relevante oplysninger om projektet af fælles interesse, og dette websted skal være knyttet til Kommissionens websted og gennemsigtighedsplatformen, der er omtalt i artikel 23, og opfylde kravene i bilag VI, punkt 6. Kommercielt følsomme oplysninger skal behandles fortroligt.

Projektiværksættere skal desuden offentliggøre relevante oplysninger via andre passende informationskanaler, som offentligheden har fri adgang til.

Artikel 10

Varighed og gennemførelse af tilladelsesprocessen

1. Tilladelsesprocessen opdeles i to procedurer:

a) Proceduren før indgivelse af ansøgningen finder sted inden for en vejledende periode på to år og dækker perioden mellem datoen for starten af tilladelsesprocessen og datoen for den kompetente myndigheds accept af den indsendte ansøgning.

Denne procedure omfatter udarbejdelse af miljørapporter, som skal udarbejdes af projektiværksætterne efter behov, herunder klimatilpasningsdokumentationen.

Med henblik på at fastlægge startdatoen for tilladelsesprocessen anmelder projektiværksætterne skriftligt projektet til den kompetente myndighed i de berørte medlemsstater og medsender en rimeligt detaljeret beskrivelse af projektet. Senest tre måneder efter modtagelsen af denne anmeldelse skal den kompetente myndighed, eventuelt på vegne af andre berørte myndigheder, skriftligt anerkende eller, hvis den finder, at projektet ikke er modent nok til at påbegynde tilladelsesprocessen, skriftligt give afslag på anmeldelsen. I tilfælde af afslag skal den kompetente myndighed begrunde sin afgørelse, herunder på vegne af andre berørte myndigheder. Datoen for underskrift af den kompetente myndigheds anerkendelse af anmeldelsen gælder som startdatoen for tilladelsesprocessen. Er to eller flere medlemsstater involveret, er det datoen for den kompetente myndigheds accept af den sidste anmeldelse, der gælder som startdatoen for tilladelsesprocessen.

De kompetente myndigheder sikrer, at tilladelsesprocesserne fremskyndes i overensstemmelse med dette kapitel for hver kategori af projekt af fælles interesse. Med henblik derpå tilpasser de kompetente myndigheder deres krav til startdatoen for tilladelsesprocessen og datoen for accept af den indsendte ansøgning efter projekter, der som følge af deres karakter, eller mindre skala, kræver færre beføjelser og tilladelser for at være klar til realiseringsfasen og derfor ikke kræver proceduren før indgivelse af ansøgningen. Sådanne mindre omfattende projekter kan omfatte intelligente gas- og elnet samt elektrolyseapparater.

b) Den lovpligtige tilladelsesproces, som ikke må vare længere end et år og seks måneder, dækker perioden fra datoen for accept af den indsendte ansøgning og indtil den kompetente myndighed træffer en samlet afgørelse. Medlemsstaterne kan vælge en kortere frist, hvis det anses for hensigtsmæssigt.

2. Den kompetente myndighed sikrer, at den kombinerede varighed af de to procedurer i stk. 1 ikke overstiger tre år og seks måneder. Finder den kompetente myndighed imidlertid, at den ene eller begge de to procedurer i tilladelsesprocessen ikke vil blive færdiggjort inden fristens udløb, jf. stk. 1, kan den inden udløbet og fra sag til sag beslutte at forlænge den ene eller begge frister med maksimalt ni måneder for det kombinerede forløb af begge procedurer.

I så fald underretter den kompetente myndighed den berørte gruppe og forelægger gruppen de foranstaltninger, der er truffet eller skal træffes med henblik på at færdiggøre tilladelsesprocessen med

mindst mulig forsinkelse. Gruppen kan anmode den kompetente myndighed om regelmæssigt at aflægge rapport om de fremskridt, der er gjort i denne henseende.

3. De kompetente myndigheder tager hensyn til alle gennemførte undersøgelser og tilladelser eller beføjelser, der er udstedt for et givent projekt af fælles interesse, forud for påbegyndelse af tilladelsesprocessen i overensstemmelse med nærværende artikel under tilladelsesprocessen, og som ikke længere kræves.

4. I medlemsstater, hvor fastlæggelsen af en rute eller beliggenhed, der udelukkende foretages med henblik på et planlagt projekt, herunder planlægningen af specifikke korridorer for netinfrastruktur, ikke kan inkluderes i den proces, der fører frem til den samlede afgørelse, skal den tilsvarende afgørelse træffes inden for en separat periode på seks måneder med begyndelse fra datoen for iværksætterens indgivelse af den endelige og fuldstændige ansøgningsdokumentation.

I så fald forkortes den i stk. 2 omhandlede forlængelsesperiode til seks måneder, herunder for den procedure, der henvises til i dette stykke.

5. Proceduren før indgivelse af ansøgningen omfatter følgende trin:

a) Ved kvittering for anmeldelsen, jf. stk. 1, litra a), fastlægger den kompetente myndighed, på grundlag af tjeklisten i bilag VI, punkt 1, litra e), i nært samarbejde med de øvrige berørte myndigheder, og i hensigtsmæssigt omfang på grundlag af et forslag fra projektiværksætteren, omfanget af den dokumentation og detaljeringsgraden af de oplysninger, som projektiværksætteren skal indgive som en del af ansøgningen med henblik på en samlet afgørelse.

b) Den kompetente myndighed udarbejder i nært samarbejde med projektiværksætteren og andre berørte myndigheder og under hensyntagen til resultaterne af de aktiviteter, der gennemføres i medfør af litra a), en detaljeret tidsplan for tilladelsesprocessen, i overensstemmelse med retningslinjerne i bilag VI, punkt 2.

For projekter, som passerer grænsen mellem to eller flere medlemsstater, skal de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater udarbejde en fælles tidsplan, hvori de bestræber sig på at sammenpasse deres tidsplaner.

c) Ved modtagelse af sagsakterne til ansøgningsudkastet fremsætter den kompetente myndighed om nødvendigt på egne vegne eller på vegne af andre berørte myndigheder anmodning til projektiværksætteren om at indsende manglende oplysninger vedrørende de anmodede elementer, der er omhandlet i litra a). Inden tre måneder efter fremsendelsen af de manglende oplysninger skal den kompetente myndighed skriftligt acceptere behandlingen af ansøgningen. Anmodninger om yderligere oplysninger kan kun fremsættes, hvis de er begrundede i nye omstændigheder.

6. Projektiværksætteren sørger for ansøgningens fuldstændighed og fyldestgørende kvalitet og indhenter den kompetente myndigheds udtalelse om dette så tidligt som muligt i perioden inden indgivelse af ansøgningen. Projektiværksætteren samarbejder fuldt ud med den kompetente myndighed med sigte på at overholde frister og den fælles tidsplan, jf. stk. 5, litra b).

7. De kompetente myndigheder sikrer, at eventuelle gennemførte lovændringer er uden betydning for varigheden af tilladelsesprocesser, der er påbegyndt forud for disse ændrings ikrafttræden.

8. De i denne artikel fastsatte frister berører ikke de forpligtelser, der følger af international ret og EU-retten, og heller ikke de administrative appelprocedurer og retslige afhjælpningsmuligheder ved domstole.

KAPITEL IV

PLANLÆGNING AF INFRASTRUKTUR PÅ TVÆRS AF SEKTORER

Artikel 11

Cost-benefit-analyser for energisystemet som helhed

1. Senest den [16. november 2022] offentliggør og forelægger ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gasmedlemsstaterne, Kommissionen og Agenturet deres respektive metoder, herunder vedrørende net- og markedsmodeller, for en harmoniseret cost-benefit-analyse af energisystemet som helhed på EU-plan af projekter af fælles interesse, der er omfattet af kategorierne i bilag II, punkt 1, litra a), b), c) og e), og punkt 3.

Disse metoder anvendes til udarbejdelsen af hver efterfølgende tiårige netudviklingsplan, der udarbejdes af ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas i henhold til artikel 8 i henholdsvis forordning (EF) nr. 715/2009 og artikel 30 i forordning (EU) 2019/943. Metoderne udarbejdes i overensstemmelse med principperne i bilag V og skal stemme overens med de regler og indikatorer, der er opstillet i bilag IV.

Inden de fremsender deres respektive metoder, skal ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas gennemføre en omfattende høringsproces, der som minimum inddrager de organisationer, som repræsenterer alle relevante interesseparter, herunder, enheden for distributionssystemoperatører i Unionen ("EU DSO-enhed"), alle relevante interesseparter inden for brint og, hvis det skønnes hensigtsmæssigt, nationale regulerende myndigheder og andre nationale myndigheder.

2. Inden tre måneder efter datoen for modtagelse af metoderne sammen med de indkomne bidrag i forbindelse med høringen og en rapport over, hvordan der er taget hensyn hertil, forelægger Agenturet ENTSO'en for elektricitet, ENTSO'en for gas, medlemsstaterne og Kommissionen en udtalelse om metoderne og offentliggør den på Agenturets websted.

3. ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas ajourfører metoderne under behørig hensyntagen til Agenturets udtalelse, jf. stk. 2, og forelægger dem for Kommissionen med henblik på dennes udtalelse.

4. Inden tre måneder efter datoen for modtagelse af de ajourførte metoder forelægger Kommissionen sin udtalelse for ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas.

5. Senest tre måneder efter datoen for modtagelsen af Kommissionens udtalelse, jf. stk. 4, tilpasser ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas deres metoder under behørig hensyntagen til Kommissionens udtalelse, og forelægger dem for Kommissionen til godkendelse.

6. Hvis ændringerne af metoderne anses for at være af progressiv karakter, som ikke berører definitionen af fordele, omkostninger og andre relevante cost-benefit-parametre, jf. de seneste metoder til cost-benefit-analyser for energisystemet som helhed, der er godkendt af Kommissionen, tilpasser ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas deres metoder under behørig hensyntagen til Agenturets udtalelse som anført i stk. 2 og forelægger dem Agenturet til godkendelse.

7. Sideløbende forelægger ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas Kommissionen et dokument med begrundelserne for de foreslåede opdateringer, og hvorfor disse opdateringer anses for at være af progressiv karakter. Anser Kommissionen ikke disse opdateringer for at være af progressiv karakter,

anmoder Kommissionen skriftligt ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas om at forelægge metoderne for Kommissionen. I så tilfælde finder proceduren i stk. 2-5 anvendelse.

8. Inden to uger efter Agenturets eller Kommissionens godkendelse offentliggør ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas deres respektive metoder på deres websteder, jf. stk. 5 og 6. De offentliggør de tilhørende inputdatasæt og andre relevante net-, laststrøms- og markedsdata i en tilstrækkelig nøjagtig form i henhold til national ret og relevante aftaler om fortrolighed.

9. Metoderne ajourføres og forbedres jævnligt i overensstemmelse med proceduren i stk. 1-6. Agenturet kan på eget initiativ eller på behørigt begrundet anmodning fra nationale regulerende myndigheder eller interesseparter anmode om sådanne ajourføringer og forbedringer med behørig begrundelse og rimelig frist, efter formelt at have hørt de organisationer, der repræsenterer alle relevante interesseparter, og Kommissionen. Agenturet offentliggør de anmodninger fra nationale regulerende myndigheder eller interesseparter og alle de relevante ikke-kommercielle, følsomme dokumenter, der foranlediger en anmodning fra Agenturet om en opdatering eller forbedring.

10. Agenturet opstiller og offentliggør hvert tredje år et sæt indikatorer og tilhørende referenceværdier til sammenligning af investeringsomkostninger pr. enhed for sammenlignelige projekter under de infrastrukturkategorier, der indgår i bilag II, punkt 1 og 2. Disse referenceværdier kan anvendes af ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas til de cost-benefit-analyser, der foretages for de efterfølgende tiårige netudviklingsplaner, som dækker hele Unionen. De første sådanne indikatorer offentliggøres seneste den [1. november 2022].

11. Seneste den [31. december 2023] forelægger ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas i fællesskab Kommissionen og Agenturet en sammenhængende og tværgående netmodel for el- og gasmarkeder, som både omfatter el- og gastransmissionsinfrastruktur såvel som oplagring og LNG-anlæg, og som dækker de udpegede prioriterede energiinfrastrukturkorridorer og -områder og er udarbejdet i overensstemmelse med principperne i bilag V.

12. Den sammenhængende og tværgående model i stk. 11 dækker som minimum de respektive sektors sammenkoblinger på alle trin i infrastrukturplanlægningen, særlig scenarier, identifikation af infrastrukturhuller med hensyn til grænseoverskridende kapacitet, og projektevaluering.

13. Efter Kommissionens godkendelse af den sammenhængende og tværgående model i stk. 11 i henhold til proceduren i stk. 1 til 6, inkluderes modellen i metoderne, som omhandlet i stk. 1.

Artikel 12

Scenarier for de tiårige netudviklingsplaner

1. Senest den [31. juli 2022] offentliggør Agenturet, efter at have gennemført en omfattende høringsproces, der inddrager Kommissionen og som minimum de organisationer, som repræsenterer alle relevante interessenter, herunder ENTSO'en for elektricitet, ENTSO'en for gas, EU DSO-enheden, og relevante interessenter i brintsektoren, overordnede retningslinjer for de fælles scenarier, der skal udvikles af ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas. Disse retningslinjer ajourføres regelmæssigt efter behov.

Retningslinjerne omfatter princippet om energieffektivitet først og sikrer, at de tilgrundliggende scenarier for ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas er fuldt ud i tråd med de seneste mål på mellemlang og lang sigt for omstilling til kulstoffattige energiformer i Unionen og Kommissionens seneste foreliggende scenarier.

2. ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas følger Agenturets overordnede retningslinjer i forbindelse med udarbejdelse af fælles scenarier, der skal anvendes til de tiårige netudviklingsplaner, som dækker hele Unionen.
3. ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas inviterer de organisationer, som repræsenterer alle relevante interessenter, herunder EU DSO-enheden samt alle relevante interessenter inden for brint, til at deltage i udarbejdelsen af scenarier.
4. ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas offentliggør og forelægger Agenturet og Kommissionen udkastet til rapporten om fælles scenarier for deres udtalelse.
5. Inden tre måneder efter datoen for modtagelse af udkastet til rapporten om fælles scenarier sammen med de indkomne bidrag i forbindelse med høringen og en rapport over, hvordan der er taget hensyn hertil, forelægger Agenturet ENTSO'en for elektricitet, ENTSO'en for gas og Kommissionen sin udtalelse.
6. Kommissionen forelægger ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas sin udtalelse under behørigt hensyn til Agenturets udtalelse, jf. stk. 5.
7. ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas tilpasser deres rapport om fælles scenarier, under behørig hensyntagen til Agenturets udtalelse, i overensstemmelse med Kommissionens udtalelse og sender den ajourførte rapport til Kommissionen til godkendelse.
8. Inden to uger efter Kommissionens godkendelse af rapporten om fælles scenarier, jf. stk. 7, offentliggør ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas deres rapport om fælles scenarier på deres websteder. De offentliggør de tilhørende input- og outputdata i en tilstrækkelig nøjagtig form under behørig hensyntagen til national ret og relevante aftaler om fortrolighed.

Artikel 13

Konstatering af infrastrukturhuller

1. Hvert andet år offentliggør og forelægger ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas Kommissionen og Agenturet rapporter vedrørende infrastrukturhuller inden for rammerne af de tiårige netudviklingsplaner, som dækker hele Unionen.

Ved vurdering af infrastrukturhullerne gennemfører ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas princippet om energieffektivitet først og tager hensyn til alle relevante ikke-infrastrukturrelaterede løsninger til at imødegå de konstaterede huller.

Forud for indgivelsen af deres respektive rapporter gennemfører ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas en omfattende høringsproces, der inddrager alle relevante interessenter, herunder EU DSO-enheden, alle relevante interessenter inden for brint samt alle repræsentanter fra de medlemsstater, der er en del af de prioriterede korridorer, jf. bilag I.

2. ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas forelægger Agenturet og Kommissionen deres respektive udkast til rapporten om infrastrukturhuller for deres udtalelse.
3. Inden tre måneder efter modtagelse af rapporten om infrastrukturhuller sammen med de indkomne bidrag i forbindelse med høringen og en rapport over, hvordan der er taget hensyn hertil, forelægger Agenturet ENTSO'en for elektricitet eller ENTSO'en for gas og Kommissionen sin udtalelse.
4. Under hensyntagen til Agenturets udtalelse, jf. stk. 3, udarbejder og forelægger Kommissionen ENTSO'en for elektricitet eller ENTSO'en for gas sin udtalelse.

5. ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas tilpasser deres rapporter om infrastrukturhuller, under behørig hensyntagen til Agenturets udtalelse og i overensstemmelse med Kommissionens udtalelse inden offentliggørelsen af de endelige rapporter om infrastrukturhuller.

KAPITEL V

OFFSHORENET FOR INTEGRATION AF ENERGI FRA VEDVARENDE KILDER

Artikel 14

Planlægning af offshorennet

1. Senest den [31. juli 2022] fastlægger og aftaler medlemsstaterne i fællesskab, med støtte fra Kommissionen, inden for deres prioriterede offshorennetkorridor, jf. bilag I, punkt 2, under hensyntagen til særtræk og udviklingen i hver region, at samarbejde om omfanget af offshoreproduktion af vedvarende energi, der skal anlægges inden for hvert havområde senest i 2050, med mellemliggende skridt i 2030 og 2040, på baggrund af deres nationale energi- og klimaplaner, potentiale inden for vedvarende energi produceret offshore i hvert havområde, miljøbeskyttelse, klimatilpasning og andre anvendelser af havet samt Unionens mål for omstilling til kulstoffattige energiformer. Denne aftale indgås skriftligt for hvert havområde, der er forbundet med Unionens område.
2. Senest den [31. juli 2023] udarbejder og offentliggør ENTSO'en for elektricitet, med inddragelse af de relevante transmissionssystemoperatører, de nationale regulerende myndigheder og Kommissionen, og i overensstemmelse med aftalen, jf. stk. 1, integrerede offshorennetudviklingsplaner med udgangspunkt i målsætningerne for 2050, med mellemliggende skridt for 2030 og 2040, for hvert havområde, i overensstemmelse med de prioriterede offshorennetkorridorer, som omhandlet i bilag I, under hensyntagen til miljøbeskyttelse og andre anvendelser af havet. Disse integrerede offshorennetudviklingsplaner ajourføres efterfølgende hvert tredje år.
3. De integrerede offshorennetudviklingsplaner skal være forenelige med de seneste tiårige netudviklingsplaner, som dækker hele Unionen for at sikre en sammenhængende udvikling inden for planlægning af onshore- og offshorennet.
4. ENTSO'en for elektricitet forelægger Kommissionen udkastet til de integrerede offshorennetudviklingsplaner til godkendelse.
5. ENTSO'en for elektricitet tilpasser de integrerede offshorennetudviklingsplaner under behørig hensyntagen til Kommissionens udtalelse inden offentliggørelsen af de endelige rapporter og forelægger dem for de relevante prioriterede offshorennetkorridorer, jf. bilag I.
6. Med henblik på at sikre rettidig udvikling af offshorennettene til produktion af vedvarende energi udarbejder Kommissionen, hvis ENTSO'en for elektricitet ikke rettidigt udarbejder de integrerede offshorennetudviklingsplaner, jf. stk. 2, på baggrund af ekspertrådgivning en integreret offshorennetudviklingsplan pr. havområde for hver prioriteret offshorennetkorridor, der fremgår af bilag I.

Artikel 15

Grænseoverskridende omkostningsdeling for offshorennet for vedvarende energi

1. Kommissionen udarbejder ved hjælp af gennemførelsesretsakter principper for en specifik cost-benefit- og omkostningsdelingsmetode for etablering af den integrerede offshorenatudviklingsplan, jf. artikel 14, stk. 2, i overensstemmelse med aftalen som omhandlet i artikel 14, stk. 1, som en del af retningslinjerne, jf. artikel 16, stk. 10. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 21, stk. 2.
2. Senest 12 måneder efter offentliggørelse, jf. stk. 1, forelægger ENTSO'en for elektricitet, med inddragelse af de relevante transmissionssystemoperatører, de nationale regulerende myndigheder og Kommissionen resultaterne af de anvendte cost-benefit- og omkostningsdelingsmetoder på de prioriterede offshorenетkorridorer.
3. Senest seks måneder efter forelæggelsen af resultaterne, jf. stk. 2, ajourfører de relevante medlemsstater deres skriftlige aftale, som omtalt i artikel 14, stk. 1, med den opdaterede fælles definition af omfanget af offshoreproduktionen af vedvarende energi, der skal anlægges inden for hvert havområde inden 2050, med mellemliggende skridt i 2030 og 2040, og den relevante aftale om at samarbejde for at nå sådanne omfang.
4. Senest seks måneder efter ajourføring af de skriftlige aftaler, jf. stk. 3, for hvert havområde ajourfører ENTSO'en for elektricitet de integrerede offshorenatudviklingsplaner ved at følge procedurene i artikel 14, stk. 2 til 5. Proceduren beskrevet i artikel 14, stk. 6, anvendes.

KAPITEL VI

REGULERINGSMÆSSIG RAMME

Artikel 16

Fremme af investeringer med grænseoverskridende virkninger

1. De effektivt afholdte investeringsomkostninger, der ekskluderer vedligeholdelsesomkostninger, i forbindelse med et projekt af fælles interesse, som er omfattet af kategorierne i bilag II, punkt 1, litra a), b), c) og e), og projekter af fælles interesse, der er omfattet af kategorien i bilag II, punkt 3, hvis de er omfattet af de nationale regulerende myndigheders kompetence, afholdes af de relevante TSO'er eller af transmissionsinfrastrukturens projektiværksættere i de medlemsstater, som projektet giver en positiv nettovirkning og betales af netbrugerne gennem tariffen for netadgang i disse medlemsstater, for så vidt de ikke er dækket af overbelastningsafgifter eller øvrige afgifter.
2. For et projekt af fælles interesse, der er omfattet af kategorierne i bilag II, punkt 1, litra a), b), c) og e), finder bestemmelserne i denne artikel anvendelse, hvis mindst én projektiværksætter anmoder de relevante nationale myndigheder om at anvende disse på projektets omkostninger. De finder kun anvendelse på et projekt af fælles interesse, der er omfattet af kategorien i bilag II, punkt 3, som er relevant, hvis der allerede er foretaget en vurdering af markedsefterspørgslen, som viser, at effektivt afholdte investeringsomkostninger ikke kan forventes dækket gennem tariffen.

Projekter, der er omfattet af kategorien i bilag II, punkt 1, litra e), og punkt 2 kan benytte sig af bestemmelserne i denne artikel, hvis mindst én projektiværksætter anmoder de relevante nationale myndigheder om at anvende denne.

Har projektet flere projektiværksættere, anmoder den relevante nationale regulerende myndighed straks alle projektiværksættere om at indsende den fælles investeringsanmodning i henhold til stk. 3.

3. For et projekt af fælles interesse, som stk. 1 finder anvendelse på, holder projektiværksætterne alle berørte nationale regulerende myndigheder regelmæssigt underrettet, mindst én gang om året og indtil projektet er taget i brug, om projektets forløb og fastlæggelsen af de dermed forbundne omkostninger og virkninger.

Så snart et projekt af fælles interesse har nået en tilstrækkelig modenhedsgrad og forventes at være klar til påbegyndelse af konstruktionsfasen inden for de næste 36 måneder, indsender projektiværksætterne efter at have hørt TSO'erne fra de medlemsstater, som projektet giver en betydelig positiv nettovirkning, en investeringsanmodning. Denne investeringsanmodning omfatter en anmodning om en grænseoverskridende omkostningsfordeling og skal forelægges alle berørte nationale regulerende myndigheder, ledsaget af følgende:

- a) en ajourført n projektspecifik cost-benefit-analyse, der er i overensstemmelse med de metoder, der er udarbejdet i henhold til artikel 11, og som tager fordele uden for medlemsstaten med i betragtning i det område, hvor projektet gennemføres ved at anvende det samme scenarie som i udvælgelsesprocessen til udarbejdelse af EU-listen, hvor projektet af fælles interesse er opført
- b) en forretningsplan, som evaluerer projektets finansielle bæredygtighed, herunder den valgte finansieringsløsning, og, for et projekt af fælles interesse omfattet af kategorien i bilag II, punkt 3, resultaterne af en markedsanalyse
- c) hvis projektiværksætterne er enige, et begrundet forslag til en grænseoverskridende omkostningsfordeling.

Er der flere projektiværksættere, som fremmer et projekt, indgives deres investeringsanmodning i fællesskab.

De nationale regulerende myndigheder fremsender straks efter modtagelsen en kopi af hver investeringsanmodning til Agenturet til orientering.

De nationale regulerende myndigheder og Agenturet behandler kommercielt følsomme oplysninger fortroligt.

4. Inden seks måneder efter den dato, på hvilken den sidste investeringsanmodning blev modtaget af de berørte regulerende myndigheder, træffer de nationale regulerende myndigheder efter høring af projektiværksætterne en koordineret afgørelse om fordelingen af de investeringsomkostninger, der skal afholdes af hver systemoperatør for projektet, og om indregningen heraf i tarifferne. De nationale regulerende myndigheder indregner alle effektivt afholdte investeringsomkostninger i tarifferne i overensstemmelse med fordelingen af de investeringsomkostninger, der skal afholdes af hver systemoperatør for projektet. De nationale regulerende myndigheder vurderer derefter, efter behov, hvorvidt der kan opstå økonomisk overkommelighed som følge af indregningen af investeringsomkostningerne i tarifferne.

Når de nationale regulerende myndigheder fordeler omkostninger, tager de hensyn til følgende faktiske eller skønnede:

- a) overbelastningsafgifter eller øvrige afgifter

- b) indtægter, der stammer fra den kompensationsordning mellem TSO'erne, der er fastsat i artikel 49 i forordning (EU) 2019/943.

Ved afgørelsen om grænseoverskridende omkostningsfordeling tages der hensyn til de økonomiske, sociale og miljømæssige omkostninger og fordele ved projekterne i de berørte medlemsstater og eventuelle behov for finansiel støtte.

Ved afgørelsen om grænseoverskridende omkostningsfordeling søger de relevante nationale regulerende myndigheder i samråd med de berørte TSO'er at opnå en fælles overenskomst, der er baseret på, men ikke begrænset til de i stk. 3, litra a) og b) specificerede oplysninger. Vurderingen af disse baseres på det samme scenarie, som er anvendt i udvælgelsesprocessen som i udvælgelsesprocessen til udarbejdelse af EU-listen, hvor projektet af fælles interesse er opført.

Begrænser et projekt af fælles interesse negative eksternaliteter såsom "loop flows", og dette projekt af fælles interesse gennemføres i den medlemsstat, hvor den negative eksternalitet har sin oprindelse, betragtes en sådan begrænsning ikke som en grænseoverskridende fordel og danner derfor ikke grundlag for at fordele omkostninger til TSO'en i de medlemsstater, der er berørt af disse negative eksternaliteter.

5. De nationale regulerende myndigheder skal, på basis af den i stk. 4 i denne artikel omtalte grænseoverskridende omkostningsfordeling tage hensyn til de faktiske omkostninger, som en TSO eller andre projektiværksættere påføres som følge af investeringerne, når den fastsætter eller godkender tariffer i overensstemmelse med artikel 59, stk. 1, litra a), i direktiv (EU) 2019/944 og artikel 41, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/73/EF, i det omfang disse omkostninger svarer til omkostningerne hos en effektiv og strukturelt sammenlignelig operatør.

De nationale regulerende myndigheder meddeler straks Agenturet afgørelsen om omkostningsfordeling sammen med alle relevante oplysninger vedrørende afgørelsen. Oplysningerne skal navnlig omfatte en detaljeret redegørelse for, på hvilket grundlag omkostningerne blev fordelt mellem medlemsstaterne, herunder f.eks.:

- a) en evaluering af de identificerede virkninger, herunder vedrørende nettatariffer, for hver af de berørte medlemsstater
- b) en evaluering af den forretningsplan, der er omhandlet i stk. 3, litra b)
- c) regionale eller EU-dækkende positive eksternaliteter, såsom forsyningssikkerhed, systemfleksibilitet, solidaritet eller innovation, som projektet vil medføre
- d) resultatet af høringen af de berørte projektiværksættere.

Omkostningsfordelingsafgørelsen offentliggøres.

6. De berørte nationale regulerende myndigheder underretter straks Agenturet, hvis de ikke er nået til enighed om investeringsanmodningen inden seks måneder efter den dato, hvor anmodningen blev modtaget af den sidste af de berørte nationale regulerende myndigheder.

I dette tilfælde eller efter fælles anmodning fra de pågældende nationale regulerende myndigheder er det Agenturet, som inden tre måneder regnet fra datoen for forelæggelsen for Agenturet, træffer afgørelsen om investeringsanmodningen, herunder også den grænseoverskridende omkostningsfordeling, der er omhandlet i stk. 3, samt den måde, hvorpå investeringsomkostningerne skal afspejles i tarifferne.

Agenturet skal, inden det træffer en sådan afgørelse, rådføre sig med de berørte nationale regulerende myndigheder og projektiværksætterne. Den i andet afsnit omhandlede periode på tre måneder kan

forlænges med yderligere to måneder, hvis Agenturet ønsker at indhente supplerende oplysninger. Denne efterfølgende periode løber fra dagen efter modtagelsen af de fuldstændige oplysninger.

Agenturets vurdering baseres på det samme scenarie, som er anvendt i udvælgelsesprocessen som i udvælgelsesprocessen til udarbejdelse af EU-listen, hvor projektet af fælles interesse er opført.

Agenturet overlader måden, hvorpå investeringsomkostningerne indregnes i tarifferne i overensstemmelse med den foreskrevne grænseoverskridende omkostningsfordeling, til de relevante nationale myndigheder på tidspunktet for gennemførelse af afgørelsen i henhold til national ret.

Afgørelsen om investeringsanmodningen, herunder den grænseoverskridende omkostningsfordeling offentliggøres. Artikel 25, stk. 3, artikel 28 og 29 i forordning (EU) 2019/942 anvendes.

7. Agenturet fremsender straks en kopi af alle omkostningsfordelingsafgørelser sammen med alle relevante oplysninger vedrørende hver enkelt afgørelse til Kommissionen. Oplysningerne kan fremsendes i sammenfattet form. Kommissionen behandler forretningsmæssigt følsomme oplysninger fortroligt.

8. Denne omkostningsfordelingsafgørelse berører ikke TSO'ers ret til at anvende og nationale regulerende myndigheders ret til at godkende afgifter for netadgang i overensstemmelse med artikel 6 i direktiv (EU) 2019/944, artikel 32 i direktiv 2009/73/EF, artikel 18, stk. 1, og artikel 18, stk. 3 til 6, i forordning (EU) 2019/943, og artikel 13 i forordning (EF) nr. 715/2009

9. Denne artikel finder ikke anvendelse på projekter af fælles interesse, der har fået:

- a) en undtagelse fra artikel 32, 33 og 34 og artikel 41, stk. 6, 8 og 10, i direktiv 2009/73/EF i henhold til artikel 36 i direktiv 2009/73/EF
- b) en undtagelse fra artikel 19, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2019/943 eller en undtagelse fra artikel 6, artikel 59, stk. 7, og artikel 60, stk. 1, i direktiv (EU) 2019/944 i henhold til artikel 63 i forordning (EU) 2019/943
- c) en undtagelse fra adskillelse eller fra regler for tredjepartsadgang i henhold til artikel 64 i forordning (EU) 2019/943 og artikel 66 i direktiv (EU) 2019/944 eller
- d) en undtagelse i henhold til artikel 17 i forordning (EF) nr. 714/2009.

10. Senest den [31. december 2022] vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter indeholdende bindende retningslinjer for at sikre ensartede forhold for gennemførelsen af denne artikel og grænseoverskridende omkostningsdeling for offshorenet for vedvarende energi, jf. artikel 15, stk. 1. Retningslinjerne omfatter også den særlige situation for projekter af fælles interesse vedrørende offshorenet for vedvarende energi ved at medtage principperne for, hvordan grænseoverskridende omkostningsdeling koordineres i forhold til finansierings-, markedsmæssige og politiske ordninger for offshoreproduktionssteder, der er forbundet til disse. Ved vedtagelse eller ændring af retningslinjerne rådfører Kommissionen sig med ACER, ENTSO'en for elektricitet, ENTSO'en for gas, og, hvis det er relevant, andre interessenter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 21, stk. 2.

Artikel 17

Incitamenter

1. Pådrager en projektiværksætter sig større risici i forbindelse med udvikling, konstruktion, drift eller vedligeholdelse af et projekt af fælles interesse, der er omfattet af de nationale regulerende myndigheders kompetence, i forhold til de risici, som normalt forekommer i forbindelse med et sammenligneligt infrastrukturprojekt, sikrer medlemsstaterne og de nationale regulerende

myndigheder, at der gives passende incitamenter i forbindelse med projektet i overensstemmelse med artikel 58, litra f), i direktiv (EU) 2019/944, artikel 41, stk. 8, i direktiv 2009/73/EF, artikel 18, stk. 1 og stk. 3 til 6, i forordning (EU) 2019/943 og artikel 13 i forordning (EF) nr. 715/2009.

Første afsnit finder ikke anvendelse, hvis projektet af fælles interesse har fået:

- a) en undtagelse fra artikel 32, 33 og 34 og artikel 41, stk. 6, 8 og 10, i direktiv 2009/73/EF i henhold til artikel 36 i direktiv 2009/73/EF
- b) en undtagelse fra artikel 19, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2019/943 eller en undtagelse fra artikel 6, artikel 59, stk. 7, og artikel 60, stk. 1, i direktiv (EU) 2019/944 i henhold til artikel 63 i forordning (EU) 2019/943
- c) en undtagelse i henhold til artikel 36 i direktiv 2009/73/EF
- d) en undtagelse i henhold til artikel 17 i forordning (EF) nr. 714/2009.

2. Ved den nationale regulerende myndigheds afgørelse om at yde de i stk. 1 omhandlede incitamenter tages der hensyn til resultaterne af cost-benefit-analysen på grundlag af de metoder, der er udarbejdet i henhold til artikel 11, og navnlig projektets positive eksternaliteter på regionalt niveau eller EU-niveau. De nationale regulerende myndigheder skal desuden analysere de særlige risici, som projektiværksætterne pådrager sig, de iværksatte risikobegrænsende foranstaltninger og begrundelsen for denne risikoprofil i lyset af projektets positive nettovirkning, når det sammenlignes med mindre risikofyldte alternativer. Støtteberettigede risici omfatter navnlig risici knyttet til nye transmissionsteknologier, både på land og offshore, risici vedrørende underdækning af omkostninger og udviklingsrisici.

3. Det incitament, der tildeles ved afgørelsen, tager hensyn til risikoens specifikke karakter og kan bl.a. omfatte:

- a) reglerne for foregribende investeringer
- b) reglerne for anerkendelse af effektivt afholdte omkostninger, der påløber før projektets ibrugtagning
- c) reglerne om at give yderligere forrentning af den investerede kapital til projektet
- d) enhver anden foranstaltning, der anses for nødvendig og hensigtsmæssig.

4. Senest den [31. juli 2022] forelægger hver national regulerende myndighed, hvor de er tilgængelige, Agenturet sine metoder og de kriterier, der er anvendt ved evalueringen af investeringer i energinfrastrukturprojekter og de større risici i forbindelse med dem, som er ajourført i forhold til den seneste lovgivningsmæssige, politiske, teknologiske og markedsudvikling. Disse metoder og kriterier imødegår også udtrykkeligt de specifikke risici i forbindelse med offshoren et til vedvarende energi, som omhandlet i bilag II, punkt 1, litra e), og i forbindelse med projekter, hvor væsentlige driftsomkostninger er afholdt, selv om kapitaludgifterne er lave.

5. Senest den [31. december 2022] bistår Agenturet under behørig hensyntagen til de oplysninger, der er modtaget i henhold til stk. 4 i nærværende artikel, med at udveksle god praksis og fremsætter henstillinger i overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EU) 2019/942 vedrørende:

- a) de i stk. 1 omhandlede incitamenter på grundlag af en benchmarking af de nationale regulerende myndigheders bedste praksis
- b) fælles metoder til at vurdere de større risici i forbindelse med investeringer i energinfrastrukturprojekter.

6. Senest den [31. marts 2023] offentliggør hver national regulerende myndighed sine metoder og de kriterier, der er anvendt ved evalueringen af investeringer i energiinfrastrukturprojekter og de større risici i forbindelse med dem.

7. Såfremt de i stk. 5 og 6 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre rettidig gennemførelse af projekter af fælles interesse, kan Kommissionen udstede retningslinjer vedrørende de i denne artikel omtalte incitamenter.

KAPITEL VII

FINANSIERING

Artikel 18

Projekter, som er berettiget til finansiel støtte fra Unionen i henhold til forordning (EU)... [om en Connecting Europe-facilitet som foreslået i COM(2018) 438]

1. Projekter af fælles interesse, der er omfattet af kategorierne i bilag II, kan komme i betragtning til finansiel støtte fra Unionen i form af tilskud til undersøgelser og finansielle instrumenter.

2. Projekter af fælles interesse, der er omfattet af kategorierne i bilag II, punkt 1, litra a), b), c) og e), og punkt 3, undtagen el-oplagringsprojekter i form af pumpekraft (vand), kan også komme i betragtning til finansiel støtte fra Unionen i form af tilskud til anlægsarbejder, hvis de opfylder samtlige følgende kriterier:

a) den projektspecifikke cost-benefit-analyse i henhold til artikel 16, stk. 3, litra a), dokumenterer tilstedeværelsen af betydelige positive eksternaliteter såsom forsyningssikkerhed, systemfleksibilitet, solidaritet eller innovation

b) projektet har modtaget en afgørelse om grænseoverskridende omkostningsfordeling i henhold til artikel 16, eller for projekter af fælles interessen, der er omfattet af kategorien i bilag II, punkt 3, hvis de ikke falder ind under de nationale regulerende myndigheders kompetence, og som derfor ikke modtager en afgørelse om grænseoverskridende omkostningsfordeling, skal projektet have til formål at tilvejebringe tjenester på tværs af grænserne, teknologisk innovation og sikkerhed i netdriften på tværs af grænserne

c) projektet ikke er kommercielt levedygtigt ifølge forretningsplanen og andre vurderinger, som navnlig er foretaget af mulige investorer eller kreditorer eller af den nationale regulerende myndighed. Der tages hensyn til afgørelsen om incitamenter og dens begrundelse, jf. artikel 17, stk. 2, ved vurderingen af projektets kommercielle bæredygtighed.

3. Projekter af fælles interesse, der gennemføres i overensstemmelse med procedurene i artikel 5, stk. 7, litra d), er også berettiget til finansiel støtte fra Unionen i form af tilskud til anlægsarbejder, hvis de opfylder kriterierne i denne artikels stk. 2.

4. Projekter af fælles interesse, der er omfattet af kategorierne i bilag II, punkt 1, litra d), punkt 2 og punkt 5, er også berettiget til finansiel støtte fra Unionen i form af tilskud til anlægsarbejder, hvis de berørte projektiværksættere klart kan påvise projekternes positive eksternaliteter, såsom forsyningssikkerhed, systemfleksibilitet, solidaritet eller innovation, og deres manglende kommercielle bæredygtighed i henhold til cost-benefit-analysen, forretningsplanen og andre vurderinger, som navnlig er foretaget af mulige investorer eller kreditorer eller i givet fald af den nationale regulerende myndighed.

5. Projekter af gensidig interesse ligestilles med projekter af fælles interesse og er berettiget til finansiel støtte fra Unionen. Kun investeringerne på Unionens område, som er en del af projektet af gensidig interesse, er berettiget til finansiel støtte fra Unionen i form af tilskud til anlægsarbejder, hvis de opfylder kriterierne i stk. 2, og hvis afgørelsen om grænseoverskridende omkostningsfordeling, jf. stk. 2, litra b), vedrører grænseoverskridende omkostningsfordeling til mindst to medlemsstater af en betydelig del i hver medlemsstat.

Artikel 19

Vejledning vedrørende kriterier for tildeling af finansiel støtte fra Unionen

De i artikel 4, stk. 3, anførte specifikke kriterier og de i artikel 4, stk. 5, anførte parametre finder også anvendelse på fastsættelsen af kriterier for tildeling af finansiel støtte fra Unionen i forordning (EU)...[om en Connecting Europe-facilitet som foreslået i COM(2018) 438].

KAPITEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 20

Udøvelse af delegationen

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra den [1. januar 2022]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af syvårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 3 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 21

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen består af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 22

Rapportering og evaluering

Senest den 31. december 2027 offentliggør Kommissionen en rapport om gennemførelsen af projekter af fælles interesse og forelægger den for Europa-Parlamentet og Rådet. Denne rapport skal indeholde en evaluering af:

- a) de fremskridt, der er gjort med planlægning, udvikling, konstruktion og ibrugtagning af projekter af fælles interesse, som er udvalgt i henhold til artikel 3, og, hvis det er relevant, forsinkelser i gennemførelsen og andre opståede vanskeligheder
- b) forpligtede og udbetalte EU-midler til projekter af fælles interesse sammenlignet med den samlede værdi af de støttede projekter af fælles interesse
- c) de fremskridt, der er gjort med hensyn til integration af vedvarende energikilder og reducerede drivhusgasemissioner gennem planlægning, udvikling, konstruktion og ibrugtagning af projekter af fælles interesse, som er udvalgt i henhold til artikel 3
- d) de fremskridt, der er gjort i forbindelse med planlægning, udvikling, konstruktion og ibrugtagning af offshoren et til vedvarende energi og mulighed for anvendelse af vedvarende offshoreenergi
- e) for så vidt angår el- og brintsektoren: udviklingen af niveauet for sammenkobling mellem medlemsstaterne, den tilhørende udvikling i energipriserne og antallet af netsystemsvigt, deres årsager og de dermed forbundne økonomiske omkostninger
- f) tilladelsesprocessen og offentlighedens deltagelse, navnlig:
 - i) den gennemsnitlige og maksimale samlede varighed af tilladelsesprocesser for projekter af fælles interesse, herunder varigheden af hver fase af proceduren før indgivelsen af tilladelsen, sammenlignet med fristerne ifølge de første større milepæle, jf. artikel 10, stk. 5
 - ii) niveauet af modstand mod projekter af fælles interesse, navnlig antal skriftlige indsigelser under den offentlige høring og antal retssager
 - iii) en oversigt over bedste og innovativ praksis med hensyn til involvering af interessenter samt begrænsning af miljøpåvirkningen under tilladelsesprocesser, herunder klimatilpasning
 - iv) effektiviteten af de i artikel 8, stk. 3, omtalte ordninger med hensyn til overholdelse af tidsfristerne i artikel 10.
- g) regulering, navnlig:
 - i) antal projekter af fælles interesse, som har fået en afgørelse om grænseoverskridende omkostningsfordeling i henhold til artikel 16
 - ii) antal og type projekter af fælles interesse, der har modtaget særlige incitamenter i henhold til artikel 17.

h) denne forordnings effektivitet med hensyn til at bidrage til klima- og energimålene for 2030, og på længere sigt til omstillingen til klimaneutralitet senest i 2050.

Artikel 23

Information og offentlighed

Kommissionen opretter og forvalter en gennemsigtighedsplatform, som er let tilgængelige for offentligheden via internettet. Platformen ajourføres regelmæssigt med oplysninger fra rapporterne i artikel 5, stk. 1, og webstedet som omhandlet i artikel 9, stk. 7. Platformen skal indeholde følgende oplysninger:

- a) generelle, ajourførte oplysninger, herunder geografiske oplysninger for hvert projekt af fælles interesse
- b) den i artikel 5, stk. 1, omtalte gennemførelsesplan for hvert projekt af fælles interesse, der er præsenteret på en måde, som gør det muligt at vurdere de fremskridt, der er gjort i forbindelse med gennemførelse, til enhver tid
- c) de vigtigste forventede fordele og omkostningerne for projekterne, undtagen kommercielt følsomme oplysninger
- d) EU-listen
- e) de midler, som er tildelt og udbetalt af Unionen til hvert enkelt projekt af fælles interesse.

Artikel 24

Overgangsbestemmelser

Denne forordning berører ikke udstedelse, opretholdelse eller ændring af den finansielle støtte, der ydes af Kommissionen i henhold til Europa-Parlamentets og rådets forordning (EU) nr. 1316/2013⁴⁷.

Artikel 25

Ændring til forordning (EF) nr. 715/2009

I forordning (EF) nr. 715/2009 affattes artikel 8, stk. 10, første afsnit, således:

"ENTSO'en for gas vedtager og offentliggør en netudviklingsplan, som dækker hele Unionen, jf. stk. 3, litra b), hvert andet år. Netudviklingsplanen, som dækker hele Unionen, omfatter modellering af det integrerede net, herunder brintnet, udvikling af scenarier, en europæisk prognose om forsyningens tilstrækkelighed og en vurdering af systemets elasticitet."

Artikel 26

Ændring til direktiv 2009/73/EF

⁴⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129).

I artikel 41, stk. 1, i direktiv 2009/73/EF tilføjes som punkt v):

"v) opfylde forpligtelserne i artikel 3, artikel 5, stk. 7, artikel 14, 15, 16 og 17 i [TEN-E-forordningen som foreslået i COM(2020) 824]".

Artikel 27

Ændring til direktiv (EU) 2019/944

I artikel 59, stk. 1, i direktiv (EU) 2019/ 944 tilføjes som punkt zz):

"zz) opfylde forpligtelserne i artikel 3, artikel 5, stk. 7, artikel 14, 15, 16 og 17 i [TEN-E-forordningen som foreslået i COM(2020) 824]".

Artikel 28

Ændring til forordning (EU) 2019/943

I forordning (EF) 2019/ 943 affattes artikel 48, første afsnit, således:

"Netudviklingsplanen, som dækker hele Unionen, jf. artikel 30, stk. 1, litra b), omfatter modellering af det integrerede net, herunder udvikling af scenarier og en vurdering af systemets elasticitet. Den er i fuld overensstemmelse med den europæiske ressourcetilstrækkelighedsvurdering, som er udarbejdet i henhold til artikel 23.".

Artikel 29

Ændring til forordning (EU) 2019/942

I forordning (EU) 2019/ 942 affattes artikel 11, litra c) og d), således:

"c) opfylde forpligtelserne i artikel 5, artikel 11, stk. 2, artikel 11, stk. 8, artikel 11, stk. 9, artikel 11, stk. 10, artikel 12, 13 og 17, stk. 5, og i bilag III til [TEN-E-forordningen som foreslået i COM(2020) 824], punkt 12

d) træffe beslutninger om godkendelse af trinvis ændringer i cost-benefit-analysemetoder i henhold til artikel 11, stk. 6, og om investeringsanmodninger inklusiv grænseoverskridende omkostningsfordeling i henhold til artikel 16, stk. 6, i [TEN-E-forordningen som foreslået i COM(2020) 824]."

Artikel 30

Ophævelse

Forordning (EU) nr. 347/2013 ophæves med virkning fra den [1. januar 2022]. Nærværende forordning medfører ingen rettigheder for de projekter, der er opført i bilagene til forordning (EU) 347/2013.

Artikel 31

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den anvendes fra den [1. januar 2022].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand
[...]

På Rådets vegne
Formand
[...]

FINANSIERINGSOVERSIGT — "AGENTURER"

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Europa-Parlamentets og Rådets forordningsforslag om retningslinjer for den transeuropæiske energinfrastruktur og om ophævelse af forordning (EU) nr. 347/2013

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Politikområde: I. Det indre marked, innovation og det digitale område
Aktivitet: 02. Europæiske strategiske investeringer

1.3. Forslaget vedrører

- ☐ en ny foranstaltning
- ☐ en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning⁴⁸
- ☒ en forlængelse af en eksisterende foranstaltning
- ☐ en sammenlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

1.4. Mål

1.4.1. Generelle mål

Initiativets generelle mål er at lette den rettidige udvikling af tilstrækkelig energinfrastruktur i Unionen og dens tilstødende stater for at gøre det muligt at opfylde Unionens energi- og klimamål i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt, navnlig i forbindelse med målene for 2030/2050, herunder vedrørende klimaneutralitet, samt markedsintegration, konkurrenceevne og forsyningssikkerheder med de laveste omkostninger for forbrugere og virksomheder.

1.4.2. Specifikke mål

Specifikke mål

- 1) Gøre det muligt at identificere grænseoverskridende projekter og investeringer i hele Unionen og med dens tilstødende lande, som er nødvendige for opfyldelse af energiomstillings- og klimamålene
- 2) Forbedre infrastrukturplanlægning for integration af energisystemet og offshoren
- 3) Forkorte tidsfrister for udstedelse af tilladelser til projekter af fælles interesse for at undgå forsinkelser i projekter, der letter energiomstillingen
- 4) Sikre passende brug af omkostningsdelingsværktøjer og lovgivningsmæssige incitamenter.

⁴⁸

Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

1.4.3. *Forventede resultater og virkninger*

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

Specifikt mål nr. 1:

Gennemførelse af projekter af fælles interesse, der støtter opfyldelsen af klimaneutralitetsmålet ved at give mulighed for RES-integration.

Specifikt mål nr. 2:

Opnå en markant stigning i anvendelsen af vedvarende offshoreenergi.

Specifikt mål nr. 3:

Europæisk tilgang til infrastrukturplanlægning vedrørende brintnet.

Specifikt mål nr. 4:

Reducere forsinkelser i gennemførelse af projekter af fælles interesse.

1.4.4. *Resultatindikatorer*

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

Specifikt mål nr. 1:

Antallet og typer af projekter af fælles interesse under de definerede prioriterede korridorer/temaområder: reduktion af afkortningen af vedvarende energi fordobling af antallet af intelligente elektricitetsprojekter i forhold til de nuværende niveauer senest i 2026.

Specifikt mål nr. 2:

Antal projekter af fælles interesse: mindst ti projekter af fælles interesse til at støtte anvendelsen vedvarende offshoreenergi inden 2026.

Specifikt mål nr. 3:

Antal projekter af fælles interesse: mindst fem brintprojekter af fælles interesse senest i 2026.

Specifikt mål nr. 4:

Den gennemsnitlige og maksimale samlede varighed af tilladelsesprocedurer for projekter af fælles interesse: reducere andelen af projekter af fælles interesse, som er forsinket et givent år i forhold til den oprindeligt planlagte idriftsættelsesdato.

1.5. **Forslagets/initiativets begrundelse**

1.5.1. *Krav, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for gennemførelse af initiativet*

Forordningen om transeuropæiske energinet (TEN-E), som blev vedtaget i 2013, fastsætter regler for den rettidige udvikling og interoperabilitet af de transeuropæiske energinet med sigte på at nå de energipolitiske mål i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, nemlig at sikre et velfungerende marked for energi og sikre forsyningssikkerheden i Unionen, fremme energieffektivitet og energibesparelser, udvikle nye energikilder og energi fra vedvarende energikilder og fremme sammenkoblingen af energinet. TEN-E-forordningen indfører en ramme for medlemsstaterne og relevante interessenter med henblik på at samarbejde i en regional konstellation omkring udvikling af bedre sammenkoblede energinet med henblik på at forbinde regioner, som i øjeblikket er isoleret fra de europæiske

energimarkeder, styrke eksisterende grænseoverskridende sammenkoblinger og hjælpe med at integrere energi fra vedvarende energikilder.

Som sådan er TEN-E et centralt instrument i forbindelse med udviklingen af et indre energimarked og nødvendig for at nå den europæiske grønne pagts målsætninger. For at opnå klimaneutralitet senest i 2050 og større reduktioner af drivhusgasemissionerne senest i 2030 skal Europa have et mere integreret energisystem, der beror på en højere grad af elektrificering baseret på vedvarende energikilder og dekarbonisering af gassektoren. TEN-E kan sikre, at Unionens energiinfrastrukturudvikling understøtter den nødvendige energiomstilling.

Selv om målene i den nuværende forordning i vid udstrækning stadig er gyldige, skal deres fokus på målene for 2020/30 ajourføres efter de nye politiske forhold og klimaneutralitetsmålet for 2050 i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt. Ud over de nye politiske forhold og mål er den teknologiske udvikling gået stærkt i det seneste årti. Disse fremskridt bør tages i betragtning i de infrastrukturkategorier, som forordningen omfatter, udvælgelseskriterierne for projekter af fælles interesse samt de prioriterede korridorer og temaområderne.

Ud over de opgaver, som allerede er omfattet af dens regi i henhold til ACER-forordningen, medfører det nuværende initiativ, at ACER får mandat til at varetage yderligere opgaver, navnlig:

- at udarbejde overordnede retningslinjer med henblik på at definere og styre ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas i forbindelse med udarbejdelse af deres scenarier
- at godkende trinvis forbedringer af cost-benefit-metoderne, som er udarbejdet af ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas.

- 1.5.2. *Merværdi ved en indsats fra EU's side (f.eks. koordineringsfordele, retssikkerhed, større effektivitet eller komplementaritet). For så vidt angår dette punkt skal der ved "merværdien ved en indsats fra EU's side" forstås merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, der ellers ville være opnået med medlemsstaternes foranstaltninger på egen hånd.*

Begrundelse for en indsats på EU-plan (forudgående)

Energitransmissionsinfrastruktur (herunder et sammenkoblet offshorenät og intelligent netinfrastruktur) har en europæisk merværdi som følge af dens grænseoverskridende virkning og er vigtig for at opnå et klimaneutralt energisystem. En ramme for regionalt samarbejde på tværs af medlemsstater er nødvendig for udvikling af grænseoverskridende energiinfrastruktur. De enkelte medlemsstaters regler og foranstaltninger er utilstrækkelige til at levere disse infrastrukturprojekter som helhed.

Forventet merværdi skabt på EU-plan (efterfølgende)

Det indre energimarked er baseret på grænseoverskridende sammenkoblingslinjer, hvis udvikling kræver samarbejde med to eller flere medlemsstater; gennem samarbejde vil initiativet støtte en mere omkostningsbesparende og effektiv tilgang til udvikling af en tilstrækkelig grænseoverskridende infrastruktur og opfyldelse af Unionens klima- og energimål med de laveste omkostninger for forbrugere og virksomheder.

- 1.5.3. *Erfaringer fra lignende foranstaltninger*

Evalueringen af den gældende TEN-E-forordning har vist, at den effektivt har forbedret integrationen af medlemsstaternes net, stimuleret handel med energi og dermed bidraget til Unionens konkurrenceevne, som det fremgår af dokumentationen for sammenkoblingsmålene

og energipriserne og deres konvergens i hele Unionen. Projekter af fælles interesse inden for elektricitet og navnlig inden for gas har bidraget betydeligt til forsyningssikkerheden som en af de vigtigste drivkræfter til udformningen af TEN-E-forordningen. For gas hænger infrastrukturen nu godt sammen og forsyningssoliditeten er forbedret væsentligt siden 2013. Regionalt samarbejde i regionale grupper og gennem grænseoverskridende omkostningsfordeling er en vigtig forudsætning for projektgennemførelse. Men i mange tilfælde førte den grænseoverskridende omkostningsfordeling ikke til at mindske projektets finansieringskløft, som tiltænkt. Selv om tidsfrister for udstedelse af tilladelser er forkortet, er fristerne i nogle tilfælde fortsat lange. Selv om de bagvedliggende årsager hovedsagelig er relateret til gennemførelse på nationalt plan og ligger uden for TEN-E-forordningens rækkevidde, er der elementer, som kan forbedres. Finansiell støtte gennem Connecting Europe-faciliteten var en vigtig faktor, tilskud til undersøgelser hjalp projekter med at mindske risici i de indledende faser, mens tilskud til anlægsarbejder understøttede projekter for at afhjælpe centrale flaskehalse, som markedsfinansiering ikke kunne løse i tilstrækkelig grad.

1.5.4. Sammenhæng med den flerårige finansielle ramme og eventuelle synergivirkninger med andre relevante instrumenter

Initiativet vil bidrage til at opnå klimaneutralitet inden 2050, startende med en reduktion på 55 % af drivhusgasemissioner senest i 2030, hvilket er den vigtigste klimamålsætning i den europæiske grønne pagt, som er fremlagt af von der Leyen-Kommissionen i december 2019. Under forudsætning af kriterierne for berettigelse til finansiell støtte via Connecting Europe-faciliteten til projekter af fælles interesse er opfyldt, bidrager initiativet til nå målene i FFR 2021-2027, herunder med hensyn til klimamainstreaming.

1.5.5. Vurdering af de forskellige tilgængelige finansieringsmuligheder, herunder muligheden for omfordeling

Den overvejende del af de budgetmæssige virkninger af dette forslag er anført i finansieringsoversigten til forslaget om en forordning om oprettelsen af Connecting Europe-faciliteten. Den specifikke budgetmæssige virkning af dette initiativ er begrænset til ressourcer, der er nødvendige for, at ACER kan opfylde sit supplerende mandat. I konsekvensanalysen er forskellige modeller blevet vurderet med hensyn til at opfylde målet om en forbedret infrastrukturplanlægning for energisystemintegration. Den foretrukne løsning er den mest omkostningsbesparende tilgang.

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

☐ **begrænset varighed**

- ☐ Forslaget/initiativet gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ Finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ

☒ **ubegrænset varighed**

- Iværksættelse med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ
- derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)⁴⁹

☒ **Direkte forvaltning** ved Kommissionen via

- ☐ gennemførelsesorganer

☐ **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne

☐ **Indirekte forvaltning** ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

- ☐ internationale organisationer og deres organer (angives nærmere)
- ☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- ☐ de organer, der er omhandlet i artikel 70 og 71
- ☐ offentligretlige organer
- ☐ privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige samfundsopgaver, forudsat at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- ☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- ☐ personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er udpeget i den relevante basisretsakt.

Input

ikke relevant

⁴⁹ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

De regelmæssige overvågnings- og rapporteringsprocedurer inden for de nugældende rammer i TEN-E-forordningen er bibeholdt, såsom rapporten fra ACER til de regionale grupper. Derudover offentliggør ACER alle resultaterne af deres opgaver på deres websted.

Den overvejende del af de budgetmæssige virkninger af dette forslag er anført i finansieringsoversigten til forslaget om en forordning om oprettelsen af Connecting Europe-faciliteten. Under den foreslåede forordning om Connecting Europe-faciliteten vil der blive indført en revideret resultatramme med henblik på at undersøge, om programmets mål er nået, og om det bidrager til at virkeliggøre Unionens politikmål. Inden for energi vil indikatorer til overvågning af fremskridtene i gennemførelsen af programmet navnlig omhandle bidrag til markedernes sammenkobling og integration, energiforsynings sikkerhed og bæredygtig udvikling gennem fremme af dekarbonisering ved at opnå større markedsgennemtrængning for vedvarende energikilder i energisystemerne samt bidrag til grænseoverskridende samarbejde inden for vedvarende energi.

De yderligere opgaver, der skal løses af ACER vil bidrage til at sikre, at målene for initiativet bliver opfyldt, navnlig forbedret infrastrukturplanlægning for energisystemintegration og identificeringen af grænseoverskridende projekter og investeringer i hele Unionen og med dens tilstødende lande, som er nødvendige for opfyldelse af energiomstillings- og klimamålene.

Ud over at de specifikke overvågnings- og rapporteringsprocedurer i TEN-E-forordningen er bibeholdt, arbejder alle EU-organer inden for rammerne af et strengt overvågningssystem med deltagelse af en intern revisionsfunktion, Kommissionens interne revisionstjeneste, ACER's bestyrelse, Revisionsretten og budgetmyndigheden. Dette system blev indført med forordningen om oprettelse af ACER i 2009 og vil fortsat finde anvendelse.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. *Begrundelse for forvaltningsmetode(r), gennemførelsesmekanisme(r) for finansieringen, betalingsmetoder samt foreslået kontrolstrategi*

Den overvejende del af de budgetmæssige virkninger af dette forslag er anført i finansieringsoversigten til forslaget om en forordning om oprettelsen af Connecting Europe-faciliteten. Tildelingen af yderligere opgaver til ACER kræver imidlertid ekstra ressourcer, svarende til 1 fuldtidsækvivalent. Dette er begrundet i det arbejde, der kræves for at udarbejde overordnede retningslinjer med henblik på at definere og styre ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas i forbindelse med udarbejdelse af deres scenarier og vurdering af trinvis forbedringer af de cost-benefit-metoder, der er udarbejdet af ENTSO'en for elektricitet og ENTSO'en for gas. Disse opgaver kræver specifik ekspertise, der skal opbygges og vedligeholdes i ACER.

2.2.2. *Oplysninger om de udpegede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

De risici, der er identificeret for de foretagne udgifter via Connecting Europe-faciliteten, og de dertilhørende risikobegrænsende kontrolforanstaltninger er anført i finansieringsoversigten til Europa-Parlaments og Rådets forslag om oprettelsen af Connecting Europe-faciliteten og om

ophævelse af forordning (EU) nr. 1316/2013 og nr. 283/2014.

Der blev ikke identificeret nogen specifik risiko med hensyn til de supplerende opgaver, ACER har fået tildelt. De supplerende ressourcer, ACER har fået stillet til rådighed vil være omfattet af ACER's interne kontrolsystem, som er tilpasset til de relevante internationale standarder og omfatter specifikke kontroller for at forhindre interessekonflikter og sikre beskyttelse af whistleblowere.

2.2.3. *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

Undersøgelsen af kontroludgifterne og risikoen for fejl i forbindelse med de foretagne udgifter via Connecting Europe-faciliteten er anført i finansieringsoversigten til forslaget om en forordning om oprettelsen af Connecting Europe-faciliteten.

GD ENER fører fortsat tæt tilsyn med ACER's aktiviteter. Kontrolomkostningerne til de supplerende opgaver, ACER har fået tildelt, vil blive vurderet i forhold til Agenturets risikoprofil og behovet for overvågning af og tilsyn med Agenturets aktiviteter. Det begrænsede omfang af disse supplerende aktiviteter bør dog ikke i væsentlig grad påvirke omkostningerne til kontrol med Agenturet. I løbet af de sidste fem år (2015-2019) har omkostningerne til kontrol med ACER i forhold til det beløb, som Unionens bidrag udgør, ligget på et forholdsvis stabilt niveau, i størrelsesordenen 1,2 % til 2 %.

Eftersom den budgetmæssige virkning er begrænset til tilvejebringelse af supplerende ressourcer, forventes risikoen for fejl fortsat at ligge under grænseværdien på 2 % af de samlede udgifter i programmets samlede levetid.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger., f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

Kommissionen vil sikre, at der iværksættes passende foranstaltninger for at sikre, at når aktionerne gennemføres, beskyttes EU's finansielle interesser ved brug af foranstaltninger, der forebygger svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter.

GD ENER opretholder en specifik strategi til bekæmpelse af svig for GD ENER, som vil blive opdateret ved udgangen af 2020, som følger revisionen af Kommissionens strategi for bekæmpelse af svig fra april 2019 (COM(2019) 196).

De foranstaltninger, der er truffet for at forhindre svig og uregelmæssigheder i forbindelse med projekter finansieret af Connecting Europe-faciliteten er anført i finansieringsoversigten til forslaget om en forordning om oprettelsen af Connecting Europe-faciliteten.

ACER reviderede sin strategi til bekæmpelse af svig på baggrund af en vurdering af de risici for svig, Agenturet kunne blive udsat for i forbindelse med opfyldelse af dets mandat. ACER samarbejder med Kommissionens tjenestegrene omkring forebyggelse og bekæmpelse af svig og uregelmæssigheder. Kommissionen vil sikre, at dette samarbejde fortsætter og styrkes. Derudover vedtog ACER i 2018 retningslinjer for håndtering af interessekonflikter.

Bestemmelser vedrørende beskyttelse af EU's finansielle interesser er omfattet af artikel 26 i forslaget om en forordning om oprettelsen af Connecting Europe-faciliteten.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter på budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Type of Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB ⁵⁰	fra EFTA-lande ⁵¹	fra kandidatlande ⁵²	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
I. Det indre marked, innovation og det digitale område	02 10 06 ACER	OB	JA	NEJ	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der er søgt om.

⁵⁰ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁵¹ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁵² Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Type of Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Resumé af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Nummer	Udgiftsområde 1A
--	--------	------------------

ACER (kun nye opgaver)			2022	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
Budgetafsnit 1	Forpligtelser	(1)	0,077	0,156	0,159	0,162	0,166	0,169	0,889
	Betalinger	(2)	0,077	0,156	0,159	0,162	0,166	0,169	0,889
Budgetafsnit 2	Forpligtelser	(1a)							
	Betalinger	(2a)							
Budgetafsnit 3	Forpligtelser	(3a)							
	Betalinger	(3b)							
Bevillinger I ALT for ACER	Forpligtelser	=1+1a +3a	0,077	0,156	0,159	0,162	0,166	0,169	0,889
	Betalinger	=2+2a +3b	0,077	0,156	0,159	0,162	0,166	0,169	0,889

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	5.	"Administration"							
--	-----------	-------------------------	--	--	--	--	--	--	--

i mio. EUR (tre decimaler)

		2022	2023	2024	2025	2026	2027		I ALT
GD: ENER kun tilsyn med nye opgaver									
• Menneskelige ressourcer		0	0	0	0	0	0		0
• Andre administrationsudgifter		0	0	0	0	0	0		0
I ALT GD ENER	Bevillinger	0	0	0	0	0	0		0

Bevillinger I ALT Under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0	0	0	0	0	0		0
--	---	---	---	---	---	---	---	--	---

i mio. EUR (tre decimaler)

		2022	2023	2024	2025	2026	2027		I ALT
Bevillinger I ALT Under UDGIFTSOMRÅDE 1 til 5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	0,077	0,156	0,159	0,162	0,166	0,169		0,889
	Betalinger	0,077	0,156	0,159	0,162	0,166	0,169		0,889

3.2.2. Anslåede virkninger for [organet]s bevillinger

- ☒ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- ☐ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Der angives mål og resultater ↓			Year N		Year N+1		Year N+2		Year N+3		Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)						I ALT	
	RESULTATER																	
	Type ⁵³	Result aterne s gnsntl · omkos tninge r	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal resulta ter i alt	Omkostn inger i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ⁵⁴ ...																		
– Resultat																		
– Resultat																		
– Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 1																		
SPECIFIKT MÅL NR. 2																		
– Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 2																		
OMKOSTNINGER I ALT																		

⁵³ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

⁵⁴ Som beskrevet i punkt 1.4.2. Specifikke mål

3.2.3. Anslåede virkninger for ACER's menneskelige ressourcer

3.2.3.1. Resumé

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

mio. EUR (tre decimaler)

	2022	2023	2024	2025	2026	2027.		I ALT
--	------	------	------	------	------	-------	--	-------

Midlertidigt ansatte (AD)*	0,077	0,156	0,159	0,162	0,166	0,169		0,889
Midlertidigt ansatte (AST)								
Kontraktansatte								
Udstationerede nationale eksperter								

I ALT	0,077	0,156	0,159	0,162	0,166	0,169		0,889
-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--	-------

* baseret på gnsntl. omkostninger på 150 000 EUR til midlertidigt ansatte (AD) og en årlig inflation på 2 %

Personalebehov (i årsværk):

	2022	2023	2024	2025	2026	2027		I ALT
--	------	------	------	------	------	------	--	-------

Midlertidigt ansatte (AD)	1	1	1	1	1	1		
Midlertidigt ansatte (AST)								
Kontraktansatte								
Udstationerede nationale eksperter								

I ALT	1	1	1	1	1	1		
-------	---	---	---	---	---	---	--	--

Rekrutteringen er planlagt i anden halvdel af 2022, med henblik på at forberede gennemførelsen af forordningen. Vedtagelsen vil om muligt ske medio 2022. Derfor opføres kun 50 % af de gennemsnitlige udgifter for 2022.

Modregningen af det ansøgte budget til dækning af stigningen i HR-ressourcer i ACER vil blive foretaget ved at foretage en reduktion med samme beløb i budgettet for energiprogrammet for Connecting Europe-faciliteten inden for samme udgiftsområde.

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer i det overordnede generaldirektorat

- ☒ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer.
- ☐ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i hele enheder (eller højst med en decimal)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)		
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
XX 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)							
XX 01 01 02 (delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekte forskning)							
10 01 05 01 (direkte forskning)							
• Eksternt personale (i årsværk: FTÆ)⁵⁵							
XX 01 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)							
XX 01 02 02 (KA, LA, UNE, V og JMD i delegationerne)							
XX 01 04 åå⁵⁶	– i hovedsædet ⁵⁷						
	– i delegationer						
XX 01 05 02 (KA, UNE, V – indirekte forskning)							
10 01 05 02 (KA, UNE, V – direkte forskning)							
Andre budgetposter (skal angives)							
I ALT							

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Forslaget kræver ikke yderligere menneskelige ressourcer i GD. Gennemførelsen og overvågningen af forslaget forestås af personale, som allerede er afsat til TEN-E-politikken i GD ENER.

⁵⁵ KA = kontraktansatte, LA = lokalt ansatte UNE = udstationerede nationale eksperter V = vikarer JMD = juniormedarbejdere i delegationerne.

⁵⁶ Delofter for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

⁵⁷ Angår især strukturfondene, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Fiskerifond (EFF).

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	
Eksternt personale	

Beskrivelse af omkostningsberegning for fuldtidsækvivalenter bør indgå i bilag V, afsnit 3.

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

- ☒ Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme
- ☐ Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme.

Der redegøres for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og beløbenes størrelse.
ikke relevant

- ☐ Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres⁵⁸.

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og beløbenes størrelse.
ikke relevant

3.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen

- Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.
- Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

mio. EUR (tre decimaler)

	Year N	Year N+1	Year N+2	Year N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)			I alt
Organ, som deltager i samfinansieringen (angives)								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

⁵⁸ Jf. artikel 11 og 17 i Rådets forordning (Unionen, Euratom) nr. 1311/2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014- 2020.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- ☒ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne.
- ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - ☐ for egne indtægter
 - ☐ for andre indtægter
 - ☐ Angiv, om indtægterne er formålsbestemte

mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet:	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ⁵⁹						
		Year N	Year N+1	Year N+2	Year N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)		
Artikel								

For diverse indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Det oplyses, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne.

⁵⁹ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.